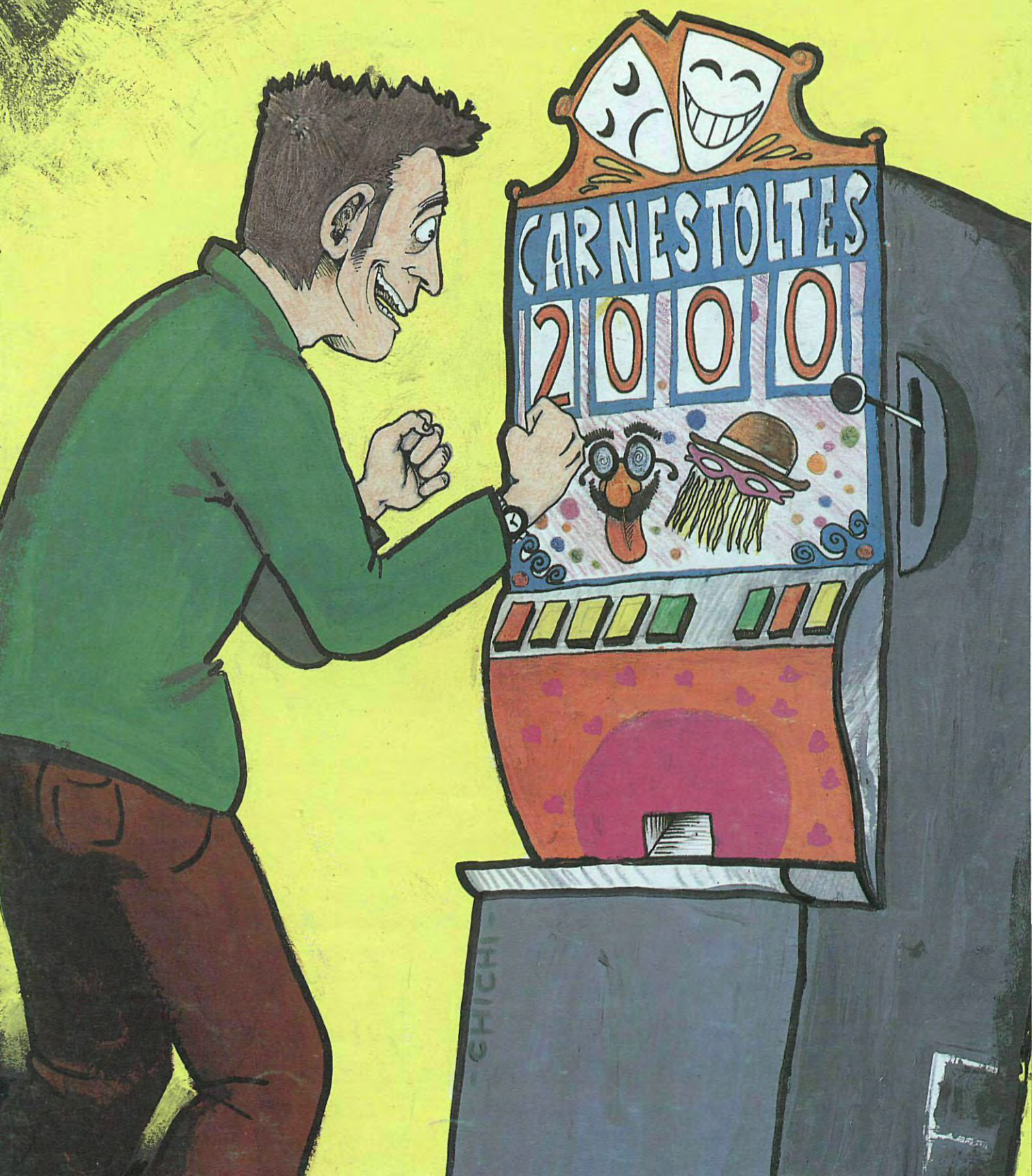

El Butlletí

de Llagostera

Núm. 17/2ª Etapa/Març del 2000
600 ptes. (3,61 euros)

Hay un nuevo espacio para la imaginación

NUEVO CITROËN XSARA *Picasso*

Una vez más, el talento demuestra que hay formas más amplias de ver el mundo. El Citroën Xsara Picasso abre un nuevo concepto del espacio en todas sus dimensiones: largo, ancho y alto. Es el espacio de un monovolúmen habitable y modular. Confortable para los pasajeros y con gran capacidad para lo que quieran transportar. La tecnología más avanzada se ha puesto al servicio de la imaginación más exigente: Ordenador de a bordo. Climatizador con pantalla digital. Modubox®. Radio CD con mandos al volante. 25 espacios portaobjetos. ABS con repartidor electrónico de frenada. Airbags frontales y laterales. Dirección asistida variable. Motores Diesel HDi (Common Rail) y gasolina (hasta 117 CV). En el Citroën Xsara Picasso la inspiración viene de serie.

A N T E T O D O , I M A G I N A C I O N

N O T E I M A G I N A S L O Q U E C I T R O Ë N P U E D E H A C E R P O R T I

VENGA A VERLOS A:

CITROËN

Taller Esteve

Agent Oficial Citroën
C. Baixada de la costa, 28 baixos
17240 LLACOSTERA (Girona)

CITROËN

Col·lectiu de Redacció

Carles Cáceres, Cristina Cáceres, Núria Capdevila, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, "Laits", Montse Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Santi Soler, Marc Suredà, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Jaume Viñas.

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Roberto Pintre, Fina Solà, Carles Soler, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Març 2000
"Butlletí de Llagostera" Núm. 17

Portada: Sergio Chicharro
"Chichi"

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/Migdia, 40 o Apt. de Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: elbutlleti@grn.es
www: <http://ww2.grn.es/elbutlleti>

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració
de la Diputació
de Girona

**Membre de l'Associació Catalana
de la Premsa Comarcal**

- 4 EDITORIAL.
- 5 TEMA CENTRAL. Fills del món, pares de Llagostera.
- 25 PITU CALVET, TOT UN SEGLE.
- 30 MASOS DE LLAGOSTERA. Can Fuyanet.
- 33 ENTREVISTA. Josep Mayol.
- 36 EL PAPU PREGUNTA
- 39 LA VARIANT DE LLAGOSTERA.
- 43 COSES DEL POBLE. Meristation. Què hi falta i què hi sobra a Llagostera. Activitats de Nadal. Homenatge a Ramon Forteza. Entrevista a Peio Pascual. Carril bici. Sant Antoni Abat. Bases del Premi Sant Jordi. Agenda. Han fet cinquant anys.
- 61 LLAGOSTERA A LA PREMSA
- 62 ENTITATS: Agrupació Dansaires Sardanistes. Arxiu Obert. G.E. Bell-Matí. Biblioteca Julià Cutillé. Casal Parroquial Llagosterenc. Creu Roja. Fal·lera Geganter. Grup municipal de CiU. Llar d'infants Municipal "El Niu".
- 71 RETALLS D'HISTÒRIA
- 75 REGISTRE CIVIL
- 77 LLETRAFERITS
- 78 BOTÀNICA: El Xiprer.
- 79 GENT SANA: La Rosella.
- 80 EL IOGA.
- 81 HORÒSCOP.
- 83 L'ENRIC: El món des del mirador.
- 84 DES DE CA L'ÀVIA LOLA: Formigó al passeig? NO, gràcies.
- 86 L'ÀLBUM DE FOTOS.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Lirínós,
Tabacs Montse Plensa,
Llibreria Mallorca i
Llibreria Frigola

El preu de la cobertura

De tots els temes que han omplert les pàgines dels diaris aquestes darreres setmanes, n'hi ha un que volem destacar pel ressò que ha tingut i per les conseqüències que pot tenir en el futur: les antenes de telefonia mòbil. Com en altres ocasions - passa el mateix amb la línia d'alta tensió- s'han elaborat diversos estudis que alerten del perill que poden suposar les ones que emeten les antenes per a la salut de les persones que hi estan exposades. El senyal d'alarma ha fet que molts Ajuntaments -el de Llagostera n'és un- s'hagin plantejat la conveniència de continuar donant permisos per a la instal·lació d'antenes, i han decretat moratòries temporals. No hi ha res del cert, encara, però el nombre de telèfons mòbils augmenta cada dia i, davant el dubte i fins que no s'obtinguin resultats contrastats de les investigacions, el millor és prevenir. No obstant això, som conscients que els interessos econòmics, una vegada més, prevalen per sobre d'altres prioritats com la salut i la tranquil·litat ciutadana, factors que haurien de ser més importats que els ingressos que puguin tenir les empreses privades a finals d'any.

El mateix passa encara amb la inacabada línia d'alta tensió d'Enher, d'incert futur. Les negociacions per soterrar-la continuen en marxa i es repeteixen els "xantatges" de la companyia, que ha tornat a advertir que durant l'estiu hi poden haver restriccions en el subministrament elèctric. Haurem d'esperar a veure què passarà a Cassà de la Selva i com reaccionarà Llagostera i el govern local.

L'acord també serà necessari per portar a terme el projecte, imminent ja, de la variant de Llagostera. Els tres traçats proposats passen molt a prop d'una zona residencial, els Escuts, i tots tres afecten un nombre considerable de llagosterencs. Ténint en compte que la variant és gairebé un fet, val la pena tenir present que el diàleg i el consens han de ser prioritaris i que s'ha de procurar que els afectats siguin els primers en estar-ne informats.

Volem felicitar-nos també per l'èxit que ha tingut en la seva estrena com a sala de festes una infraestructura que en el seu dia va ser força polèmica, el local polivalent. El trasllat de la festa de nit bona al nou local va tenir molt bona acceptació, i la celebració del cap d'any, per primera vegada al polivalent, pot ser l'inici d'un costum que hauria d'arrelar: no haver de sortir del poble per divertir-se, i menys en aquestes dates en què el nombre de víctimes a les carreteres es multiplica.

Tal i com vam avançar en el número de desembre del Butlletí hem volgut recordar, com realment es mereix, un home polifacètic que va fer molt per Llagostera i que ens va deixar fa poc, després d'haver complert cent anys. Josep Calvet i Amat, aficionat a tot allò relacionat amb l'art, la pintura, l'escultura, la música, la literatura i la història, va ser un dels promotors del Museu Arqueològic i, entre moltes altres coses, va publicar dos llibres de poesia, llegendes i història de Llagostera.

En aquest butlletí també coneixereu de prop l'experiència de diverses famílies de Llagostera que han optat per l'adopció internacional. El procés que han seguit va començar en tots els casos fa força temps, però l'arribada dels nous llagosterencs s'ha produït en pocs mesos de diferència. A tots ells els volem donar la benvinguda.

Finalment, volem adreçar-nos a vosaltres per conèixer la vostra opinió. Ja ho hem fet en altres ocasions amb els alumnes de l'IES, els comerciants i els compradors, i ara volem saber què en penseu de la revista que teniu entre les mans. Per nosaltres és important que ens feu arribar degudament contestada la butlleta que trobareu en aquest número. Les vostres opinions, queixes o suggerències ens han de servir per millorar i per estar a l'alçada de les expectatives dels nostres lectors.

Col·lectiu de Redacció

Fills del món, pares de Llagostera

La idea de fer aquest reportatge va sorgir de l'arribada, amb pocs mesos de diferència, d'en Pol, en Suresh, la Carla, l'Anna i la Laura que, havent nascut en un altre país, han trobat la seva família a Llagostera. No podem oblidar però, que ja fa uns anys els pares d'en Joan van ser els primers en optar per l'Adopció Internacional. L'arribada d'uns nous llagosterencs amb aquesta especial coincidència temporal, és el punt final d'un procés llarg i feixuc que ha portat la plenitud a moltes famílies i que per a un poble petit i on tothom es coneix, ha esdevingut una felicitat.

Davant la complexitat del tema, hem cregut convenient donar una informació bàsica sobre els passos i requisits que s'han de seguir en tot el procés. Per això, vam anar a parlar amb la Carme López, responsable de l'Institut Català de l'Acol·liment i l'Adopció a Girona (ICAA), que ens va rebre i ajudar amb tots els dubtes que generava el reportatge.

A més d'això, a les pàgines que segueixen hi trobareu l'experiència personal de cada família. Les vivències per països molt diferents del nostre i la particularitat de cada cas van provocar situacions molt diverses que van culminar amb l'arribada d'un infant sense família als braços d'uns pares. Des d'aquí volem agrair a aquests pares que ens rebessin a casa seva per reviure amb nosaltres un instant, potser el més important, de les seves vides.

Cristina Cáceres
Núria Capdevila
Marta Genoyer
Jordi Pinsach
Jordi Plà

El procés i algunes peculiaritats

Quins passos se segueixen en un procés d'adopció internacional? És la pregunta que ràpidament ens vam fer, tot just començar la tasca. No és fàcil, per algú que no ha patit un procés d'aquest tipus, saber-los i, encara menys, assimilar-los de manera clara i concisa. Els qui això signen us ho poden garantir.

És per això que hem cregut necessari, i quasi indispensable, d'iniciar aquest reportatge amb l'exposició d'un seguit de petites explicacions referents a com funciona l'adopció internacional, quines en són les diferències més importants entre països o què la diferencia de l'adopció nacional.

El passos a seguir en una adopció

Tot comença, naturalment, amb la decisió que prenen uns pares potencials d'adoptar un infant. El que cal fer, tot seguit, és dirigir-se a l'Institut Català de l'Acol·liment i l'Adopció, l'ICAA, on es rep informació de com realitzar l'esmentat procés d'adopció. Tant l'adopció internacional com la nacional consten de dues grans fases; el **d'informació-preparació** dels futurs pares, i el que és, pròpiament, **el procés d'adopció**.

La primera fase, tant en la internacional com en la nacional, pot tenir una durada màxima d'uns vuit mesos. Aquí se sol·licita l'adopció, es fan sessions informatives, sessions de formació i finalment, l'ICAA realitza un expedient de cada cas. Si es considera que els sol·licitants no seran un maldecap, un destorb o un problema per a l'infant, se'ls dona l'anomenat **certificat d'idoneïtat**, requisit indispensable per optar a qualsevol tipus d'adopció.

És aquí, com us dèiem, on s'inicia pròpiament el procés d'adopció, i on hi ha també la diferència fonamental entre els dos tipus d'adopció. En l'adopció nacional el mateix ICAA fa la proposta d'un infant, segons l'expedient, i així mateix, l'acoblament i el

seguiment de l'adopció. En l'adopció internacional però, arribats aquí, a més d'iniciar-se l'adopció, s'inicia, generalment, el que tots entendríem per una aventura.

L'expedient ha de viatjar, ha de ser tramitat, al país d'origen de l'infant. Aquesta tasca la porten a terme les anomenades Entitats Col·laboradores d'Adopció Internacional, les ECAI. Hi ha ECAI per a cada país susceptible d'oferir infants per a l'adopció internacional a Catalunya. Elles estan en contacte amb els orfenats destinats a aquest fi, i reconeguts pel propi país, i s'encarreguen de la tramitació de l'expedient i de comunicar als futurs pares l'assignació de l'infant. Alhora també, realitzen i dirigeixen els passos que la família acollidora ha de seguir al país d'origen. Cal esmentar que la tramitació de l'expedient origina un temps d'espera, que varia més o menys segons la idiosincràsia, els costums o les administracions de cada país. Aquest temps d'espera, juntament amb l'acoblament (pares-infant) al país d'adopció, és el que fa que una adopció internacional esdevingui, en certs moments, una veritable odissea. Superat aquest seguit d'imprevistos, que en ocasions ni les pròpies ECAI poden preveure, els pares, un cop aquí, han de remetre uns informes a l'orfenat, tasca que igualment es porta a terme conjuntament amb l'ECAI corresponent.

Les peculiaritats dels països

Ara bé, funciona igual a tots els països? És a dir, tots els països demanen el mateix a l'hora de dur a terme l'adopció? Si bé la gran majoria de requisits no varien gaire, també és cert que podem trobar-hi diferències. Algunes de substancials. I d'altres que són, si més no, curioses.

Una de les més significatives, sinó la que més, té a veure en el tipus d'adopció, ja sigui la plena¹, la simple (cal arrodonir-la a l'estat espanyol)², o la que té forma de tutela³, la més precària de les concessions. Tampoc cal passar per alt la qüestió de les despeses que pot arribar a originar una adopció d'aquest tipus. La cosa oscil·la entre les set-centes cinquanta mil i el milió i mig de pessetes, que pot arribar a costar, per exemple, una adopció a la Xina (és l'únic país que obliga a fer una donació a l'orfenat. I no pas modesta; uns 3500 \$ americans).

Coses originals, interessants, particulars de cada país? N'hi ha unes quantes, fixeu-vos-hi. Per exemple, a Madagascar, un país encara molt poc sol·licitat, demanen com a requisit indispensable per poder dur a terme l'adopció, un certificat, emès per l'alcalde, de bons costums... Igualment es requereix una carta de recomana-

¹ És aquella en què l'infant pren els cognoms, ja d'inici, de o dels adoptants. En la successió ocupa el mateix lloc que els fills per naturalesa i trenca tot lligam amb la família natural.

² És aquella en què l'infant conserva certs lligams amb la família per naturalesa i, excepte pacte en contrari, també els cognoms.

³ Implica per als pares adoptants el fet de tenir cura de l'infant, de la seva educació i protecció general, i la seva representació en tots els actes civils i administratius que puguin afectar a la seva persona.

ció d'un sacerdot de la parròquia o església corresponent. Més coses... L'únic país que permet, explícitament, l'adopció de persones solteres d'ambdós sexes és Mèxic (si exceptuem la Xina, que ho permet però amb la condició que l'home tingui com a mínim quaranta anys més que l'infant). L'habitual, en aquests casos, és que si es permet aquest tipus d'adopció, aquesta només sigui possible per a les dones.

Recordeu el famós, per polèmic i inconstitucional, certificat d'infertilitat? Aquell que en el seu moment s'intentà exigir a les parelles que volien adoptar un infant? Doncs bé, si la intenció dels futurs pares és adoptar un infant nepalès o veneçolà, el certificat resulta ser del tot indispensable. Sense ell, no hi ha opció d'adoptar. Ni al Nepal ni a Veneçuela.

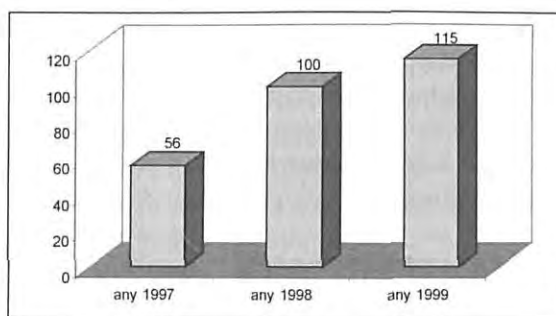
Abans us parlàvem de la carta de recomanació del sacerdot, a Madagascar. A part d'aquí, només hi ha tres països, tots de Sudamèrica, on les cartes de recomanació, siguin del sacerdot o no, són d'obligada presentació; Xile, Veneçuela i Perú. Ara que parlem de Perú, comentar-vos que aquest és, actualment, l'únic país que obliga a mantenir la doble nacionalitat a l'infant adoptat. És a dir, a efectes legals, tota la seva vida serà espanyol i peruà.

Abans us explicàvem que una de les coses que fa que una adopció internacional pugui esdevenir una aventura, per l'angoixa i incertesa dels moments, és l'estada al país d'origen de l'infant. Generalment, amb un parell o tres de setmanes, en ocasions menys, l'acoblament i entrega de l'infant queda resolt. Hi ha un país, però, en què la cosa és força més... entretinguda? A la República Dominicana s'exigeix que un dels dos membres de la família estigui, ininterrompudament, dos mesos i divuit dies al país!

PROCEDÈNCIA DELS NENS ADOPTATS L'ANY 1999 A GIRONA:

Per ordre segons el nombre de nens arribats de cada país:

XINA	BULGÀRIA	UCRAÏNA	HONDURES
RÚSSIA	BOLÍVIA	EQUADOR	PALESTINA
COLÒMBIA	GUATEMALA	SALVADOR	PANAMÀ
ROMANIA	PERÚ	COSTA RICA	CONGO
INDIA	NEPAL	VIETNAM	BRASIL
MÈXIC	NICARAGUA	REPÚBLICA DOMINICANA	

SOL·LICITUDS D'ADOPCIÓ INTERNACIONAL A GIRONA

Carme López

"No busquem nens per a famílies, sinó famílies per a nens"

Psicòloga de formació i responsable de l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció (ICAA) a Girona, un organisme autònom que depèn del departament de Justícia i, per tant, de la Generalitat. La seva tasca consisteix, fonamentalment, a viabilitzar les sol·licituds d'acolliment familiar i d'adopcions, tant nacionals com internacionals.

Referent a l'adopció nacional, és veritat que les llistes estan tancades, que no s'admeten més sol·licituds?

A l'agost de 1997, la Conselleria de Justícia va dictar un decret que deia que les sol·licituds d'adopció nacional per a nens petits i sense cap tipus de deficiència (psíquico-sensorial, física o amb algun tipus de malaltia) o per grups de 2 germans, s'accepten però queden arxivades. Tenen un número d'expedient a nivell administratiu, però s'arxivien ja que la llista d'espera és encara molt llarga. Només estan obertes les adopcions nacionals a famílies que acceptin més de dos germans, nens més grans de vuit anys o nens amb alguna deficiència.

Quin és el temps mig d'espera per a l'adopció nacional?

Actualment per a un nen petit i sense cap alteració és d'uns 6 anys. Aquests són nens de renúncia, nens ja susceptibles d'anar en adopció, d'anar a l'acolliment familiar pre-adoptiu administratiu. En aquests casos no hi ha oposició per part de la família biològica.

Què passa quan hi ha l'oposició de la família biològica?

L'oposició la trobem en famílies biològiques desestructurades, amb problemes de droga, delinqüència, desarrelament... Treure la tutela implica la suspensió de la pàtria potestat dels pares biològics. Suspensió, no anul·lació. La suspensió la realitza l'administració, s'assumeixen les funcions tutelars i es realitza el desemparament. L'anul·lació de la tutela només pot fer-la un jutge i ha de ser un cas ben fonamentat i ben estudiat per l'administració.

Quin criteri se segueix per escollir la família quan hi ha un nen susceptible de ser adoptat?

El que busquem a través de l'Institut és, per a un nen determinat, la millor família, tenint en compte l'ordre d'instància de les famílies. És a dir, ens arriba el cas d'un nen, l'estudiem i agafem el llistat de famílies. Seguim l'ordre estricte de sol·licitud

fins a trobar quina és la primera família que s'adapta a les característiques del nen. No busquem nens per a famílies sinó famílies per a nens.

Què es demana a les famílies a l'hora de fer l'informe?

Quan es fa l'informe d'una família, es perfila molt la demanda, que és la que queda en el llistat. En aquest llistat consta; la data de la sol·licitud, el nom de la família i la demanda de la família, en la qual hi ha:

- Edat que s'accepta
- Si s'accepten germans
- Si s'accepta algun tipus de deficiència
- Si s'accepta raça diferent (nen nascut aquí)

Hi ha moltes famílies que no accepten una raça diferent en l'adopció nacional. Hi ha gent que pensa que hi ha molts nens que estan en centres d'acollida, però no tots aquests nens tenen la proposta d'adopció de l'administració. Si la tenen ja hi ha famílies que donen resposta. A Catalunya, i concretament Girona, és dels llocs on hi ha menys renúncies, perquè no hi ha cap poble que per més petit que sigui no tingui el servei d'un assistent social o

Jordi Plà

d'un educador de carrer que poden treballar tots els casos. Per això cada vegada es va més a l'adopció internacional.

Parlem ara de l'adopció internacional. Per què, també, és tan llarg tot el procés?

Perquè és un procés que no és fàcil. Primer hi ha tota la part en què la família passa per un procés de selecció, d'estudi i també de formació. Ara l'ICAA inclou un apartat de formació que abans no hi era. A més, abans d'iniciar l'estudi de la família, es fa un curs, unes sessions formatives a les famílies on se'ls explica tot allò relacionat amb un menor susceptible de ser adoptat, amb els seus orígens i també amb el paper dels pares adoptius.

En què consisteixen, concretament, aquestes sessions?

En aquestes sessions les famílies participen activament, es fan tècniques de "rol-playing", es passen vídeos i es compta amb famílies que ja han adoptat i expliquen la seva experiència. L'ICAA ha volgut fer un canvi des de la seva creació, i s'intenta que les famílies no se sentin tant examinades, i que sentin que formen part del procés.

Un cop la família es decideix per l'adopció internacional, s'ha d'omplir una instància i adjuntar una sèrie de documents: el certificat de penals (per si hi ha antecedents), el certificat d'empadronament un certificat mèdic (per descartar algun trastorn psíquic o físic que impedeixi el seu desenvolupament normalitzat) i documentació acreditativa de la situació econòmica.

Quan es tenen tots els documents, juntament amb la instància, ho enviem a una ICIF (Institució Col·laboradora en Integració Familiar). És una organització sense ànim de lucre que aquí Girona es diu ADIS, i que ens ajuda en la formació, valoració i estudi psicosocial

Quin és el paper del psicòleg i l'assistent en tot aquest procés?

L'assistent social valora més tot el que fa referència a l'aspecte laboral, històries familiars, relació de parella, relacions socials, a què dedica el temps lliure... El psicòleg fa més un estudi de la personalitat de cada membre de la parella o, si és el cas, per exemple de persones soles (noies, i ara últimament també nois). El psicòleg també fa un estudi de la relació de parella, com han integrat el seu passat, quin present estan vivint i quin projecte de futur tenen. Tot això es fa pensant en el nen, perquè pensem que aquests nens ja han estat abandonats una vegada, juguen amb desavantatge, tenen un passat traumàtic i no els podem exposar al que sigui. S'ha de tenir una mica de cura. A partir d'aquí es fan també les resolucions d'idoneïtat o no idoneïtat i tots els certificats corresponents. A les famílies se'ls dona el certificat i també una còpia de l'informe, o sigui que totes les famílies saben que es diu d'ells. Des que s'inicia la sol·licitud fins que s'acaba la tramitació passen uns 8 mesos, com a màxim. Després s'envien tots els

documents a l'ECAI del país corresponent o a l'organisme competent (sempre organismes oficials), en el cas que la família no hi vagi per ECAI.

Què passa quan la resolució és de no idoneïtat?

La família pot començar un procés de queixa i es revisa l'expedient primer a nivell administratiu i si no, després, a nivell judicial. Tot això es fa per garantir els drets de les famílies. És una garantia que s'instaurà a partir de la creació de l'institut, l'any 1997.

Per què la tramitació de cada país s'ha de fer a través d'una ECAI, i no directament, a través de l'institut?

Perquè va arribar un moment en què l'administració s'estava col·lapsant degut al gran volum de casos. Cada país és un món i tota la tramitació és complexa. Si es fa així és per agilitzar el procés. El que passa amb les ECAI és que les despeses són bastant elevades.

La Generalitat d'entrada no es tanca a cap país, s'accepten tot tipus de sol·licituds, però després hem d'estudiar si és viable o no. Per exemple els que segur que no són viables són els països Islàmics perquè la seva llei no els ho permet.

Quins són els límits d'edat per poder tramitar una adopció?

Ens basem més o menys en el cicle vital, a partir dels 25 anys. Hi ha països que fins als 30 no deixen adoptar. El límit superior és fins als 55 aproximadament. Després els països segons l'edat dels pares, donen els nens d'una edat o una altra.

Quin és el cost mig de les ECAI?

El cost mig pot anar de les 700.000 a 1.500.000 de penes del país. Ara el que està estudiant la Generalitat és la subvenció a famílies amb rendes baixes. Però s'ha d'estudiar bé, ja que el fet econòmic pot ser un cas de no idoneïtat. La llei ens exigeix que hi hagi uns mínims. Per a nosaltres el més important és l'aspecte psicoafectiu i educatiu, però l'aspecte material tampoc podem oblidar-lo ja que són nens que vénen amb carències. Seria un error posar-los en un altre lloc, amb una altra família, però amb carències econòmiques similars. Un altre fet que pot encarrir l'adopció és la donació que ha de fer l'ECAI als orfenats. Per exemple, els donatius a Romania són molt més elevats que a Colòmbia o que a l'Índia. A la Xina també són molt elevats. L'avantatge d'anar per ECAI és la seguretat que t'estan fent la tramitació coneixent què és el que demana cada país. Les famílies que no hi van han de fer la tramitació ells mateixos i encara que nosaltres la revisem, no hi ha tantes garanties que tot estigui correcte.

Família Alcalá-Marín

La família Alcalá-Marín va escollir la Xina com a país per a l'adopció internacional, en llegir un article sobre aquest país al diari. "No et diuen mai quin és el país més fàcil. T'has d'espavilar demanant i anar veient com estan les coses per aquí i per allà", ens comenten. Ara, la Carla ja no se'n recorda del xinès però quan van tots tres a "Cal Xino" encara reacciona a algunes paraules. També creuen que han tingut molta sort d'haver pogut viure aquesta experiència.

Quan temps va durar el vostre procés d'adopció?

Des del dia que vam prendre la decisió d'adoptar fins que vam tenir la nostra filla van passar dos anys. Hi ha molts tràmits, molta paperassa, molta burocràcia. Era el mes de juliol, època de vacances i a més a més en el departament d'adopcions de Girona hi havia hagut un incendi, o sigui que per tot això no vam començar fins a l'octubre.

Per què no heu adoptat un nen espanyol?

Pots triar entre l'adopció nacional i l'internacional. A l'Estat les llistes d'espera són molt llargues, el procés és lentíssim, pots arribar a esperar un temps mínim de 5-6 anys. Quan nosaltres vam començar, aquestes llistes ja estaven tancades, no hi havia cap més opció.

Quins són els procediments que s'han de seguir?

Primer vam anar a unes reunions per informar-nos de què era una adopció, de les possibilitats reals que hi havia, de com has de fer les coses. Perquè et donin l'informe psicosocial has de passar unes entrevistes (estades de caps de setmana). Tot plegat és molt estrany; tu hi vas pensant que et donaran una informació i resulta que el que fan és estudiar-te: com ets, com reacciones, com et comportes... Nosaltres ho vam acceptar però hi ha gent que es rebel·la i s'ho passa molt malament, tot depèn de com t'ho prenguis.

En el fons tothom sap que s'han d'anar fent les coses una darrera l'altra, que no te'n pots saltar cap si vols fer-ho ben fet. Tot això perquè quan

tinguis el nen puguis dir: és el nostre fill, no vindrà ningú a reclamar-lo i ningú ens dirà que l'hem aconseguit pagant calés.

També tens xerrades amb l'assistenta social i amb psicòlegs. Van venir a veure on vivíem i al cap de 4 mesos ens van donar el certificat d'idoneïtat. A partir d'aquí porten els documents a l'ambaixada de Pequín i comença el procés d'adopció a Xina. Et diuen que hauràs d'esperar uns 8 mesos més, encara que als 6 mesos ja ens van donar la foto. Ens van dir que el juliol o l'agost ja tindríem la nena però va ser una mica abans, al mes de juny.

Quan la Carla arriba aquí, la Xina se n'oblida i el seguiment es fa des d'aquí, als sis mesos i a l'any. Creiem que està molt bé i que és necessari.

Com es tria el país estranger?

Nosaltres vàrem escollir Xina per un article que vam llegir al diari. Ens va agradar. No et diuen mai quin és el país més fàcil. T'has d'espavilar demanant, veient com estan les coses per aquí i per allà. Uns et diuen que l'Índia és més senzill, altres que el Nepal i al final et decantes per el que et sembla a tu.

Poden escollir el sexe, l'edat o quants nens volen adoptar?

Sí, en teoria sí. Per exemple, a la Xina, quasi tot són nenes per la problemàtica del fill únic. Allà l'important és tenir el fill i no pas la filla. Però l'opció de triar la tens. De fet, quant estàs en aquesta situació, realment t'és indiferent que sigui nen o nena.

L'edat també te la deixen triar. Nosaltres volíem que tingués entre 0 i 2 anys i la Carla tenia 6 mesos. Va ser una mica excepcional perquè nor-

malment la donen d'1 any o 1 any i mig.

En els papers també pots posar el número de fills que estàs disposat a adoptar i si hi ha germans, es mira que vagin junts. També tens un termini de 2 anys per fer una altra adopció, si deixes passar aquest temps has de tornar a començar de nou.

Hi va haver alguna condició que trobéssiu fora de lloc o algun aspecte que milloràrieu?

S'haurien d'orientar una mica més sobre els passos que s'han de seguir perquè cada país té les seves normes. A la Xina et demanen 9 papers; no n'enviïs cap altre perquè aleshores l'has pifiat. En canvi, al Nepal o l'Índia n'han d'enviar un munt. Hi ha moltes històries i problemes, vas sempre molt perdut. Això fa que la informació la treguis del boca-orella.

Un dels requisits que et demanen és estar casat o solter. Això vol dir que té més preferència un solter que una parella de fet. Són coses que no s'entenen massa, has d'estar casat i ben casat sinó...

Arriba el moment de marxar cap a la Xina. Com va anar?

Molt bé, entre l'anada i la tornada van passar 12 dies. El segon dia d'estar allà ja ens van donar la nena i vàrem passar els 11 dies que quedaven amb ella, arreglant els últims papers, anant a l'ambaixada xinesa i espanyola, pels passaports. Fins que no arribes allà, vas a l'hotel i veus el bressol preparat a l'habitació no et creus que tot està passant de veritat, que no es tracta d'un viatge de turisme.

La Carla estava en un orfenat?

No, la cuidava una noia de 22 anys i la tractava molt bé. La Carla estava molt contenta i molt sana

Aquesta noia era familiar seva?

No, no, l'informe posa que la Carla va ser trobada per la policia i portada a un hospital. Després la van donar a aquesta noia.

Quan va arribar el moment de separar-se de la Carla, a aquesta noia li vam veure una quantitat de sentiment impressionant. Va ser un moment molt dur per a elles dues i també per a nosaltres. Te n'alegres perquè l'han estimada des del primer dia i això és molt bonic. I ara ella és una nena tranquil·la i feliç.

Això vol dir que s'ha adaptat bé?

Sí, no ha tingut cap problema. Suposo que el que més li ha costat ha sigut entendre'ns perquè són 8 mesos escoltant xinès. Ara del xinès no se'n recorda però quant anem al *xino* i li parlen, ella reacciona a algunes paraules.

Carla, no és un nom xinès...

L'hi hem canviat, però també li hem conservat el seu. Ella és diu Carla Yanglan. Lan és el seu nom xinès i Yang el seu cognom. És un nom compost perquè el registre civil només permet 2 noms. Quan la Carla tingui 18 anys decidirà quina és la seva nacionalitat.

No tothom pot adoptar un nen per la qüestió econòmica. No és així?

Sí, és caríssim. L'orfenat ha de rebre obligatoriament uns 3500\$. S'ha de pagar per tot: l'agència, qualsevol paperJ ... però no ens queixem perquè tot va anar molt bé. En altres casos s'han sentit estafats.

Voleu afegir alguna cosa més sobre l'adopció?

És una experiència que recomanem a tothom que pugui fer-ho. Nosaltres hem tingut sort!!!

Cristina Cáceres

Família Galobardes-Comas

L'Eduard i la Brigit són conscients que van tenir molta sort. Van iniciar els tràmits al maig de l'any passat i ja fa prop de quatre mesos que estan amb en Pol-Víctor. El fet d'inaugurar la via d'adopció en un país, Ucraïna, fou decisiu. Des del gener d'enguany, les llistes per adoptar a Ucraïna ja estan pràcticament tancades.

En el moment en què us plantegeu l'adopció, quin és el primer pas que vau fer?

Primer vam anar a una reunió informativa de la Generalitat. Allà ens van dir que per a l'adopció nacional les llistes estaven tancades. En aquesta xerrada vam obtenir informació de diferents països per a l'adopció internacional, com per exemple, quin és el temps d'espera mig de cada país, el cost econòmic... També hi ha països que demanen una diferència d'edat entre fills i pares (a Sudamèrica volen que els pares siguin bastant joves perquè allà tenen els fills quan són molt joves).

A partir d'aquí vam estar uns mesos estudiant tota la informació i després vam fer la sol·licitud d'adopció a la Generalitat.

Vàreu tenir algun problema amb els tràmits a seguir?

A nosaltres tot el procés ens va anar molt ràpid. Vam fer la tramitació a la Generalitat i després ja vam poder posar-nos en contacte amb el país a través d'una ECAI. Hi ha països en què és obligatori anar a través d'una ECAI, per exemple la Xina o l'Índia, i n'hi ha que no, com per exemple els països de l'Est. A Ucraïna no era necessari, però nosaltres vam tenir la sort de contactar amb una ECAI que feia poc que estava treballant en aquest país i vam ser dels primers a apuntar-nos-hi.

Ens vam apuntar al maig, i a l'octubre ja vam rebre la notícia que podíem anar a buscar el nen. Només vam estar 6 mesos en espera quan la mitja, segons ens van dir a la Generalitat, és d'uns 2 anys. Nosaltres vam tenir sort de ser dels primers, perquè ara la llista d'espera, a Ucraïna, ja és d'uns 2 anys.

Un cop us van dir que ja podíeu anar a buscar la criatura, ja en sabíeu el sexe, l'edat...

A diferència dels altres casos que coneixem d'aquí, que ja tenen un nen adjudicat i la seva fotografia abans de viatjar, vam anar al país a conèixer una criatura. Allà tries sobre uns expedients, després vas a l'orfenat i et presenten el nen.

A nosaltres ens era igual nen o nena, i només havíem demanat que tingués, com a molt, dos anys. A Ucraïna, nens més petits d'1 any no els donen a estrangers i els reserven per si algú del país els vol adoptar. Per tant, sabíem que ens movíem entre un i dos anys.

Quan vam arribar a Ucraïna vam anar a Kiíiv, la capital, i al centre d'adopció ens van ensenyar els expedients que tenen de nens d'aquesta edat, i que poden ser de qualsevol lloc del país. Ens els van ensenyar tots de la mateixa ciutat i nosaltres vam demanar d'anar-los a veure. Només t'ensenyen una foto petita en blanc i negre, amb la data de naixement i poca cosa més. Ens vam passar tota una nit en tren per arribar a la ciutat, Dnipropetrovsk, anar a l'orfenat i conèixer el nen.

Quan de temps vau haver d'estar a Ucraïna?

A Ucraïna ens hi vam passar més de 3 setmanes, perquè com que no sabíem quin nen tindríem vam haver de fer tots els tràmits allà. Vam haver de demanar l'adopció, passar per un judici, que ens diguessin que sí i esperar 10 dies perquè ningú el reclamés. A més, l'has d'inscriure al registre civil, fer les partides de naixement amb els nostres noms com a pares i fer els passaports, ucraïnès i espanyol,

ja que fins que tingui 18 anys tindrà les dues nacionalitats. Després podrà triar amb quin es queda. Teníem la sort que mentrestant podíem anar a veure el nen a l'orfenat, portar-li coses i anar-lo acostumant a nosaltres. No ens l'emportàvem a l'hotel perquè feia molt fred per anar amunt i avall, de l'hotel (a Dnipropetrovsk) a l'orfenat. Tornant a Kiíiv vam fer els darrers tràmits a l'ambaixada espanyola.

En quines condicions estava l'orfenat? El cuidaven bé?

La veritat és que sí. Ens vam endur una sorpresa, en aquest cas, molt agradable. Els nens, uns quinze, estaven en "parques" i hi havia 4 cuidadores. A l'hora del menjar, els posaven en unes cadiretes i els donaven cada dia el mateix. Després hi havia una altra sala on cada nen tenia el seu llit. Era com una guarderia permanent.

A l'orfenat, el que predominaven eren els nens, ja que la gent del país preferia adoptar nenes. Si n'hi havia alguna, de nena, era amb estrabisme o amb alguna altra alteració, però tot coses que es podien corregir.

Quina va ser la resposta d'en Pol en arribar a casa?

Al principi jo (Eduard) no m'hi podia acostar. El nen estava acostumat a cuidadores, metgesses i en sentir la veu masculina s'espantava. Mica en mica s'ha anat adaptant.

La primera nit va dormir molt bé. Estava acostumat a fer cada dia la mateixa rutina i sabia que anar al llit volia dir dormir. Segurament el renyaven si plorava i no dormia, perquè a vegades, quan entràvem a l'habitació, ja aquí a casa, si estava despertava feia veure que dormia.

Jordi Plà

Us fan algun tipus de seguiment un cop aquí?

Quan vam arribar teníem un termini d'un mes per anar al Consulat Ucraïnès de Madrid a fer el registre, ja que era com si fós un ciutadà Ucraïnès que viu a l'estranger. Havíem de demostrar que el nen estava bé, que no ens l'havien venut ni res d'això. Fins que tingui divuit anys hem d'anar enviant una carta amb una foto un cop per any.

Econòmicament resulta molt car tot aquest procés?

És car, sí. La Generalitat, només pels seus tràmits, ja et cobra unes 140.000 pts. Després hi ha tots els tràmits de l'agència, l'ECAI, que variïn segons el país. Els certificats mèdics també els has de pagar.

Després hi ha el viatge i l'estada al país. Nosaltres, a més, vam haver de pagar totes les despeses, transport i hotel d'una mena de gestor i un intèrpret, ja que el gestor només sabia ucraïnès i rus. Vam tenir sort que una parella de Lleida també estava allà amb nosaltres per fer una adopció, i ens ho vam poder partir.

D'altra banda, a nosaltres no ens van exigir una donació obligatòria a l'orfenat com en d'altres països, però sí que et demanen altres coses: bolquers, sabó... I les coses que portàvem per al nostre nen (joguines, roba) també les vam deixar allà.

Com valoreu aquesta experiència?

Per a nosaltres ha estat del tot positiva, tant la nostra estada allà com

la del nen, que estava molt ben atès i que, un cop aquí, s'ha adaptat molt bé. Per cert, no us ho hem dit abans, però el nom del nen l'hem canviat. Bé, li hem mantingut com a segon nom, o sigui, que es diu Pol Víctor. A la Generalitat ens van aconsellar que ho féssim així, dient-nos que no seria bo amagar-li l'origen i canviar-li totalment el nom.

Família Gil-Mestres

Com ells mateixos diuen, quan van adoptar internacional, l'any 90, tot plegat encara era força tabú. Fins i tot la Generalitat encara no havia assumit competències en la qüestió. Gairebé tots els passos que van fer, eren fets una mica a cegues. Això però, no va impedir que l'experiència resultés del tot satisfactòria.

En el moment en què us plantegeu l'adopció, quin és el primer pas que feu?

Quan vam anar a Girona a informar-nos per adoptar, ens van dir que estava bastant difícil però que si volíem podíem tenir un nen en acolliment familiar. Nosaltres ja teníem clar que, com que no teníem cap fill, això no ens interessava perquè quan ens haguéssim de separar del nen, seria molt dur, tant per al nen com per nosaltres. En veure que l'adopció nacional estava tan difícil, vam plantejar-nos l'adopció internacional. Ens van pro-

posar d'anar a Colòmbia i, dit i fet, vam presentar la sol·licitud.

Vosaltres vàreu ser dels primers de Llagostera a adoptar un nen d'un altre país, quan encara no existia l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció. Com us va informar dels tràmits a seguir?

Nosaltres vàrem rebre molta informació d'altres famílies d'altres pobles, que també havien anat a Colòmbia i ja tenien l'infant. Després ens vam posar en contacte amb un advocat que va seguir-nos tots els passos aquí i ens

va fer tots els tràmits a Colòmbia. Quan vam haver de viatjar, l'advocat ens va assessorar en tots els passos i va acompanyar-nos en tots els tràmits de l'adopció.

Coneixent el procediment que se segueix actualment des de la Generalitat, quina diferència hi ha amb el vostre?

Quan nosaltres vàrem voler adoptar el nen la Generalitat encara no hi intervenia i érem molt pocs els que anàvem a fora del país a adoptar. Quan vàrem començar a ser uns quants, la Generalitat va començar a gestionar-ho i potser va posar més problemes burocràtics ella, que no pas el propi país. A nosaltres ens va venir l'assistent social de Girona a fer-nos una entrevista a casa i vam haver d'anar al consolat de Colòmbia a Barcelona, on ens van fer els tràmits. Després ens vam posar en contacte amb l'advocat que va seguir-nos tot el procés. Quan hi va haver el nen ens van trucar i vam anar al país. Els tràmits els vam haver de fer igual però d'una manera més directa i ràpida. Quan el nen va sortir de Colòmbia ja va sortir amb el nom i cognoms dels pares. Era com si l'haguéssim tingut allà. Tenia el passaport de Colòmbia però la nacionalitat espanyola. Quan vàrem arribar aquí el vam inscriure al registre central de Madrid i després vam demanar el trasllat a Llagostera.

Per què va escollir Colòmbia?

Perquè ens en van parlar bé. Quan vam començar tot el procés, sentíem a parlar de pocs països. Hi havia poc on escollir. Al cap d'un any i mig, aproximadament, d'anar-hi nosaltres, van haver de tancar les llistes per la gran

quantitat de sol·licituds que es van presentar.

En quines condicions estava el nen allà? Estava en un orfenat?

No estava en un orfenat, el tenien en una casa d'acollida. El tenia una família fins que arribaven els pares adoptius, que era poc temps. Quan el van acollir, en Joan només tenia dies.

Quan de temps vas haver d'estar a Colòmbia?

Uns vuit o deu dies. Va ser ràpid. Tots els tràmits ja els vam fer des d'aquí. En total, en només set o vuit mesos ja teníem en Joan.

Quines despeses vas tenir en tot el procés?

Els honoraris de l'advocat, el viatge i els dies de l'estada. No és com ara, que per qualsevol paper has de pagar.

Us fan algun tipus de seguiment amb el nen aquí?

No, però hem tingut contacte amb l'advocat que ens va fer tots els tràmits allà.

Com valoreu la vostra experiència? Tornaríeu a repetir el procés al mateix país?

Nosaltres n'estem molt contents. Colòmbia, malgrat tota la situació que viu el país, fa unes adopcions molt ben fetes.

Us vas trobar amb algun problema quan en Joan ja va ser a casa?

Aleshores, el tema de l'adopció encara era una mica tabú. Nosaltres vam creure que el nen havia de saber-ho tot des del principi. En el nostre cas, als 2 anys ja va preguntar per la diferència de color. Sempre n'hem parlat i ell ja ho té molt assumit que és adoptat. Anys enrere la nostra preocupació quan vam arribar amb en Joan a Llagostera va ser que no el fessin patir, el rebuig pel fet de ser de fora. Per sort en Joan va tenir una bona adaptació i no va patir cap tipus de rebuig. Ara, amb l'adopció interna-

cional tot plegat ja és més normal. Hi ha gent que pensa que anar a buscar un nen de fora és complicar-se la vida, havent-hi nens aquí, però si ho vam fer és perquè nosaltres volíem un fill i aquí era, i és, molt difícil. Hi ha força ignorància amb aquest tema i es demostra en alguns comentaris que se senten. Nosaltres estem molt contents. En Joan ha pogut tenir sort, però nosaltres també.

Família Mestres-Pascual

La seva no va ser una adopció fàcil. De fet, van inaugurar el funcionament que actualment se segueix per les adopcions internacionals. Malgrat tot, afirmen que: "un cop tens el teu fill amb tu, de tot el viatge i l'estada, com tot en la vida, només te'n recordes d'allò positiu i anecdòtic". Després d'aquesta bona experiència, la família Mestres-Pascual espera ja un altre fill de Bangalore.

Com us vau plantejar l'adopció internacional, ja al 1992?

Va ser una mica fruit de la falta d'infants a l'adopció nacional. En el nostre cas va ser així de clar. Era l'any 92 i havíem fet una entrevista a Benestar Social, que va servir per a les dues adopcions. Quan prens una decisió tan important i et parlen de 4 o 5 anys i sense garantir-te res... Vam quedar apuntats a la llista nacional i vam anar cap a l'internacional.

Tot i la poquíssima experiència que hi havia vam veure que hi havia dues classes d'adopció internacional: la que se'n deia legal, que passava pel departament d'infància, l'administració, el papeleo... i la dels advocats, que et venien i et deien: "mira ens dones tants calés i amb un parell de mesos tens la criatura". Aquesta tampoc era il·legal, però era un concepte d'adopció molt diferent del que nosaltres pensàvem. Ho vàrem desestimar totalment.

Com és que vau optar per l'Índia?

No va ser per cap raó concreta. Potser el fet que hi tinguem una oficina de l'empresa a Bombay hi va influir. El cert és que vam decidir trucar a l'ambaixada i, al principi, no t'assabentaves de res, no sabien ben bé què els demanaves. Fins que un senyor ens va donar el telèfon d'una família de Madrid que acabava de fer una adopció internacional tal com déu mana. A

partir d'ells nosaltres vam iniciar l'adopció aquí, a Barcelona, que va ser la primera adopció internacional a l'Índia, seguint les normes establertes del moment. Es va iniciar un camí llarg i pesat, com a totes les famílies, però amb nosaltres potser més, ja que érem una mica els conillots d'índies.

Podríeu explicar una mica els tràmits que vau haver de seguir?

Va ser un procés que no s'acabava mai. Aquí, a la Generalitat, no sabien quins papers es necessitaven i a l'ambaixada tampoc... Vam decidir anar a Madrid amb la família de què us parlàvem i fer els tràmits que ells havien seguit. Després l'Anna anava a Benestar i els explicava, en certa manera, com s'havia de fer.

Vam fer unes entrevistes amb un psicòleg, amb l'assistenta social i ens van donar el certificat d'idoneïtat. Fèiem el que ens deien, però tot ho fèiem sense estar del tot segurs que allò era el que calia fer.

Com que en aquella època no hi havia les ECAI, t'ho havies de fer tot tu. En general entre Espanya i l'Índia hi havia molt poc tracte diplomàtic, i de l'ambaixada passaven a Delhi i d'allà es passaven els informes als diferents orfenats. Després a esperar.

A quin orfenat va anar el vostre expedient?

A un de Bangalore. El primer que vam fer va ser buscar-ho al mapa, perquè només coneixíem les ciutats

de la costa. Ens va tocar un orfenat semi privat, amb consorci, subvencionat per una agència americana. Al principi ells no volien saber res de l'expedient, perquè només tractaven amb els Estats Units.

Cada dia trucàvem a la nostra oficina de Bombay, a l'orfenat, on fos, dient que es preocupessin del nostre expedient. Al final vam trucar a l'agència dels Estats Units, i ens van dir que l'expedient no es podia desencallar. Passaves una angoixa tremenda perquè parlessis amb qui parlessis de l'administració comprovaves que es comportaven amb bastant indiferència, sense donar cap importància al que tu poguessis estar passant.

No sabíem què fer. Al final, un company de l'oficina va anar a Bangalore de vacances, va anar a l'orfenat i va preguntar pel nostre expedient. Li continuaven dient que no, que res. Fins que un dia li van dir que s'acceptava l'expedient i li van ensenyar la Laura. Aquest company, amb tota la il·lusió del món, li va fer unes fotos i ens les va enviar. Això, en part, va ser fatal, ja que comences a estimar unes fotos. Encara trucàvem amb més insistència...i tot i això continuaven dient que la cosa estava parada.

Com vau aconseguir sortir d'aquest, aparentment, camí sense sortida?

Mira, sense més vam decidir d'anar cap a l'Índia. La situació era bastant insuportable. Vam agafar la maleta, un cotxet i l'esperança que amb tres setmanes ho solucionaríem. Vam passar per Bombay, Bangalore, l'hotel i cap a l'orfenat. En aquells moments l'únic important era que la nostra filla estava allà.

Vam arribar a l'orfenat i gairebé es van posar a riure. Que si falta aquest paper d'Espanya, que si allò altre... Ens van presentar un advocat que s'en-carregava de tot. El *tiu* se'ns rifava. Però és clar, nosaltres estàvem amb la Laura, que era el més important, i

fèiem el que ens demanessin. Amb l'orfenat vam pactar de veure-la primer dues hores, després quatre, després tot el dia...fins que vam aconseguir portar-la a l'hotel amb nosaltres.

En definitiva, quan de temps vau estar a la Índia?

Hi vam estar dos mesos. Els pares de l'adopció havien d'estar uns trenta dies als jutjats però, a més, resulta que al jutge va tenir problemes personals i van ser quinze dies més...

Al final vam pensar que potser ens estaven fotent, i vam decidir de contractar un intèrpret. Dubtàvem de tot. En tot Bangalore -sis milions d'habitants- hi havia una intèrpret d'espanyol. Va resultar, però, que la intèrpret coneixia un empresari que tenia una empresa semblant a la nostra, i que jo el coneixia pel nom. Ens el van presentar i ens va dir que no es creia que portéssim quaranta dies allà esperant, sense cap resultat.

Als pocs dies ja vam obtenir els papers del jutjat i llavors vam tramitar el passaport i amb això ens havíem de traslladar a Delhi a buscar el visat.

I un cop a Delhi...

A Delhi vam anar a l'ambaixada a buscar el visat. Allà ens va atendre un funcionari. Li vam demanar quan podíem passar a buscar el visat i ens va dir: *mañana o pasado*. Què??? Jo (Joan) li vaig dir: *de dónde es usted?* Ens va dir que era de Madrid. Li vaig dir que tenia algun conegut del Real Madrid, que li faria arribar una samarreta signada...! Teníem el vol per aquell mateix dia! ...*Vengan a las cuatro a buscar el pasaporte y el visado*...ens va dir. Després de dos mesos, una mica de "picaresca" ens va anar bé. Després ja va estar, cap a casa.

Amb els de l'hotel, una relació excel·lent, no?

Home, com de la família. Fixeu-vos que a mi (Joan) em deien *mister Mestres twenty days*. Com que al arri-

bar els vam dir que hi estaríem vint dies i hi portàvem ja dos mesos... Érem amics de tothom, érem com de la família.

Creieu que, tot i els dos mesos, va ser una bona opció anar cap a Bangalore per lliure?

Hi vam estar dos mesos perquè no sabíem com anava el tema de l'adopció. D'altra banda, quan tens la foto del teu fill, passes una angoixa, un neguit, que et fa fer qualsevol cosa per estar amb ell. Cada dia hi penses, cada dia te la mires... Vam llançar-nos a l'aventura.

No sabem quan hagués tardat si no hi haguéssim anat, però més ràpid, segur que no hagués estat. A més, un cop tens el teu fill amb tu, de tot el viatge i l'estada, com en tot en la vida, només te'n recordes d'allò positiu i anecdòtic.

Malgrat el temps i els problemes, sembla que a Bangalore hi vau estar força bé.

Vam tenir la sort que Bangalore és una de les millors ciutats de l'Índia. Diuen que és de les ciutats més netes de tota l'Índia. Tot i així, és dur, no té res a veure amb cap ciutat o res que s'assembla de per aquí. L'orfenat, per exemple, era arreglat i net, però petit i modest. Als nens els cuidaven bé, però no rebien cap estímul o motivació per part de les cuidadores.

La Laura va complir el seu primer any allà amb nosaltres, i vam decidir anar a l'orfenat a celebrar-ho. Ara mires el vídeo que vam fer i es nota que ella portava ja tres setmanes amb nosaltres, que rebia estímuls, estimació... Se la veu totalment desperta, comparada amb els altres nens. Abans ni somreia, ni res de res. La primera rialla la va fer el dia de l'aniversari d'en Joan, al *hall* de l'hotel, quan ja portava uns dies amb nosaltres. Al principi era impossible pensar que pogués riure...

El que és cert, és que a l'Índia, amb o sense agències, l'administració i els

papers sempre són més complicats del que et pots imaginar.

De l'Índia també és sorprenent veure com poden conviure, relativament bé, tantes religions; protestants, catòlics, hindús... Després d'aquesta experiència, vulguis o no, agafes uns altres lligams, amb l'Índia o amb el país que sigui. Per a nosaltres va ser una experiència fantàstica, el millor que ens ha passat mai.

Precisament a partir d'aquesta bona experiència vam tornar a fer una altra sol·licitud al cap de poc, i ara ja només estem pendants que ens avisin per poder anar a buscar un nen també de Bangalore. Aquesta vegada, suposem que degut a l'evolució dels tràmits i l'experiència només hi haurérem d'estar una setmana.

Als dos anys de tenir la Laura, ens van avisar de la llista d'adopció nacio-

nal que tenien una nena per a nosaltres. Vam anar a buscar a l'Iris, i un cop finalitzats els tràmits hem pogut tornar a reempendre l'adopció internacional.

8 d'Octubre 1995. Vathsalya Charitable Trust, l'orfenat de Bangalore.

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina. Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llorinós de Pilar Sureda Torrent

Plaça Catalunya, 8

-

LLAGOSTERA

-

Telèfon 83 00 97

Família Puig-Vidal

El seu és un cas de paciència suprema. En Josep i la Carme, van optar pel Perú perquè, segons els van dir, en aquells moments era un dels països on tot era més ràpid. La realitat però fou tot el contrari. Des de l'inici dels tràmits fins a tenir l'Anna amb ells, van passar uns quatre anys. I, tot i que l'espera els hagués pogut fer desistir, en cap moment van pensar en abandonar.

Quan vau decidir adoptar un fill?

Nosaltres vam començar ara fa quatre anys i vam anar a Girona, a Benestar Social, perquè ens informessin. Vam desestimar l'adopció nacional perquè era molt més llarga. A més, nosaltres volíem una criatura petita i per l'edat d'en Josep a la nacional ens l'havíem de quedar més gran.

En un principi volíem adoptar una nena xinesa, però en aquella època ens van dir que a la Xina tot anava molt lent. Llavors vam anar a una reunió per adoptar nens del Perú, Colòmbia i Nicaragua. Ens vam decidir pel Perú perquè tenien el mateix idioma i en aquell moment deien que era dels països més fàcils i ràpids. Després, a la hora de la veritat han estat tres anys i mig d'espera.

Un cop vau haver triat el país, quins passos vau seguir?

A Benestar Social ens van donar tot el que necessitàvem per fer l'adopció al Perú i quan vam tenir tota la documentació vam anar a Barcelona, a l'ECAI. Llavors allà fan tots els tràmits per anar al Perú.

Vam enviar els papers directament al Perú. Al cap de tres o quatre mesos es va formar l'ECAI a Barcelona i els documents van tornar a venir cap Girona i d'aquí cap a Barcelona. Amb tot això, la nostra documentació va caducar, i vam perdre tot un any. Vam haver de tornar a fer tota la documentació nova per a l'ECAI de Barcelona.

A partir de llavors, vam anar fent reunions a l'ECAI amb unes parelles que també anaven al Perú i allà un psicòleg i un assistent social ens informaven del procés. En total vora quatre anys.

Quins requisits bàsics us demanaven al Perú?

Ens demanaven el graduat escolar, segurs de vida i un pla de jubilació.

El procés va començar al 95, però en quin moment us diuen que tenen una nena per a vosaltres?

A mitjans de setembre del 99 ens van dir que ja podíem preparar el bitllet per anar a buscar una nena de un a quatre mesos. Vam marxar el 2 d'octubre i ens hi vam estar setze dies. Tot va ser molt precipitat. No teníem cap foto, no sabíem com seria. Ens agradaria veure la cara que vam fer quan ens la van presentar.

Expliqueu una mica l'experiència del viatge i l'estada allà.

El primer problema que vam tenir va ser a l'aeroport de Barcelona. L'avió es va retardar i vam estar dues hores retinguts. A Madrid vam agafar un altre avió i cap a Colòmbia. A l'aeroport de Bogotá va ser terrible, et feien passar molts controls per separat i amb tot de policies amb metralletes pels voltants que et miren malament. D'allí ja vam anar cap a Lima i quan vam arribar ens havien perdut les maletes. Vam estar dos dies sense maletes.

Com que vam arribar amb retard, la persona que ens esperava havia marxat. Havíem d'anar a uns apartaments que ens havia buscat l'agència però aquella nit la vam haver de passar a un hotel. L'endemà vam trucar i ens vam instal·lar en aquests apartaments, que estaven força bé.

Després, l'advocada d'allà —el nostre contacte de l'ECAI al Perú— ens va ajudar molt. Ens ho portava tot preparat, ens venia a buscar i ens acompanyava a tot arreu.

Vam arribar un diumenge. El dilluns ens van presentar a la nena i el dimarts ja ens la van entregar. Durant

uns dies no et pots moure del país i vénen a veure com s'adapta la criatura. Quan l'assistent et signa el paper ja pots fer el passaport de la nena i marxar cap a casa.

Com vau trobar el país?

És horrorós. Lima és una ciutat feta de grans masies i es comença a construir, molt escampada. Hi ha molt de trànsit i sense cap control. Si troben un pas de vianants no paren, t'has d'espavilar tu per passar, corrent, saltant o com sigui. A més, es passen dia i nit tocant el clàxon.

Per qualsevol cosa fas cues i ells no tenen mai pressa. Quan vam anar a treure la partida de naixement de la nena, li vam dir a l'advocada que ens va atendre que la necessitàvem per aquell dia perquè marxàvem l'endemà. Però ella ens va dir que no, que fins al cap de vuit dies no podria ser. La nostra advocada es va posar tosuda i al final ens la van fer, però tota a mà. Sort de l'advocada de l'ECAI que ens aconsellava, que ens ho donava tot menjat i pastat.

Esteu contents del servei i el tracte de l'ECAI?

Nosaltres, en general, vam estar molt ben atesos. Ens van ajudar molt i ens calaven quan tot s'anava retardant.

Com era l'orfenat?

Era gran, hi havia 120 nens. A la classe de l'Anna hi havia 22 nens. Estava bé, net i els nens semblaven ben atesos. Les treballadores de l'orfenat jugaven amb ells, els feien ballar, tenien nines, i sempre hi havia música posada. Això sí, només sortien al pati una hora a la setmana, menjaven dos cops al dia i si algun nen no tenia més gana...cap a un altre.

Quan a un lloc hi ha tants nens ha de ser difícil donar-los tot el que ne-

cessiten. Un dia, quan vam travessar el pati, un nen de tres anys se'm va acostar, em va agafar dels pantalons i em va dir "Tu eres mi papá?, me vienes a buscar?". Jo li vaig dir: "No, yo vengo a buscar a Anita". Se'ns va quedar mirant sorprès, trist, amb el cap cot. I l'endemà, quan ens va veure m'ho va tornar a dir. Va ser molt fort. Però em sembla que després el van adoptar.

Com va reaccionar l'Anna?

L'Anna va notar de seguida que nosaltres li donàvem un afecte diferent. Quan ens veia se'ns agafava i no ens deixava anar. De seguida ens va conèixer. Quan vam marxar al primer dia, al dir-li adéu ens va mirar amb cara de pena. Devia pensar: "mira, aquests han vingut a buscar-me i ara em tornen a deixar". Sort que l'endemà ja ens la vam poder endur.

Com s'ha adaptat aquí?

Molt bé. No li hem notat cap canvi en la seva actitud. El que sí veiem és que va millorant dia a dia. Cada dia és una sorpresa. Però no li hem vist cap reacció dolenta, ni trista. En arribar a Barcelona va venir gent a rebre'ns i ella no es va atabalar ni va plorar. Es va fer amb tothom de seguida.

Fins i tot el pediatre ens va preguntar si tenia algun problema, si a les nits es despertava amb sobresalts...i res de res. Potser es va tornant més vergonyosa però és normal.

Creieu que és excessiu tot el que us van demanar per poder adoptar?

Sí, creiem que hi ha documentació innecessària. Nosaltres vam haver de demanar tres o quatre cartes de recomanació -a l'alcalde, al mossèn, a les monges- i tot per notari.

Ens feien preguntes que no treien cap a res. Bé, potser ells que són psicòlegs treuen conclusions de pregun-

que vols. Però també depèn del caràcter de la persona. És comprensible que si et fan suportar dues hores de preguntes algú pugui perdre la paciència.

Durant aquests quatre anys, quin ha estat el moment més dur?

Quan ens van dir que s'havien de tornar a fer tots els papers ens va caure el món a sobre. Arriba un moment en què arribes a pensar que no et volen donar cap nen, que et diuen que sí però en realitat serà que no. Va passant el temps i t'arribes a desesperar. L'espera és molt dura i es fa molt llarga. Però quan tens la nena ja no te'n recordes de res.

Què creieu que caldria perquè tot anés més ràpid?

Moltes coses. També depèn de cada país. Quan arriben les documentacions al país, la gent que les ha de revisar s'hauria d'espavilar més. La documentació d'aquí també hauria de ser més ràpida. Va tot molt lent. Per qualsevol paper tardes moltíssim, i sense aquest paper no pots fer el següent pas, i així anar fent i anar allar-

gant l'espera.

Això sí, durant tot aquest temps t'estan analitzant perquè hi ha gent que al cap d'un temps es desanima i ho deixa córrer. Llavors deuen pensar que aquesta gent no tenia ganes d'adoptar i potser ho feien perquè uns amics ho havien fet o ves a saber perquè.

tes que nosaltres podem pensar que són tontes. Et fan moltes preguntes que en aquell moment no saps respondre: a quin col·legi portaràs al nen, si el portaràs a la guarderia...

Per fer el certificat d'idoneïtat no vam tenir cap problema, ens va tracar molt bé i amb poc més de tres mesos vam obtenir-lo. Coneixem gent que els ha costat molt i els han tingut hores fent-los preguntes. És molt important que et vegin tranquil, segur del

Família Ramionet-Font

Per a la Núria i l'Enric, l'experiència de l'adopció internacional ha estat molt gratificant. Consideren que han tingut molta sort tant en el procés de tràmits i entrevistes com en l'adaptació d'en Suresh, un nen molt predisposat a tot i amb moltes ganes d'aprendre. Sobretot, recomanen aquesta vivència fins i tot als matrimonis que tinguin fills biològics.

Des del moment que us plantegeu l'adopció, què feu, on aneu?

Nosaltres anàvem molt perduts, i per casualitat vam trobar l'adreça de l'ECAI de Girona, que juntament amb la de Madrid són les dues úniques que tramiten expedients a l'Índia. Vam telefonar-hi perquè ens informessin, i ens van explicar tots els passos que havíem de seguir: primer havíem d'anar a Benestar Social, després presentar una sèrie de documents, assistir a unes reunions col·lectives amb altres parelles que desitjaven adoptar... i llavors vàrem començar el procés.

Quan de temps va durar tot el procés?

Les entrevistes van anar molt bé. No van ser ni dures ni incòmodes, però depèn molt de la persona que t'entrevista. Nosaltres vam tenir molta sort. Tant la psicòloga com l'assistent eren molt agradables i eficients, i no ens ho van posar gens difícil. La psicòloga que ens va tocar també havia adoptat un nen en un país estranger, i a més amb unes circumstàncies molt semblants a les nostres, per tant ens entenien a la perfecció. Però després vam tenir uns quants entrebancs. Dues noies d'una Llar Infantil de Girona es van escapar i van calar foc a Benestar Social i el nostre expedient es va cremar. Van haver de traslladar-ho tot en un altre edifici, llavors vam enganxar l'estiu i tot això va fer endarrerir les coses.

Quan vam començar el procés, aquesta ECAI estava reconeguda per la Generalitat però encara no estava acreditada per la Índia. Per tant, no podia tramitar expedients perquè els faltava tenir tractes amb orfenats del país i tot això ho van anar treballant a

mesura que nosaltres teníem l'expedient allà.

Els tràmits van durar uns vuit o nou mesos. Però el temps global és diferent en cada cas perquè hi juguen diferents factors, el país, el moment en què es fa, l'orfenat on tens col·locat el teu expedient... Nosaltres, si comptem des del primer dia, vam estar-hi dos anys i vuit mesos. Segur que actualment seria molt més ràpid, com a mínim mig any menys.

Per què vau decidir-vos per l'adopció internacional, i en concret a l'Índia?

Perquè, tot i que en aquella època encara hi havien llistes obertes per l'adopció espanyola, el procés era molt més llarg i ens ho van "pintar" molt negre. Per això, vam decidir-nos per la internacional.

Vam escollir l'Índia, en part perquè hi havia l'ECAI a Girona i podríem seguir els tràmits de més a prop, tot i que després anéssim a l'altra punta de món a buscar-lo. També va influir el fet que nosaltres tenim lligams amb l'Índia, col·laborem amb *Ayuda en Acción* i tenim nens apadrinats des de fa vint anys. Aquesta associació ens va enviant informació de l'Índia, i qual-sevol país amb què tens una relació sembla que el segueixes amb més atenció que un altre.

L'Índia és el país que exigeix més tràmits però, en canvi, quan fas el viatge ja ho tens tot a punt. Com sabeu és un país amb bosses immenses de misèria i hi ha nens per adoptar. Malgrat això, demostren una preocupació extrema pel destí dels nens i prenen mil i una precaucions. Són rigorosos i et demanen molta informació. És un procés molt burocratitzat.

Quan comenceu a tenir informació d'en Suresh?

Un dia et criden i et diuen que hi ha un nen que s'adapta a les teves característiques. Evidentment, dius que sí i acceptes. Llavors t'ensenyen la foto, i t'envien els papers conforme has estat acceptat per l'orfenat. A partir d'aquest moment comença un període de 4 o 5 mesos de tràmits. És per això que a l'Índia s'hi està poc temps, perquè quan fas el viatge ja tens tota la documentació arreglada. Nosaltres vam estar 4 mesos sabent que teníem en Suresh però encara no podíem anar-lo buscar.

Vau estar-hi molt de temps a la Índia?

A l'ECAI no t'aconsellen que viatgis fins que el passaport del nen no ha sortit del jutjat, que vol dir que els tràmits estan quasi tots fets. Per tant quan arribes a la Índia només has de recollir el nen, el seu passaport i anar a Delhi, a l'ambaixada espanyola. Això ho fas amb pocs dies. Vam estar a la Índia vuit dies, tot i que amb quatre ja ho haguéssim pogut enllestir. Però volíem anar més tranquils i ens va fer gràcia veure alguna cosa del país.

Expliqueu l'experiència de l'estada allà?

La nostra arribada va ser molt dura perquè quan vam arribar a Bombay volíem anar directes a Calcuta però no vam trobar vol. A Bombay vam arribar-hi a la 1 o a les 2 de la nit. A l'aeroport hi havia milers de persones que no saps que esperen o què volen. Va ésser un xoc. A l'exterior de l'aeroport de Bombay hi és present tot el que converteix la Índia en un país difícil per als occidentals. La pobresa impactant,

la pressió cap els estrangers, el desconcert... Bombay, com Calcuta, són ciutats on la pobresa és ineludible, és present arreu. La major part de Calcuta és un suburbi immens. Hi viuen 12 milions de persones i d'aquestes, 2 milions viuen al carrer.

La Índia impressiona molt però convé conèixer-la. Per una part és fonamental per entendre i valorar el món i per l'altra, les seves cultures, la seva gent, resulten fascinants.

A Calcuta hi havia una persona que ens acompanyava, i això va molt bé, perquè et trobes en un país difícil i desconegut per tu. El primer dia que ja vam anar a buscar en Suresh a l'orfenat i ens el vam emportar cap a l'hotel. Llavors només t'has de quedar una nit més perquè l'endemà ja li fan l'acomiadament a l'orfenat i una missa que es celebra a les 5 h. del matí, que entre altres coses també es fa en honor seu. Després d'això ja pots marxar cap a Delhi a fer els tràmits a l'ambaixada espanyola.

A altres orfenats a la Índia t'hi fan estar dos dies, per veure com s'adapta el nen. Pot haver-hi algun cas de rebuig per part del nen però de seguida s'acostumen. Solen ser nens molt predisposats. Tenen moltes ganes de tenir uns pares i de que s'ocupin d'ells.

Com es va adaptar en Suresh a vosaltres i a la vida d'aquí?

D'entrada va ser una mica dur perquè ell no ens coneixia a nosaltres ni nosaltres a ell. A més, ja era una mica

gran. Passes molts nervis perquè tot és imprevisible. Però és un nen que s'adapta molt bé. Tot li crida l'atenció i està sempre molt obert a tot.

Vam estar quatre dies per Calcuta voltant i no es queixava mai, estava bé amb nosaltres. Ens feia molta por veure com reaccionaria a la tornada amb l'avió, perquè són moltes hores de vol, però ell estava ansiós per pujar-hi. S'ho passava bé als aeroports, al taxi...Havia estat sempre tancat en un orfenat i tot li feia una il·lusió immensa.

Ara, al no utilitzar-lo, ha oblidat el seu idioma i ja es defensa amb cata-

là. Els primers dies la comunicació va ser una mica difícil. Utilitzàvem molt els gestos, però era una mica esgotador. Quan va començar a parlar en català li faltaven elements per expressar-se, i ho substituïa tot per la paraula *oreté*. Però poc a poc va ampliant el seu vocabulari. Tot ha anat molt bé. Fins i tot molt millor del que nosaltres esperàvem.

Els nens d'aquest país tenen una predisposició immensa a l'adaptació. No sabem si és qüestió de caràcter, però coincideix amb el que ens expliquen altres parelles: són nens feliços que estan molt contents, que busquen sempre la part positiva de les coses. En Suresh es passa el dia cantant i rient.

Com estava l'orfenat?

L'orfenat era de *Les Missioneres de la Caritat de Teresa de Calcuta*. En aquest orfenat estan separats per edats. A dalt

de tot hi havia els més petits, els nadons. Llavors hi havia un altre sala amb nens que començaven a gatejar, després els que ja caminaven, i per últim el grup d'en Suresh, que eren els més grans. Aquest orfenat és un paradís enmig de Calcuta, un petit oasi. Hi ha voluntaris de tot el món, cuidadores d'allà i monges i van molt amb compte amb la netedat. Tots els nens dormen en un llit, les nenes en un altre llit...

Un cop a Llagostera, fan algun tipus de seguiment?

Sí, et fan un seguiment cada 3 mesos durant 2 anys per veure com

Ofernat de Las Hermanas de la Caridad de Teresa de Calcuta, a Calcuta

evoluciona el nen i si s'adapta bé. Aquests informes els envien a l'orfenat. Quan arriben de l'Índia no venen amb adopció plena i quan ets aquí l'has de tramitar. T'aconsellen que quan tens l'adopció plena continuïs enviant alguna foto o algun informe de l'escola. Això serveix per obrir pas a les altres parelles, però, a més, els orfenats veuen acomplert així el seu objectiu amb satisfacció.

Teniu alguna anècdota divertida per explicar-nos?

Al començament, el nen ens deia *anti* a tots dos. Vam preguntar al senyor que ens acompanyava què volia dir. Ens va dir que significava *tieta*, perquè a l'orfenat, que és de missioneres, hi van voluntaris de tot el món

que acostumen a ser noies, i els nens les anomenen *anti*. Això ens ho va dir durant uns dies. L'altre dia va veure el vídeo que vam gravar quan el vam anar a buscar on hi sortia ell cridant *anti* al seu pare. Va quedar tot parat i va dir: *anti? anti no, és el papa!*. Ell ja no ho recordava.

Recomaneu la vostra vivència?

L'experiència és recomanable, fins i tot si es tenen fills biològics. Vius emocions intensíssimes i tot i que passes moments d'angúnia, en general és molt gratificant.

Meritxell
BUGADERIA INDUSTRIAL

C/. Ricard Casademont, 14
Tel. (972) 83 03 12
Fax (972) 83 03 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

 **Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Transportes
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

Sara
Merceria - Perfumeria

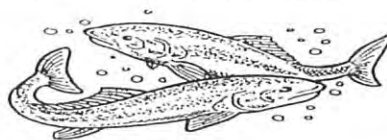
C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

**Carns i elaboració
d'Embotits i preparats
Casolans**

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

**PEIXATERIA
PLANA**

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristófol Colom, 7 - Tel. 972 830258 - 972 805195
LLAGOSTERA

IMPREMTA
Rodas OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

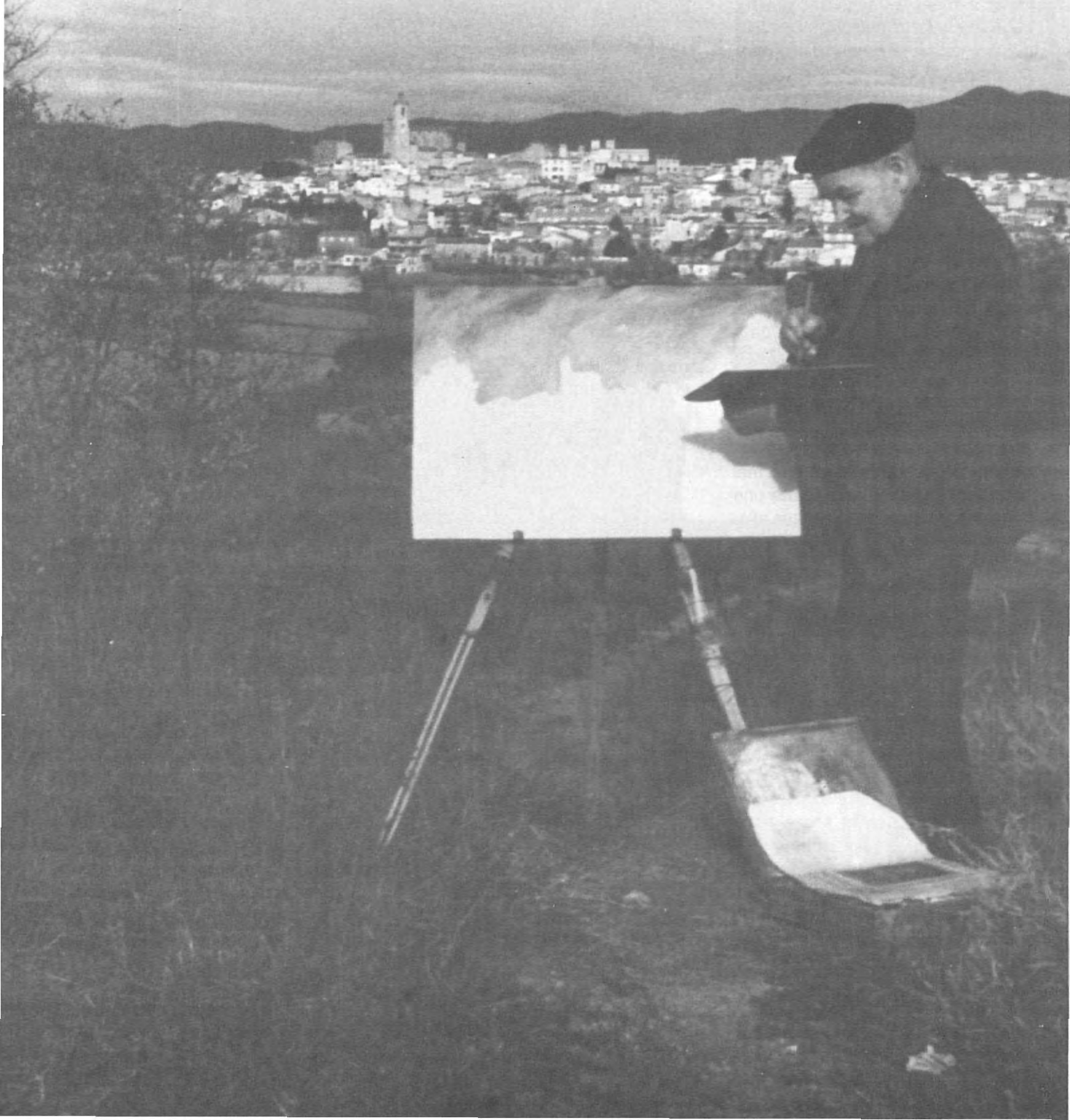
Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Pitu Calvet, tot un segle

Va viure més de cent anys i els va viure intensament, tot i que no va poder veure l'entrada del nou segle. Va deixar-nos poc després del seu aniversari amb un bagatge artístic prou ampli com per abastar totes les arts: la pintura, l'escultura, la música, la literatura, l'arqueologia... i amb prou experiències vitals com per poder explicar que havia combatut a la Guerra del Marroc i a la Guerra Civil, haver-se exiliat a França i voltar mig món abans de tornar a Llagostera, on va passar la darerra meitat de la seva vida.

Josep Calvet i Amat

Josep Calvet va néixer a Llagostera el 16 de novembre de l'any 1899 i durant la seva vida va dedicar-se als oficis més inimaginables. Va ser aprenent de manyà, mecànic, fabricant de munició i material de guerra, va fer pasteres, xocolata i dolços, va treballar amb màquines de gel, en una fàbrica de teixits, va fer de xofer, pescador, paleta, fuster, pintor... fins i tot, quan s'estava a Xile, va arribar a vendre llet de burra. El seu primer contacte amb la pintura es va produir als vuit anys, a l'Escola de Belles Arts de Llagostera, on va començar a rebre lliçons de mà del mestre Rafael Mas i Ripoll. En aquella època també es va començar a interessar per l'arqueologia. Als disset anys va anar a Barcelona a treballar, i mentre aprenia l'ofici de mecànic va aprofitar les oportunitats que li brindava la ciutat, en uns anys d'efervescent activitat artística. Mentre de dia es guanyava les garrofes, de nit freqüentava l'Ateneu Obrer on estudiava per ser delineant, tot i que no va arribar a exercir aquesta carrera. Els dibuixos lineals i encotillats mai no el van atreure. «Em resultava una feina antipàtica: no m'agradava allò, m'agradaven més les arts plàstiques. Era massa fred. El compàs, el tiralínies, i això, i allò, i les matemàtiques...», explicava Josep Calvet en una entrevista publicada l'any 1985 al setmanari Presència.

Es delia, segons les seves paraules, per «tot allò més aviat anímic, expressiu, allò que és qüestió d'esperit». En definitiva, per desenvolupar la seva creativitat arrauxada, que va canalitzar durant tota la seva vida a través de l'art en totes les seves manifestacions: tocava l'acordió; va publicar diversos llibres de poesia, llegendes i història de Llagostera; va passar llargues temporades a Tossa de Mar i Platja d'Aro, on pintava i venia les seves obres als turistes; va introduir-se en el món de l'escultura i també va ser un dels fundadors del Museu Arqueològic de Llagostera.

L'any 1920 va ser cridat per fer el servei militar a l'Àfrica i, coincidint amb les rebel·lions d'Anual va viure per primera vegada una guerra a primera línia de foc... "disparar contra aquella gent, els moros, que eren a casa seva ens repugnava", recordava Calvet. «No teníem patriotisme suficient que ens motivés, mentre que els moros, més mal armats que nosaltres i més mal dirigits, tenien la moral del qui defensava la seva terra».

L'any 1924 va tornar a Llagostera i, juntament amb el seu pare i el seu

germà, va comprar la font de Panedes i va muntar un petit negoci per treure'n rendiment. Explotaven la mina d'aigua mineral d'una manera primitiva, amb un burro i un carro, i venien ampolles d'aigua pel poble en nom de la societat Calvet Fills. El seu pare era també el propietari d'un hostal, i anys més tard, van repartir béns: el seu germà es va quedar amb el negoci d'hospedatge i ell amb la font.

Josep Calvet es va casar amb Melitta Franz, una noia de nacionalitat alemanya que havia vingut a Lla-

gostera a treballar en una empresa de rellotges, l'any 1925; i un any després va néixer el seu únic fill, Josep Calvet Franz.

L'any 1931 es va comprometre amb la causa republicana i va ocupar un càrrec de regidor al govern local. En esclatar la Guerra Civil va militar primer com a civil i després com a soldat en la mateixa causa. Però la guerra es va perdre i va haver de marxar a l'exili, a França, on va tastar la vida de diversos camps de concentració durant mig any. Europa, però, no era segura, i des del país veí va fer els primers tràmits per emigrar al nou continent. El primer país que va temptejar sense èxit fou l'Argentina. Després de fer mans i mànigues per retrobar la Melitta i el seu fill -també refugiats a França però lluny d'ell- va entrar en contacte amb el cònsol de Xile a París, «un tal Neruda, el poeta» que li va donar el passatge per embarcar al Winnipeg, el mític vaixell que va partir de Bordeus amb 1.500 refugiats.

«A Xile teníem l'avantatge que érem lliures; lliures, eh? I, després, el poble ens tenia molta simpatia, perquè el conjunt del país era molt democràtic, molt lliberal, quan vàrem anar-hi nosaltres», deia Calvet. S'hi va estar setze anys.

Allà, entre d'altres ocupacions, va muntar diversos negocis i va poder ingressar a la Facultat de Belles Arts de Santiago de Xile. L'any 1950 el seu fill Josep es va casar i no va trigar a donar-li tres nêtes, la Melitta Ximena, la Natacha i la Jeannette Rosó, que al seu torn van donar-li besnêts -avui tots a les amèriques excepte la Sandra, que fa uns anys va venir a viure a Llagostera. La seva tornada a Llagostera es va produir arran d'un fet dramàtic: després d'un atac de cor, l'any 1954, va decidir tornar al poble per acabar-hi els seus dies. El que no sabia és que encara estava a la meitat de la seva centenària vida. En els anys següents encara va tornar en diverses ocasions a Xile i va voltar per França -

amb una beca d'arts-, Alemanya, Suïssa... L'any 1982 va perdre la seva companya Melitta.

En tornar a Llagostera havia establert la seva residència al carrer de la Llebre, on encara dedicava moltes hores a la pintura, a l'escultura i a tocar valsos i masurques amb l'acordió. També freqüentava el Casino, on mantenia animades tertúlies amb els seus companys de joventut.

Fa tres anys, per motius de salut, va ingressar a la Residència Josep Baulida. Fins l'últim dia va conservar les seves aptituds artístiques, intel·lectuals -diàriament escrivia les seves vivències- i humanes. No costa massa imaginar en Pitu Calvet amb el seu acordió, interpretant per als seus companys el vals de la Rosita.

Josep Calvet i Amat ens va deixar el dia 21 de novembre de 1999, poc després d'haver complert els cent anys i d'haver estat homenatjats pels seus convilatans.

A dalt, Josep Calvet (el petit dels dos germans) amb els seus pares. A sota, amb la seva esposa Melitta i el seu fill amb la seva família d'Alemanya.

Melitta Franz i Josep Calvet (al mig) acompanyats d'uns amics. A la dreta un dibuix de Calvet que reproduceix l'ermita de Panedes.

Havent complert cent anys, Josep Calvet va ser homenatjat en un acte que va tenir lloc el dia 7 de novembre. Durant la celebració, Calvet va rebre una medalla de reconeixement per la seva dedicació al poble com a activista cultural.

SILVIA BARROSO / EL PUNT

LLAGOSTERA EN LA INTIMITAT

(Llegendes, cròniques i vivències)

Josep Calvet i Amat

Josep Calvet és autor de dos llibres de poesia i llegendes. "Llagostera en la intimitat" i "El mestre de Fenals i altres contes" són els títols publicats. També va col·laborar en l'elaboració del llibre "Notícies de Llagostera i esdeveniments exteriors" del seu company i amic Emili Soler Vicens.

Margarides blanques

*Margarides blanques
com puntets de neu,
florint en els marges
tot mirant el cel.*

*Margarides blanques
primerenques flors,
violes i malves
pefumen els cors.*

*Tretze fulles blanques
volten groc botó.*

*Joves desfullant-les
diuen "si o no".*

*Margarides blanques
que em parlen d'amor
presidiu ma taula
de Festa Major.*

Josep Calvet

Llagostera, 20-5-73

Silencios

*Silencios que callan
silencios que hablan
silencios sensibles
elocuencia en calma
silencios que viven
cuando muere el habla.*

*Eso me lo dice
tu tierna mirada
cuando todo habla
cuando todo calla.*

Agraïm la col·laboració de'n Pere i la Sandra (besnéta de Josep Calvet) que ens han proporcionat material i informació per la realització d'aquest treball.

Sònia Genóher
Dani Moll

Can Fuyanet

"L'única desgràcia d'això, treballar a pagès, és que no pots fer-te mal, ni estar malalt"

Malgrat això, en Pere Vidal, que és qui així parla, està content a can Fuyanet. Comenta que li agrada molt viure-hi i, sobretot, la feina que fa. I això, diu: "és el més important". Juntament amb la seva dona, Maria Eugènia Alsina, la seva filla Olga i els seus pares, en Balbino Vidal i la Pilar Sàbat, en Pere és al capdavant del mas, una casa amb prop de 200 anys de vida, i que és la darrera del terme municipal de Llagostera, direcció Vidreres, al veïnat de Llobatera.

Podríem començar parlant del nom del mas...

No ho sabem segur però se suposa que prové del cognom Fuià, de la família de la meua àvia paterna. Ells sempre han estat els propietaris de la casa. L'any del mas tampoc no el sabem del cert. Hi ha, però, una inscripció del 1808 a la part més vella de la casa.

A què us dediqueu principalment?

Tenim vaques lleteres i porcs d'engreix. Uns 150 porcs, no gaires, i uns 50 caps pel que fa a vaques. Els porcs, els comprem petits, fem l'engreix i cap a l'escorxador. El que és important per a l'economia del mas és la llet. Tenim una producció de 200.000 quilos. Els porcs és una cosa més. Per ser rendibles, n'hauries de tenir milers, una cosa que no està a l'abast d'aquesta explotació (...). Abans, molts anys enrere, el camí d'aquí davant de casa era on es passava per anar a Tossa i els traïners paraven i feien fonda aquí. Era una altra manera de fer algun calé més.

A la finca disposeu de terreny suficient per fer el menjar del bestiar, o en ocasions cal comprar-ne...

Actualment només comprem complementos per aconseguir una alimentació més adequada. La resta de menjar el fem tot als camps. Tenim unes 160 vessanes, algunes de llogades. El conreu que fem és, més o menys, un 80% de rei-gras i la resta, ordi i blat. Per als porcs fem servir pinso convencional. Avui dia, amb la maquinària de què disposem, i ganes, pots portar una explotació com aquesta sense necessitat de tenir treballadors. Això sí, comptant que hi ha èpoques, com ara la d'ensitjar, en què requerim d'altres empreses, si no, seria impossible.

Malgrat el control amb què es porta avui dia el bestiar, per tal d'assolir les quotes, encara hi ha temporades dolentes?

Sí, és cert que hi ha controls. Els veterinaris, Sanitat, el seguiment individualitzat de cada vaca que porta el pagès... El problema sempre són els imprevistos. Que hi hagi vaques que no quedin prenyades, que hi hagi malalties, problemes sanitaris... Això no ho pots controlar, i pot passar que tinguis temporades amb mala producció.

I el dia a dia amb el bestiar, com és?

Home... cuidar-lo una jornada laboral són de quatre a cinc hores. Ara bé de les set del matí a les nou del vespre, que són les hores que treballen, sempre hi ha la terra, els camps, els estables... Sempre tens coses a fer. Amb el bestiar concretament, és molt difícil decidir sempre què faràs.

Jordi Moll

Pots sortir a sopar i quan tornes hi ha una vaca estirada al terra, una a punt de parir... Depens molt d'ell. Són 365 dies, i d'imprevistos te'n surten a cada moment. Ets, fins a cert punt, esclau del bestiar. El sistema actual de treball permet coses, com ara guardar el menjar, que abans s'havia de controlar més dia a dia... Però el bestiar és una altra cosa.

Jordi Moll

Els costums de fa 30 o 35 anys amb els d'ara, deuen ser prou diferents...

En qüestions de feina, els canvis en la maquinària han sigut molts i molt importants. Avui dia fas més feina que no pas la que feies abans i amb molt menys esforç. Si avui haguessim de treballar amb l'instrumental de 25 anys enrere, hauríem de tenir tres o quatre treballadors. Quant a la vida al camp, exceptuant que treballem set dies a la setmana, fem la mateixa vida que una que en treballi cinc o sis. Podem tenir les mateixes comoditats que la gent del poble o la ciutat. A pagès en 20 anys hi ha hagut una evolució molt gran, tant, que dubto que els nostres fills visquin una cosa semblant.

Com valoreu, passat un temps, el fet d'entrar al mercat únic europeu?

Nosaltres vam arribar quan els altres ja feien les postres. Ens van donar un xic de postres i cafè. No vam tastar res més. Això d'una banda. De l'altra, hi ha el fet que existeix una regularització de mercat que abans no hi era. Això vol dir que, si no hi

haguessin les quotes, podria venir qualsevol senyor amb deu mil milions i posar una explotació de cinc, sis mil vaques... que ara no hi són en tot Llagostera. Aquest home rebentaria el mercat. Això, amb el mercat regulat, no pot passar. A més rebem ajudes, unes ajudes que abans no hi eren, i que serveixen per compensar el preu que ells marquen, perquè sigui rendible. Compensen, eh!... Que de regalar, no regalen res! Això que quedi clar.

Alguna anècdota, algun fet que sempre es recorda a can Fuianet?

Home, potser un foc que va haver-hi el juliol del 82 o 83. Va arribar fins a un camp d'aquí al costat de la casa. Encara cremava el bosc d'aquí al costat i el camp ens protegia, però un conill va sortir de dins del bosc i el va encendre. Després sí que el foc va arribar a tocar de casa. Per sort no va passar res. El foc fa por aquí, sobretot a l'estiu. Al tenir el bosc tan a prop... Procurem tenir molt net el primer bosc, uns cinc cents metres de radi, però en general està molt brut el bosc.

Una altra anècdota és que abans, molts anys enrere, el camí d'aquí

davant de casa, era on es passava per anar a Tossa i els traginers paraven i feien fonda aquí. Era una altra manera de fer algun calé més.

I el futur a pagès i al poble, com el veuen?

Acabarà que als masos la gent només s'hi voldrà estar per estar tranquils, no per treballar-hi. La gent no vol el sacrifici que comporta. Ja es veu que no hi ha jovent a pagès. Junament amb això hi ha el tema de com quedarà Llagostera d'aquí uns anys. Aquí a Llobatera només ens ha tocat patir per les carreteres, però a Gaià, per exemple, els ha tocat tot: l'aigua, el gas, el telèfon, la llum, la variant... El poble serà dins un triangle de carreteres, línies, torres...

Jordi Moll i Casamitjana
Jordi Plà i Comas

TOT TIPUS DE CARNETS

- . 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42
- . 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46
- . 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS

motos
jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Josep Mayol i Collell

Pintor i director de l'escola de dibuix del Prat de Llobregat

"El meu pare, Pere Mayol, va ser el professor de l'escola de dibuix de Llagostera durant 40 anys. A Llagostera hi havia el costum de fer anar els "nanos" que feien d'aprenent als tallers a l'escola de dibuix, per aprendre a dibuixar al natural, el dibuix lineal i per entendre un plànol. Jo ja vaig començar a anar-hi amb el professor que hi havia abans del meu pare, que era el senyor Rafael Mas. Després, en entrar el meu pare de professor, ja vaig anar amb ell. Jo no m'hi vaig poder dedicar gaire, perquè treballava amb el meu oncle i el meu germà fent de fusters. Però la pintura és una cosa que es porta a dins, i a mi sempre m'havia agradat dibuixar."

Va anar a estudiar a alguna altra escola a part de la de Llagostera?

No, sempre vaig aprendre al costat del meu pare. Ell va estudiar a l'escola de Belles Arts d'Olot perquè en aquell temps tots els nois que volien pintar anaven a l'escola d'Olot.

Com va ser que va deixar la feina de fuster i va començar a dedicar-se més a la pintura?

Cada dia anava a l'escola de dibuix amb el meu pare, i com que ell sempre havia estat molt delicat, quan no es trobava bé jo havia de fer de professor. Era una cosa que m'agradava, però només eren dues hores cada dia i per a mi era poc.

Després, en casar-me, la meua dona em va dir: "si ens véns a ajudar al Prat, a la carnisseria, només hauràs de treballar al matí i podràs pintar tota la tarda". I això va fer que em decidís a anar cap al Prat. Havia d'anar a l'escorxador a vigilar que tot el que havíem demanat estigués correcte i que no ens robessin res.

D'on va sorgir la idea de crear una escola de dibuix al Prat de Llobregat?

Un dia, l'amo d'un bar on jo anava a esmorzar i que era molt afeccionat a la pintura, em va dir que al Prat no hi havia hagut mai una escola de dibuix. Aleshores jo li vaig contestar: "si trobéssim un local, si l'Ajuntament tingues un local, jo en faria una d'escola de dibuix". Ell em va preguntar si de veritat em veuria amb cor de tirar-ho endavant i jo, que sóc molt tossut, li vaig dir que sí, que si jo li havia dit que ho faria és perquè ho faria.

Va resultar que el germà de l'amo del bar era regidor a l'Ajuntament. Al cap d'una setmana d'aquella conversa es van presentar a casa uns senyors de "cultura" de l'Ajuntament i em van dir: "vostè diu que si li donem un local muntarà una escola de dibuix?". Jo els vaig contestar que sí i vam anar a veure un local per mirar si em podia anar bé.

Em van portar a una torre que llavors era el Casal de Cultura, i em van oferir unes golfes molt maques: l'escola més maca que he tingut. Només hi havia lloc per a 30 alumnes però era molt acollidor. Em van dir que jo mateix m'encarregués de fer venir els fusters i tot el que necessités. Aquells tres senyors que van venir un dia a casa no els he tornat a veure mai més. Tot el que vaig necessitar m'ho vaig haver de fer jo mateix.

Com van ser els inicis de l'escola?

L'escola va tenir tant d'èxit que només començar totes les places ja van quedar cobertes i encara en faltaven. Hi havia molta gent i era jo tot sol per ensenyar. Si començàvem a les quatre, a les dues jo ja era allà per poder preparar-ho tot, i sense cobrar ni un "duro". Vaig passar dotze anys allà,

arrencant l'escola i sempre sense cobrar res.

Però és clar, el local va anar quedant petit i vaig anar a l'Ajuntament per veure si em podien donar un altre local que fos una mica més gran. També vaig aprofitar per demanar una sala que no fessin servir per poder exposar les pintures. Em van dir que sí, que hi havia una casa que tenien tancada que em podia anar bé. Com l'altra vegada, vaig haver d'encarregar-me jo

Silvia Cort

mateix de tot, d'avisar els lampistes, els fusters... I va ser la primera sala d'exposicions del Prat.

Després d'això em van donar un local més gran per a l'escola, on ja hi podien anar uns 100 alumnes. El local estava al segon pis de les oficines municipals del carrer Centre. Però a la llarga també es va quedar petit.

Recentment ens han donat un local on hi ha capacitat per a 300 alumnes i està a la primera planta del centre cultural "El Remolar", junt amb l'arxiu municipal. També trobem que s'ha fet petit.

I sempre fins ara s'ho ha fet tot sol?

Per sort no. Quan veia un *nano* amb afecció, amb qualitats i amb ganes de dibuixar, me'l feia meu i el separava. En feia un grup apart i els anava pujant, apretant amb el dibuix. Molts d'ells van fer la carrera de Belles Arts... I ara tots els professors que tinc a l'escola son aquells nens que jo vaig anar pujant. A més a més de saber el que estan ensenyant també estimen l'escola; per a ells l'escola és el primer de tot.

Parlant de l'escola, exactament què si pot fer?

Hi ha una classe per als més petits que és la de *Iniciació a la pintura*, on hi van nens i nenes de 5 a 8 anys. Després hi ha la classe d'*Educació visual*, que es fa a partir de 9 anys i fins a 12. També hi ha la classe de *Còmic* a partir dels 8 anys; el *Taller d'animació* que es fa a partir dels 12 anys; les *Tècniques de l'expressió* també per a nens i nenes de 12 anys i el *Taller de Color* per a nois i noies de 16 anys. Finalment hi ha la classe de *Dibuix*, que és la que ara porto jo, per a nois i noies a partir dels 16 anys. Tot això és el que fem a l'Escola de Dibuix o Escola d'Arts del Prat.

Per vostè, què és el més important a l'hora d'iniciar un alumne en les Belles Arts?

Mira, el més important de tot, la base, és el dibuix. Jo, que tinc una escola petita, el que trobo més important és el dibuix, com també es fa o es feia a l'escola de dibuix d'Olot que, d'altra banda, és d'on jo tinc més influències. El meu pare sempre deia: "un quadre ben dibuixat ja és mig pintat". I jo no deixo agafar cap pinzell a un alumne fins que no veig que dibuixa prou bé.

Un cop ja dibuixa bé, ha après la tècnica de la pintura i sap barrejar bé els colors, aleshores que faci el que vulgui. Però primer, la base és el dibuix. En canvi, d'altres escoles com la Massana, encara que de dibuix no en sàpigues gaire, de seguida et donen un pot amb pintura, un pinzell i et diuen que faràs abstracte...

Per això des de la nostra l'escola preparem nois i noies que volen fer Belles Arts donant molta importància al dibuix, perquè per entrar-hi els fan fer una prova de dibuix i així van ben preparats.

És el moment de parlar de la nominació al premi que va organitzar el Centre d'Estudis Comarcal del Baix Llobregat amb motiu del seu 25è. aniversari. Expliqui'ns una mica com va anar tot...

Jo no sabia res del concurs, tot ho van preparar els de l'escola de dibuix. Segur que van tenir molta feina, perquè per presentar algú que representi un poble, t'han d'avaluar totes les associacions del poble. I és clar, anar a totes les associacions i trobar el president perquè et firmés un document i te'l segellés devia portar molta feina. A més, tot ho van fer amb molt poc temps.

Després van enviar tots els documents al Centre d'Estudis Comarcals. De tots els que es van presentar per a la secció d'Arts Plàstiques, en feien una tria. En vàrem quedar 10 i

d'aquells 10 en vam sortir els 3 nominats finals. No et donaven res de premi, però el sol fet que et triïn per representar un poble ja és un bon reconeixement.

I quan va ser que vostè es va as-sabentar que havia estat nomenat?

Un dia vaig rebre una carta del Centre d'Estudis Comarcal del Baix Llobregat on em deien que estava nominat i que em convidaven a un sopar que ells havien organitzat. Aleshores jo vaig pensar: "d'on surt això, ara?". Vaig anar a l'escola de dibuix i els vaig preguntar si en sabien alguna cosa. Ells em van confessar que ho havien organitzat tot, però que no me n'havien dit res perquè no tingués cap disgust si no sortia nomenat. I penso que tot això és un bon reconeixement per a tots els anys de feina.

Sí, perquè suposo que no han estat anys fàcils...

Sobretot els primers 15 anys no van ser gens fàcils, perquè tot ho havia de fer jo mateix. Quan va entrar a l'Ajuntament l'alcalde Antonio Martín, tot va ser molt diferent. Em va fer cridar i em va dir: "mira Josep, jo d'això de pintura no en sé res, però per qualsevol cosa que necessitis vine al meu despatx de l'Ajuntament sense demanar hora i en parlem". Això va ser un gran impuls per a l'escola.

Després, més tard va pujar a l'Ajuntament el senyor Luís Tejedor, que juntament amb el seu company el senyor Josep Pérez, també em van dir el mateix: "tira endavant, que nosaltres et donarem suport".

Parli'm una mica de la seva pintura.

Bé, la meua pintura... Mira, si tu has vist quadres del meu pare o si veiessis quadres dels meus alumnes diries que són tots meus per l'estil que tenen. Per això, quan veig un alumne que ja fa temps que ve amb mi i que

pinta bé, l'envio cap a casa seva perquè pinti per ell mateix i pugui crear-se un estil propi. Mentre estan a l'escola de dibuix jo els corregeixo i faig que pintin com a mi m'agrada, però després ells s'han de crear un estil propi.

Jo, en canvi, com que tot ho vaig aprendre del meu pare i a més m'agradava molt tot el que és el dibuix a la ploma -a base de ratlletes i de buscar molt bé la llum- la meua pintura està molt influenciada del dibuix a la ploma.

Vostè creu que hauria estat pintor, encara que el seu pare no ho hagués estat?

Mira, tot és trobar-t'hi i que t'agradi fer una cosa. Si a més, al costat de casa trobes un lloc per poder-ho fer com va ser el meu cas...Crec que encara que el meu pare no hagués estat pintor jo ho hauria estat igualment, perquè és una cosa que es porta a dins.

Sílvia Cortés Rodés

Libreria - Material escolar

RAMONA FRIGOLA

C/ Ganx, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Can Meri
Restaurant & C@fè Internet

830180
Pizza
Plats per Emportar

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

<http://www.ctv.es/canmeri>
Almogàvers 17 - Llagostera

Can Meri

...a l'Insti

Preguntes

1. Quina és la capital d'Austràlia?
2. Aquí a l'insti, sabeu què és el ziritione?
3. Saps com es diu el regidor d'Ensenyament de Llagostera?
4. ...Airtel, Amena o Movistar?
5. Ryan Phillippe o Leo diCaprio/ Naomi Campbell o Cameron Diaz?

• Alba Barceló
• 13 anys
• Estudiant de 2n. d'ESO

• Eduard Comas Blanch
• 13 anys
• Estudiant de 2n. d'ESO

1. Sydney.
2. És una sèrie de coses que et fan sentir bé.
3. Sí, Esteve Barceló i Bosch.
4. Amena, per l'anunci.
5. Ryan Phillippe.

1. Sydney.
2. No.
3. Esteve Barceló
4. Movistar.
5. Cameron Diaz.

• Núria Brugulat
• 15 anys
• Estudiant de 3r. d'ESO

• Marta Ramírez
• 17 anys
• 1r. de Batxiller

1. Sidney.
2. Res. És una paraula per fer publicitat.
3. No.
4. Amena.
5. Ryan Phillippe.

1. Sydney.
2. Doncs no. No en tinc ni idea.
3. No.
4. Cap de les tres...
5. Ryan Phillippe.

• Albert Solà
• 13 anys
• Estudiant 1r. d'ESO

1. Sydney.
2. Res, no és res.
3. No ho se pas.
4. Airtel.
5. Totes dues !

• Jordi Luena
• 16 anys
• Estudiant, 4t d'ESO

1. No en tinc ni idea.
2. L'acompanyant...
3. No.
4. Movistar.
5. Naomi Campbell.

• Àngels Bisbe
• 29 anys
• Auxiliar Administrativa

1. Canberra.
2. És allò del cotxe aquell...
3. Esteve Barceló.
4. Res, ni mòbils, ni contestadors, ni res de res.
5. El primer no sé qui és, i el segon és molt lleig. Massa joves, aquets nois...

• Marta Carlos
• 41 anys
• Mestra

1. Jo diria que és Sidney.
2. No existeix, no és res.
3. Esteve Barceló.
4. La que faci una oferta qualitat-preu.
5. Cap dels dos.

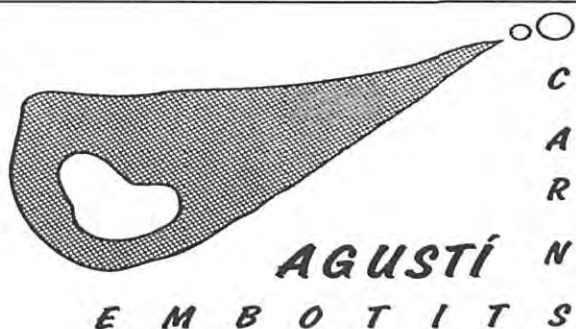
• Xon
• 40 anys
• Biòloga

1. Sidney, però ja sé que no ho és...
2. No.
3. En Jaume Moll...
4. Res, cap.
5. Tampoc cap...! En Pin!

• Toni Sánchez
• 37 anys
• El xispa de l'Insti

1. Sidney.
2. El que té el meu cotxe...
3. Esteve Barceló.
4. Airtel.
5. Cameron Diaz.

Ci. Consellers, 2
tel. 83 02 57
LLAGOSTERA

Constructor d'Obres

C/. Músic Aguiló, 3
Teléfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda

Agència a Girona:

Cooperativa de Recaders

Tel. 23 39 61

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57

Mòbil 630 07 33 07

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Mobles Cateura

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CALÇATS
LLINÀS

LLAGOSTERA

Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL

C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviats

Tel. 80 50 85

C/. Ramal, s/n

C.I.F. G-17217688

17240 LLAGOSTERA (Girona)

La variant (I)

Llagostera està envoltada per una bona xarxa de carreteres. La comarcal C-250 ens porta a Girona en poc menys de 30 minuts, i en l'altre sentit ens situa a la costa, aproximadament amb 15 o 20 minuts. Per altra banda, la comarcal C-253 enllaça amb l'autopista A-7, que ens separa 90 km amb Barcelona. Aquesta bona situació és un dels motius principals que molta gent s'instal·li a Llagostera o bé que no en marxi i que a l'estiu sigui una bona zona per la gent de temporada. Però a aquesta situació privilegiada s'hi ha d'afegir el progrés que creix incontroladament fins al punt que, com en altres poblacions, Llagostera s'ha de plantejar la construcció d'una variant.

La variant de Llagostera cada vegada es perfila més com un fet consumat. El passat 12 de gener l'Ajuntament de Llagostera va convocar els veïns afectats a un acte públic. La presència de veïns i curiosos va omplir la sala d'actes de l'Ajuntament. Aquest acte el van encapçalar Lluís Postigo, alcalde de Llagostera i Lluís Mestres –enginyer de camins–, que va actuar com a assessor tècnic. En la convocatòria es van presentar els tres avantprojectes proposats per a la Generalitat.

El motiu d'aquesta convocatòria era facilitar als veïns tota la informació de que disposa l'Ajuntament. En l'acte, Lluís Postigo (ELL), no va defensar cap dels traçats proposats per la Generalitat, argumentant que no considera que avui per avui la variant de Llagostera sigui necessària. Postigo veu més viable desviar el trànsit per la carretera que dóna accés a la C-253 (la carretera que va de la cruïlla de Neumàtics Casa Blanca fins a la cruïlla de Tossa de la qual es preveu el seu arranjamant d'aquí a poc). D'aquesta manera, afirma Postigo, s'absorbiria millor el volum de trànsit durant uns anys. Per altra banda l'objectiu bàsic de la reunió era que els afectats poguessin preveure les futures al·legacions a partir de les propostes de la Generalitat.

JORDI MOLL

Presentació dels avantprojectes de la variant a la sala d'actes de l'Ajuntament

La presència de l'enginyer Lluís Mestres va servir per donar una opinió objectiva sobre els projectes proposats. Segons Lluís Mestres l'únic que poden fer els veïns i l'Ajuntament és estudiar bé els traçats per tal de poder pressionar davant de possibles incorreccions que puguin malmetre el medi ambient, accessos als camps, talls de camins rurals, canalitzacions de rieres i recs... Aquesta previsió permetrà que els afectats puguin reaccionar a temps el dia que s'hagin de presentar al·legacions davant el projecte definitiu. Mestres va recordar que el flux de cotxes que suporta l'actual carretera és de 20.000 cotxes diaris, 5.000 dels quals entren a la po-

blació i la resta passen de llarg. Donat que aquestes dades tenen tendència a augmentar amb el pas del temps, es preveu que en els propers anys es podria doblar aquesta xifra.

Tanmateix també cal remarcar que ens trobem davant d'un avantprojecte del qual no se'n sap l'inici de la seva execució. Encara no es coneixen dates concretes, però es preveu que en un interval breu de temps –dos o tres anys– la variant sigui un fet real.

A continuació els mostrem un croquis orientatiu dels diferents traçats proposats per el departament d'Obres Públiques de la Generalitat.

Alternativa 1 La rotonda que permetria l'entrada a Llagostera venint de Cassà es construiria a nivell del terreny, amb el pas de la variant per sota, a uns cinc metres respecte el sòl. Aquest desnivell, reduiria l'impacte ambiental. Continuant en sentit a Sta. Cristina d'Aro i a un km. del seu inici, la carretera s'enlairaria de cinc a set metres, al llarg de dos kms., fins l'alçada dels Escuts. Se sorteja així la zona pantanosa de les Banyaloques. L'enllaç amb Romanyà, que alhora seria l'accés a Llagostera, quedaria per sota el nivell del terreny actual. L'actual carretera de Romanyà per sobre.

Alternativa 2 L'enllaç provinent de Cassà seria igual a l'alternativa 1. La part de carretera enlairada es reduiria, ja que el pas per la zona inundable resultaria més curt. La variant transcorreria per davant dels Escuts, paral·lelament al traçat actual. A l'actual carretera de Romanyà s'hi construiria una rotonda que canalitzaria el trànsit cap a Romanyà o bé de retorn cap a Llagostera. Aquest enllaç quedaria a nivell de terreny, mentre que la variant continuaria per sota, fins enllaçar amb la Costa de'n Alou.

Alternativa 3 L'enllaç de Llagostera amb el trànsit provinent de Cassà quedaria més proper al nucli urbà de Llagostera que en la resta d'alternatives. Aquesta rotonda es construiria a nivell del terreny actual i la variant passaria elevada a uns sis metres respecte la rotonda. A partir d'aquí el nou traçat continuaria elevat degut al seu pas per la zona pantanosa de les Banyaloques. Un cop passada la urbanització dels Escuts, la variant adoptaria el mateix traçat que l'alternativa 1.

LLAGOSTERA VOL LA VARIANT?

JORDI MOLL

Alguns veïns mostraven la seva preocupació davant els avantprojectes exposats el passat dia 13 de gener.

Per a un municipi, la construcció d'una carretera ve acompanyada sempre d'uns factors adversos que són inqüestionables, impacte ambiental, barreres arquitectòniques –que perjudiquen la fauna–, expropiació de terrenys, aïllament del nucli urbà... que són evidents i que perjudiquen la població afectada. Quan es parla dels avantatges de la construcció d'un vial d'aquestes característiques, sovint aquests no són compartits ni són tan clars com els inconvenients que comporta. Per posar un exemple, el poble de Llagostera no ha reivindicat mai la necessitat d'una variant, no hi ha hagut mai mobilitzacions a favor i en canvi sí que hi ha hagut comentaris en desacord amb el projecte. Això fa pensar, doncs, que estem davant d'un tema polèmic que té molts punts en comú amb la recent construcció de la línia d'alta tensió.

Jordi Moll i Casamitjana

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Ilosera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 83 09 07
80 54 03
Fax **83 10 66**

DE DIA

DE NIT

L'ESCAÑOL

C/ COLOM. 5 - LLAGOSTERA

VILANOVA

GA *GESTORIA*
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

Col·legi n. 134

FINQUES
Col·legiat 204

ASSEGUANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

«Meristation», millor empresa jove del Gironès

Elena Avellaneda i Pep Sánchez, dos llagosterencs al capdavant de la web sobre videojocs més vista de l'Estat Espanyol

La tercera edició del Premi Consell Comarcal del Gironès als Joves Empresaris ha tingut novament protagonistes llagosterencs. Pep Sánchez i Elena Avellaneda, creadors de *Meristation* –una publicació d'internet dedicada als videojocs– van recollir el primer premi el passat 23 de desembre en un acte celebrat a Girona. La convocatòria va comptar amb un total d'onze empreses que havien de tenir una característica comuna: estar dirigides per persones menors de 35 anys. Cadascuna d'elles havia d'aportar una memòria amb tots els detalls del seu funcionament per tal d'optar a un premi en metàl·lic i al compromís de realitzar xerrades a diversos centres (instituts, universitats,...) per divulgar el seu projecte i animar així la gent jove a desenvolupar les pròpies idees. Cal remarcar que la primera edició va premiar l'empresa llagosterenca *Promacor*.

Meristation va néixer ara fa uns 3 anys quan, des d'un dels ordinadors del Cafè-Internet Can Meri, es va començar a oferir informació sobre els videojocs que setmanalment ocupaven les pantalles del local. Al llarg d'aquests anys l'estructura de la revista ha anat augmentant fins al punt que ara ofereix des de notícies sobre les novetats del ram (que es renoven a diari), detalls que ajuden els usuaris a superar les dificultats dels jocs i –el plat fort de *Meristation*– crítiques dels jocs que apareixen al mercat. Actualment, *Meristation* té un contracte de col·laboració amb el grup PRISA, que els gestiona parcel·les com la publicitat o la infraestructura tecnològica que fa possible que aquesta revista virtual pugui suportar amb agilitat les més de 400.000 visites mensuals que actualment rep. L'Elena i en Pep afirmen rotundament que el fet d'estar vinculats a una empresa de tanta en-

vergadura no els ha restat ni una gota de llibertat a l'hora d'escriure les crítiques i que això els ha atorgat certa invulnerabilitat vers les grans empreses de jocs.

La plantilla de col·laboradors de *Meristation* està formada per un total de 130 membres, repartits majoritàriament per la resta de l'estat, però també amb representacions a Sudamèrica i altres estats d'Europa. El consell editorial el formen deu persones, encapçalades per en Pep i l'Elena.

Algunes de les noves seccions de la revista són *El Mercadillo* –que permet la compra i venda de productes de segona mà– i el *Chat*, que afavoreix els contactes i les discussions a distància i en temps real entre afeccionats.

Al top 100 i al Club Megatrix

En una enquesta realitzada a principis d'any, *Meristation* apareix com la número 83 de les webs més visitades a l'Estat Espanyol (cal tenir en compte

que s'hi inclouen publicacions de la talla de *Terra* i els diaris estatals, entre altres). Com a fet anecdòtic comenten que el *Club Megatrix* –programa infantil d'Antena-3– va contactar amb ells per comunicar-los que els seus espectadors havien votat *Meristation* com a millor web.

Com a nota amarga, comenten la possibilitat que, en un futur proper, hagin de marxar de Llagostera i desplaçar-se a Girona per poder continuar la seva tasca. Les administracions estan anant a un pas molt lent a l'hora d'estendre el cable de fibra òptica, cosa que els resulta imprescindible si volen continuar essent competius.

Una extensió en paper de la tasca d'en Pep i l'Elena es pot trobar als articles que realitzen a les pàgines del *Ciberpaís*, suplement que el diari *El País* inclou els dijous.

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

Impuls d'un triomfador

Per a més informació:
Taller J. Sagué S.L.
C/ Cantallops, 6

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

☒ Què hi falta? ☒ Què hi sobra?

- ✓ Futbito a l'estiu
- ✓ Més eficiència a Correus
- ✓ Col·laboracions al Butlletí
- ✓ Més comunicació entre tots els regidors de l'Ajuntament
- ✓ Que es pintin els carrers recent asfaltats
- ✓ Dies amb més hores
- ✓ Psiquiatre a l'ambulatori

- ✓ Forats a l'asfalt d'alguns carrers del poble
- ✓ Pintades a les parets del cementiri
- ✓ Exàmens durant la Festa Major
- ✓ La processonària a Can Gotarra
- ✓ Fils elèctrics a les façanes
- ✓ Mòbils a l'institut
- ✓ Ziritione a l'Ajuntament

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:

C/ Migdia, 40 - 17240 LLAGOSTERA

Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

Mas Maiensa

Vivers i Jardineria

V. de Bruguera, 7 - Tel-fax: 83 07 45
17240 LLAGOSTERA

— M.ª Assumpció Llobet —

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Activitats de Nadal

FOTO KIM

Com ja fa una colla d'anys, els pastorets de Miquel Vall-Ilosera es van representar al Casal Parroquial sota la direcció i pròleg de Joan Turon. Cal destacar l'èxit de públic i la bona acceptació, en les tres representacions que es van fer.

FOTO KIM

Perruqueria Unisex
Tractaments dermocapil.lars

Ris D'or

Plaça Mas Sec, 1
Tel. 83 14 39
LLAGOSTERA

gm gràfiques
maçanet

IMPRESSORS

Migdia, 15 baixos - Tel./fax 972 16 50 03
17412 MAÇANET DE LA SELVA (Girona)
e-mail: grafiquesmassanet@tecnogrup.com

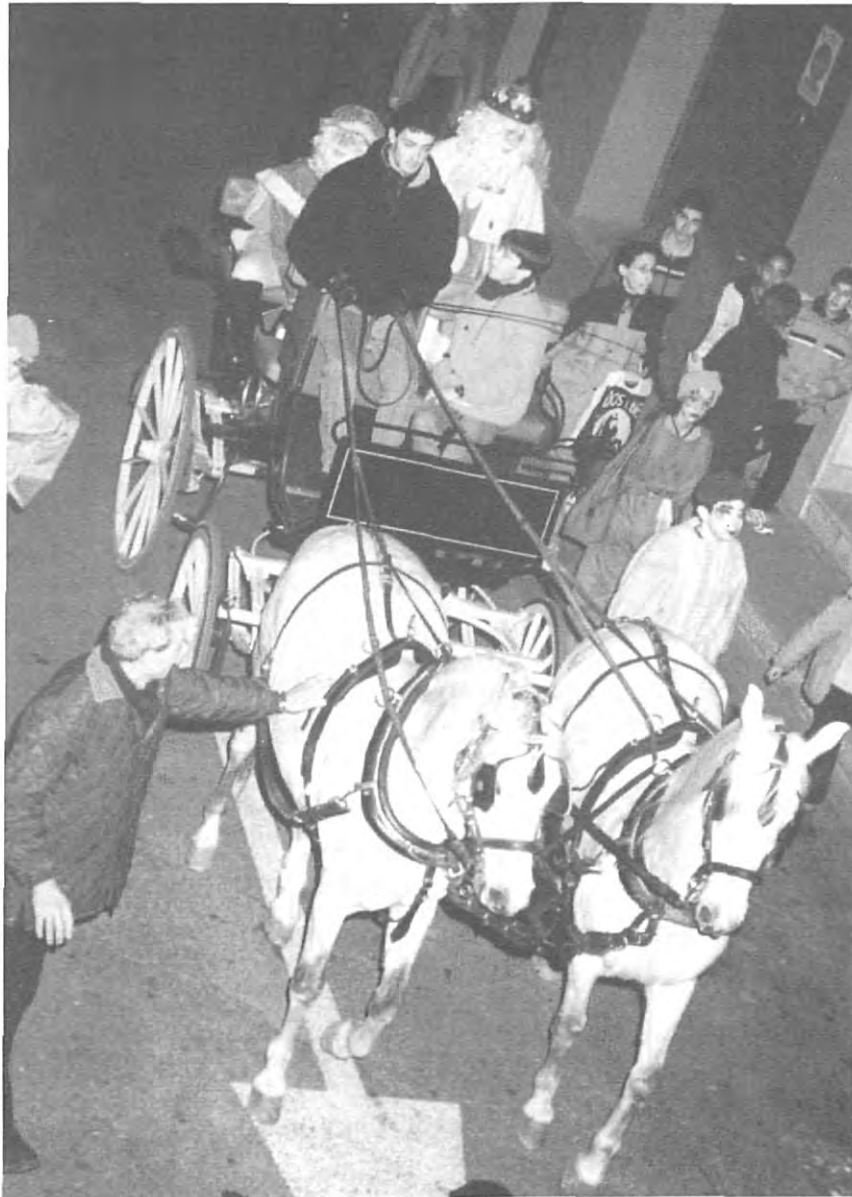

FOTO KIM

La nit del 5 de gener és una nit màgica i esperada amb il·lusió pels més menuts. Els tres reis d'orient van arribar a la vila de Llagostera damunt d'uns bonics carruatges acompanyats pels seus patges, amb qui varen "apedregar" de caramels a tots els assistents.

Impremta

NONELL

Tel. 972.83.00.45
C/ Concepció, 27

Fax: 972.80.54.94
17240 LLAGOSTERA

MP
ERRUQUER
I
R

C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

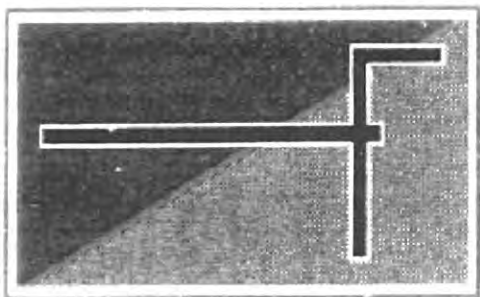
20ª Cursa Sant Esteve

617 persones van participar en la popular cursa de Sant Esteve de Llagostera, que arribava a la seva 20ª edició. El primer classificat, Manel Fernández, (Santa Coloma de Farners) va recórrer els més de 10 quilòmetres amb un temps de 36' 59". Montse Cinca (Barcelona) va ser la primera classificada femenina amb un temps de 41'37". Una dada curiosa a remarcar, és el nombre de participants que fou idèntic que l'any passat.

Carles Oliveras

TRANSPORTS FONT S.L.

C/Joan Maragall, 11 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n - Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

electrodomèstics
Podolat

Som especialistes en electrodomèstics

Agrupació **DEGISA**

C/ Camprodon, 11 - Tel. 83 04 77
LLAGOSTERA (GIRONA)

LAMPISTERIA J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les
revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Enquesta

Ajuda'ns a millorar.

Contesta aquestes preguntes, fes una fotocòpia i envia-ho amb les teves dades personals a l'apartat de correus 76. Les 50 primeres entraran al sorteig de dues suscripcions per un any.

1. On llegeixes El Butlletí?

- ☐ a casa
- ☐ al bar
- ☐ a la barberia / perruqueria
- ☐ altres

2. Quina secció t'agrada més?

3. Quina secció t'agrada menys?

4. Què hi trobes a faltar?

5. Saps què has de fer per ser membre del Col·lectiu de Redacció o ser col·laborador?

6. T'has connectat alguna vegada a la web d'El Butlletí?

7. Creus que El Butlletí és imparcial o té una ideologia que condiciona els temes i limita la llibertat d'expressió?

8. Creus que val la pena pagar 600 pessetes per El Butlletí?

9. Dóna una puntuació de l'1 al 10 a El Butlletí globalment.

10. Vols fer-nos algun suggeriment?

El guanyador de les dues entrades de teatre ha estat:

Jaume Coll Celis

Agraïm la col·laboració de tots els participants, que han estat molt nombrosos.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1	P	O	T	U	L	L	S	T		T	O	R	O	S	P	A	R	A	N	O	I	C	A		O	N				
2		D	I	A	N	A		C	U	C	V	R	E	S	E	N	E	N	R	I	R	E								
3	Z	I	P	N	S	X		A	I	B		D	I	A	R	R	E	A		O	N		D	D	M	C	I			
4	Z		I				I	R	A			I	N	U	T	R	I	C	I	O		O	E	T	A	N	D			
5		P	I	N	T	U	R	A		L	S	D		I	X		R	E	M		A	N	I	S	E	T	T	E		
6	I	O	N		U		M	X	I	D		A	R		A	P	E	R	R	A		G			I	V	A			
7		P	A	U	L	L	I		F	R	E	N	A	R						L	L	A	D	R	E	C	U			
8	A		R	A	V	L	A	S		L	L	U	I	S		P	O	S	T	I	G	O		G	A	R	C	I	A	
9	T	A	C	A		A	S		R	A		A		T	U		I	D	A		I	C			I	L	E	F		
10	E	S		U		G	I	R	O		U		B	U	T	L	L	E	T	I		U	N		I	N	E	N	A	
11	L	P	U	D	O	R		C	A	B	R	O	N		G	E	A	U	O	I			S	A	N	E	F	A		
12	A		U		S	E	D	I	R		I	N	R	A	T	U		T	R	O	N	A	D	A		X				
13	G	A	T	A		T	E	U	L	E	S		N	I	U		R		A	A	A		A		A	N	I	M	A	
14		R	E	T	E		O		C	O	M	A	S		P	I	T	S		E	T	T			S	E	C	A		
15	P	A	R	L	A	R	E			A	T	A	D		L	A		S	A	N	T	I	A	G	O	L	O			
16		N	I	S	S	A	N		C				A	N	N	A		I	A	T	E	L		I	C	O	S	A		
17		Y	A	R		D	I	D		A	L	L	E		N	O	M	I	A	R		L	A	T	O	S				
18	L	A		P	O	P		M	O	L	S	A		U		S	S		G	R	A	T	A	C	E	L	S		U	N

Homenatge a Ramon Forteza

Ramon Forteza-Rey va néixer a Palma de Mallorca l'any 1922. Des de molt jove es va sentir atret per la vocació marinera i als 18 anys, amb els estudis de batxillerat acabats, va decidir ingressar a l'Escola Nàutica de Barcelona. Eren els anys difícils de la postguerra i entre estudis i hores de pràctiques, embarcat en diferents vaixells, va anar assolint els diferents títols de pilot i oficial, fins arribar al grau de capità de la marina mercant.

La seva carrera professional el va portar a navegar per quasi totes les rutes marines i a conèixer quatre continents solcant els mars i oceans.

Tal i com ell mateix deia, la professió de marí té avantatges mentre ets jove i solter, ja que permet conèixer món, persones, cultures,... i una de les coses que més el fascinaven: l'art, en totes les seves expressions. Però pel contrari, quan ets casat i amb fills, presenta molts inconvenients ja que has d'estar llargs períodes de temps allunyat de casa. Aquesta dicotomia d'atracció pel mar i la navegació i alhora d'enyorança de la família és el que li passava després de casar-se amb Victòria Pacheco Masgrau, d'arrels llagosterenques, i de tenir la seva filla Marta.

Treballador meticulós i ordenat, amb gran sentit del deure i de la responsabilitat, autocrític i crític amb tot allò que és millorable, aquestes qualitats no van passar desapercebudes als responsables de la companyia Transmediterrània (on va passar la major part de la seva vida professional), de tal manera que li proposaren ocupar un càrrec important i alhora atractiu amb destinació a terra, que ell acceptà, convertint-se fins a la seva jubilació als 60 anys, en el cap del magatzem central de la Cia. Transmediterrània, on va organitzar un servei de recanvis per al manteniment de les naus, en el que s'hi podia trobar des d'una peça més gran i pesant d'un

motor de vaixell transatlàntic, fins al component més petit d'un aparell electrònic de navegació o el cargolet d'un lavabo de cabina. Va ser en la relativa tranquil·litat d'aquest magatzem que va decidir iniciar-se en l'art de la talla.

Quan es va retirar del que anomenem feina activa, l'any 1982, va traslladar la seva residència a Llagostera, al número 28-30 del carrer Sant Feliu,

convertint-se així en un convilatà nostre.

Immediatament va voler integrar-se a la vida social del poble i es va fer soci del Casino, fins i tot va formar part d'una candidatura no reeixida a les eleccions municipals del 1987.

La mort de la seva esposa l'any 1990 va representar i un cop molt dur per a ell, però ho anava superant grà-

cies al seu caràcter enèrgic i actiu, i a les moltes activitats de col·laboració en programes de Llagostera Ràdio, d'ensenyament de l'art de la talla a l'escola d'artesanía,... a més del seu hortet o la cria de canaris, així com la companyia del seu fidel gos Neptú.

Dissortadament, encara ple de facultats, una malaltia sobtada i de ràpida evolució ens va privar inexorablement de la seva companyia, el dia 2 de setembre de 1993, als 71 anys.

Aquesta exposició de talles seves i meves vol ser un petit homenatge a la persona que per a mi va ser un mestre de talla, i un excel·lent amic.

Josep Blanch Vall-Ilosera
Llagostera, 23 de desembre de 1999

A l'altra pàgina: a dalt, Ramon Forteza fent una talla; i a baix, Lluís Postigo i Pompeu Pascual inaugurant l'exposició organitzada per Josep Blanch. Sobre aquestes línies la mostra de talles de Forteza i Blanch exposades al Local Social de "La Caixa".

Concert de Nadal

L'església de Llagostera es va omplir un any més amb motiu del tradicional concert de Sant Esteve que el Cor Parroquial va oferir al públic llagosterenc. Entre el repertori que va escollir el director Alfons Figueras cal destacar el típic recull de nades i altres peces acompanyades per un saxofon.

Entrevista a Peio Pascual

El Butlletí del Col·legi de Metges de Girona té com a personatge entrevistat, en el número d'octubre, el metge llagosterenc Peio Pascual Coris. En l'entrevista, Pascual, que recentment ha esta jubilat, parla de les seves experiències com a metge de poble.

CARNS I EMBOTITS GASCONS SC

C/ Migdia, 21 - Tel. 83 01 54

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

*Tapisserieia
i Tendals*
Sanchez

☎ 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís

C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

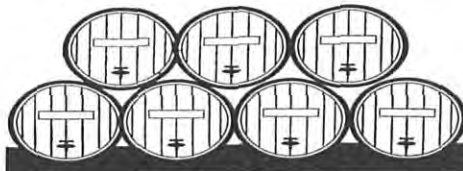
Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

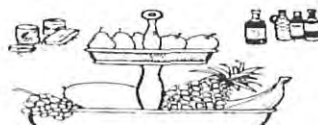

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Perruqueria **MARTA**

C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

**Fruites i
Queviures**

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Carril bici

Marta Genóher

El carril bici Girona-St. Feliu aviat serà una realitat. Alguns llagosterencs aprofiten per passejar pels trams ja arreglats més propers al municipi.

TALLER R. COROMINAS

Telf.: 972.83.05.78 - LLAGOSTERA

"Perquè busques alguna cosa més"

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

**SERVEIS TÈCNICS DE
REPARACIÓ**

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

Exposició, Venda i Reparació de:

**RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES**

Distribuidor EDESA

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

PUB L'ENRENOU
Llagostera

Tel. 80 53 97

Sant Antoni Abat

A finals de gener va celebrar-se, com cada any, la festa de St. Antoni Abat. Un dia assolellat va acompanyar cavalls, genets i un nombrós públic fins al final del recorregut, on va repartir-se coca i beguda als assistents.

Cristina Cáceres

Cristina Cáceres

**PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS**

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

A LLAGOSTERA

C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. 972 83 07 72 i 972 80 55 79

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abrasiu

Taller

C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Bases del premi Sant Jordi

CATEGORIA

- 1.- Infantil: A: Cicle inicial
B: Cicle mitjà
C: Cicle superior
- 2.- Juvenil: A: de 12 a 14 anys
B: de 15 a 17 anys
- 3.- Adult: a partir de 18 anys

MODALITATS

- El tema serà lliure per a totes les modalitats.
- Tots els treballs s'hauran de presentar en llengua catalana.
- Les obres presentades hauran de ser inèdites.

Conte il·lustrat: Es pot presentar en qualsevol tècnica (llapis de colors, aquarel·la, ...). Tamany DIN A-4.

Infantil A i B: Predomini d'il·lustració sobre text.

Infantil C. Predomini de text sobre il·lustració. Es presentaran 4 còpies.

Narració: Per a les categories Juvenil i Adult.

Extensió màxima 15 fulls DIN A-4.

Escrit a màquina o ordinador, a doble espai i per una sola cara.

Presentaran 4 còpies.

PRESENTACIÓ

- Totes les obres presentades portaran el TÍTOL, l'EDAT i la CATEGORIA a la qual es presenten.

- S'hi adjuntarà un sobre tancat on s'indicarà al seu exterior:

- Concurs literari Sant Jordi 2000.
- Títol de l'obra i categoria.
- Dins el sobre s'hi inclourà una targeta amb el NOM, COGNOMS, ADREÇA i TELÈFON.

TERMINI DE PRESENTACIÓ

- Els treballs es presentaran a la Biblioteca Julià Cutillé abans del dilluns 3 d'abril. No s'acceptaran les obres que es presentin fora de termini.

JURAT

El jurat estarà format per quatre membres:

MONTSERRAT MAYOL

YOLANDA ALCALA

ENRIC RAMIONET

MONTSERRAT VILA

El jurat es reserva el dret de deixar vacant el premi d'alguna de les categories si ho considera oportú.

PREMIS

- S'establirà un primer premi per a cada categoria cedits per l'Ajuntament.

Categoria 1 i 2: Un lot de llibres i un trofeu per cada un dels cicles.

Categoria 3 : 100.000 PTA

VEREDICTE I REPARTIMENT DE PREMIS

El veredictes es farà públic el diumenge 23 d'abril del 2000, dia de Sant Jordi.

ACLARIMENTS

- L'organització del concurs es reserva el dret de domini sobre les obres premiades. La resta d'obres podran ser retirades de la Biblioteca Julià Cutillé a partir del lliurament de premis i fins a un màxim de 2 mesos. Totes les obres guanyadores seran publicades en el Butlletí de Llagostera.

Assessoria MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Plaça Barceloneta, 8

Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18

Fax. 972 80 52 30

E-mail: emontiel@stl.logiccontrol.es

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona: C/ Pamplona, 62
C/ Àlaba, 51. Tel 93 300 29 14-98
C/ Bolívia, 46-52

agenda

EL PRIVILEGI DE JAUME I

Dia 18 de març, a 2/4 de 8 de la tarda, a la Sala de Sessions de l'Ajuntament de Llagostera.

- Presentació de la reproducció del privilegi de Jaume I que quedarà exposada de manera permanent, a la Sala de Sessions de l'Ajuntament.
- Presentació de la làmina editada que reproduïx aquest important document.
- Presentació del núm. 19 de la revista Crònica "1241, un Privilegi Reial" de Montse Varas.

- Xerrada-Conferència de Montse Varas i Elvis Mallorquí sobre els motius que porten al rei a concedir el privilegi i sobre les repercussions en la vida quotidiana de la gent de Llagostera.

ACTES COMMEMORATIUS DELS 60 ANYS DE LA CREU ROJA

Dies 8 i 9 d'abril al Teatre Municipal Casino Llagosterenc.
Dins els actes organitzats per la Creu Roja, es presentarà un petit muntatge expositiu i un tríptic resum de la història d'aquesta entitat llagosterenca.

FESTA DE SANT JORDI

Dia 23 d'abril a les 18 h. al Teatre Municipal Casino Llagosterenc.
Presentació del projecte guanyador de la II Beca de Recerca Esteve Fa i Tolsanas.
Entrega de premis als guanyadors del Concurs Literari Sant Jordi 2000.
Actuació del grup "País de Xauxa", amb un espectacle de cançons i contes medievals per a la mainada (19 h.).

L'Àgora

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31-Llagostera

Telèfon 972 805525

Reforç i repàs individuals i grups reduïts

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

C/ Pau Casals, 2
Tel. 972 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
Girona

Bar Restaurant **Can PANEDES**

Desde **1966** Cuina
Casolana

*Especialitat en Conill
Rostit*

Carns al caliu de Llenya

Escudella i Carn d'Olla

*Botifarres d'elaboració
Pròpia*

Els dimarts Tanquem

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)

***Plats combinats**

***Tapes variades
i entrepans**

***Bon ambient**

**... Un lloc diferent
per anar**

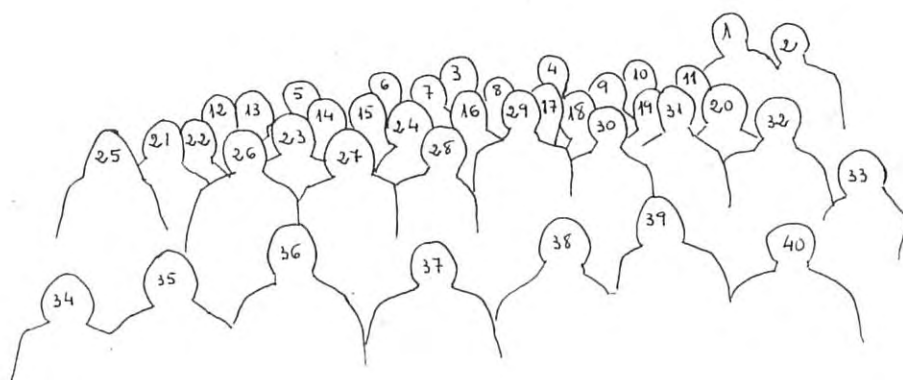
C. Àngel Guimerà, 29
"ANTIC DORADO"

Tel. 972 830664
LLAGOSTERA

Han fet cinquanta anys

Foto Kim

1. Miquel Rissech Payret
2. Josep Pardo Parés
3. Antoni Guinó Bou
4. Joan Bou Comas
5. Josep Mallorquí Aubó
6. Manuel Ciurana Comas
7. Toni Pardo Miquela
8. Joan Malagón Muro
9. Àngel Cateura Barnés
10. Joan Turón Rabassedas

11. Pere Maimí Codina
12. Joan Ciurana Donat
13. Esteba Esteve Xifre
14. Miquel Llinàs Oliveras
15. Manel Sánchez Aguilar
16. Maria Rus Nava
17. Roser Saïs Solà
18. Rosa Vila Vidal
19. Josep Maurici Celis
20. Joan Planas Casadevall

21. Mercè Ciurana Pérez
22. Assumpció Solà Llinós
23. Isabel Boadella Butiñach
24. Maria Campmajó Casanovas
25. Mª Carmen Vila Busquets
26. Albert Juanola Masgrau
27. Olga Esteve Matas
28. Mª Carmen Ordóñez Ramírez
29. Josep Sureda Prats
30. Montserrat Pla Font
31. Narcís Puig Viñolas
32. Pilar Basart Carbó
33. Immaculada Aubó Casadevall
34. Paquita Nicolau Oliveras
35. Joan Presas Ralló
36. Josep Mª Bosch Presas
37. Pascual Ramírez Ramírez
38. Francesc Castelló Rissech
39. Carme Suñol Gurnés
40. Francisco Sánchez Caballero

Des de 1952

Carns Esteve

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

DROGUERIA FRIGOLA

**C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA**
TEL. 972 83 06 42

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

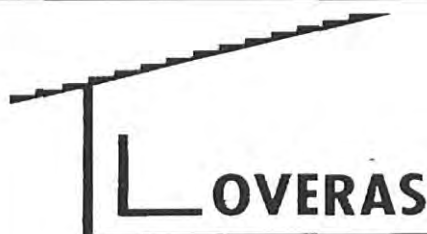
dd DISSENY **D**

INTERIORISME COMERCIAL
Maiena, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

[Http://members.xoom.com/ddisseny](http://members.xoom.com/ddisseny)
E-mail : ral@grn.es

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA
TLF. 972-83 05 28
C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)

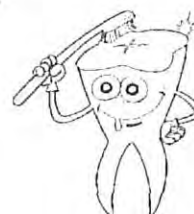
OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

Clínica Dental

Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA
Colegiada nº 1768

Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA
Urgències 972 82 14 41
972 80 53 08

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Les reformes a Solius encariran les taxes d'escombraries a Llagostera.

(Diari de Girona, 19/11/99)

El afectats per la variant de Llagostera volen més informació.

(Diari de Girona, 20/11/99)

El Partit Popular constitueix una junta local a Llagostera.

(Diari de Girona 26/2/99)

CiU diu que una carta d'un carrer a l'altre tarda set dies a Llagostera.

(Diari de Girona, 1/12/99)

Llagostera busca alternatives al pas de la variant.

(Diari de Girona, (8/12/99)

Comencen les obres per condicionar el carril bici entre Girona i Sant Feliu de Guíxols.

(El Punt, 15/12/99)

Llagostera suspèn durant un any els permisos per instal·lar antenes de telefonia mòbil al municipi.

(El Punt, 21/12/99)

Una empresa sobre jocs a través d'Internet guanya el concurs de joves empresaris.

(El Punt, 22/12/99)

Comencen les obres al pont de la polèmica cruïlla de la carretera de Tossa a Llagostera.

(El Punt, 22/12/99)

El pont de la carretera de Tossa a Llagostera ha d'estar acabat al juny.

(Diari de Girona, 29/12/99)

Correus no millora a Llagostera tres mesos després de les queixes.

(Diari de Girona, 6/1/00)

El trànsit pel centre de Llagostera es reduirà d'uns 15.000 vehicles diaris quan funcioni la variant.

(El Punt, 15/1/00)

Llagostera i Cassà acusen Endesa de fer xantage amb la línia de les Gavarres.

(Diari de Girona, 1/2/00)

Els constructors de Llagostera no volen portar les runes a Solius perquè és car.

(Diari de Girona, 5/2/00)

Enher negocia les alternatives a la línia amb Cassà i Llagostera.

(Diari de Girona, 8/2/00)

Jutgen tres inversors de borsa per cometre unes estafes a Llagostera i Olot.

(Diari de Girona, 8/2/00)

EMBOTITS ARTESANS

J & V Miquel SC.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Barberia

JOSEP

Els dimarts, preu especial per a jubilats.

C. Migdia, 28
Tel. 972 83 06 40

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

superAvui

**FRUITES
PUIG**

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

Floristeria Cal - Ri

Composicions Florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL : 83 09 88

*Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural*

la natura

*Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39*

**COMERCIAL
MONTSE**

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENGERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

nogue Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

Núm. Registre D.G.S. F-889

C/ Almògavers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPÀSIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

A. Dansaires Sardanistes

Sardana, la nostra dansa

En primer lloc ens permetem fer un petit recull de la història de la nostra dansa.

Endinsant-nos en èpoques prehistòriques podem trobar algun vestigi de la sardana en les danses astronòmiques, en honor al sol, i a les danses màgiques, per una bona sembra o per triomfar en una lluita. Aquestes semblen que eren ballades a la nostra terra i que tenen alguna similitud amb la dansa actual. Alguns fins i tot defineixen la sardana com un acte d'ofrena al sol, basant-se en la semblança del nombre i el ritme del compassos, amb les 24 hores del dia (8 curts-nit, 16 llargs-dia) sardana curta.

La idea que la sardana prové de l'època grega té molts partidaris; la dolcesa de les línies, la suavitat dels moviments i el delicat conjunt d'aquest ball són característiques que encaixen perfectament en la cultura hel·lènica.

Hi ha, però, dificultats a demostrar que els grecs la portessin a Catalunya. En primer lloc s'hi oposa el caire de la relació greco-catalana, els lligams d'ambdues poblacions varen ser merament comercials, i si bé van influir en una certa manera en l'artesanía de la nostra terra, això no és suficient per creure en una fusió íntima com la que es necessita per traspassar els costums tradicionalment arrelats en el poble, com és el cas de la dansa.

El segon contacte entre els dos pobles data de l'Edat Mitjana, quan a causa de la invasió turca a Grècia, diversos exèrcits catalans varen anar a aquelles terres a lluitar. Tampoc llavors sembla que fos possible adoptar la sardana.

Cercant respostes, algú posa la mirada a l'illa de Sardenya, potser més que tot pel seu nom, el qual sembla poder originar el de la sardana, ja que les al·lusions al ball rodó que s'hi dansava en altres temps, no són vàlides, perquè l'esmentat ball no es podia puntejar com el nostre. Hi ha un altre inconvenient, l'instrument que feia la tonada, el "Leoneda", el qual si bé s'ha escampat per l'Europa Central i Nòrdica, mai no ha estat esmentat al Paísos Catalans. És lògic de creure que si haguéssim importat una dansa, ho haguéssim fet juntament amb l'instrument que creava la seva melodia.

Fins aquí la part que podríem qualificar de llegenda, ja que les dades trobades fins avui són massa inconcretes.

Repassem tot seguit una curta llista de dades i fets, que són els únics documents que ens resten de la sardana, i que abracen el període comprès entre els segles XVI i XVIII, època en què és mencionada directament relacionada amb el poble, a la vegada que perseguida i criticada.

-1552 Consell de la Universitat d'Olot (prohibeix ballar la sardana).

-1573 A l'església de Girona es prohibeix l'entrada dels joglars ballant sardanes.

-1575 A causa dels abusos comesos durant les festes del Corpus, es prohibeix ballar sardanes dins els temples.

-1585 A l'obra "El maestro de danzar" de Lope de Vega, s'hi esmenta la nostra dansa, malgrat que no és coneguda per l'autor, ja que la fa ballar a una sola persona.

-1596 A Vic es prohibeix ballar la sardana davant els temples, ja que el soroll provocat pels instruments distreu l'atenció dels fidels.

-1611 Sebastià Corrubias, a l'obra "El tesoro de la lengua española", parla de la "Cerdana" com a ball propi de Catalunya (en tots els textos castellans el mot sardana és substituït per "cerdana").

-1616 En un romanç de les festes del Carnestoltes barceloní s'hi descriu amb el caire obert que té avui.

-1625 Festes a Barcelona pel naixement d'una infanta. S'hi balla la sardana, i també a les festes de Sant Jordi que se celebren poc més tard.

-1717 Són privades totes les danses que el poble ballava, sense esmentar-ne cap específicament, durant la Nit de Nadal, a causa dels abusos comesos.

La manca de mencions anteriors al segle XIV ens fa creure que la sardana era designada

amb altres noms. A l'Edat Mitjana, per exemple, existeix el ball rodó i el ball mesclat que, per les seves característiques, podrien ser els precursors de la sardana. El que sí que ens consta és que durant el segle XVII la sardana es converteix en la dansa de "moda" entre l'aristocràcia i la cort del rei.

Agrupació Dansaires Sardanistes de Llagostera

Arxiu Obert

ACTIVITATS

Beca de recerca Esteve Fa Tolsanas

El 31 de gener es va acabar el termini per presentar projectes per a la II convocatòria de la Beca de Recerca Esteve Fa.

Abans del 31 de març el jurat haurà de decidir quin dels projectes següents és el guanyador:

·Anàlisi dels vectors ambientals bàsics del municipi de Llagostera.

·Episodis de la història de Llagostera dels segles XVI i XVII

·Els orígens del règim municipal a Llagostera (segles XII-XVI)

·Recollida, anàlisi i representació de la toponímia de Llagostera.

PUBLICACIONS

Crònica núm. 18

Coincidint amb l'exposició de pintura *Un record per a l'Enric Marquès*, el passat mes de desembre va sortir el núm. 18 de la revista *Crònica* dedicat també a l'Enric Marquès. El treball, preparat per Lluís Basset, es titula *Enric Marquès, el pintor*.

DARRERS INGRESSOS

Documentació cedida per fer-ne còpia:

·Fons documental de can Llambí de Panedes (1269-1893), cedit per Isabel M. Llambí (microfilm)

·Fons documental de can Companyó de Santa Seclina (1249-1724), cedit per Carles Ponsa (microfilm)

·Reglament de la Hermandad San Felipe Neri(1919) i del Monte Pio de Santa Maria del Puig(1891), *Inventaris de can Roquer* (1798 i 1885) *Talons de racionament* (1952) *Díptic commemoratiu del IV aniversari de la Liberación de Llagostera*(1943), cedit per David Esteve Comas

·4 fotografies datades entre començament de segle i els anys 30, cedides per Engràcia Montiel.

BIBLIOTECA

Aquestes són les darreres publicacions incorporades a la biblioteca de consulta de l'arxiu, en les quals es fa referència a algun aspecte de la història de Llagostera:

MALLORQUÍ, E. i VARAS, M. *Un privilegi de Jaume I per als habitants de Caldes, Llagostera i Santa Ceclina* a *Quaderns de la Selva*, 11. Revista del Centre d'Estudis Selvatans, 1999.

FARIAS ZURITA, V. *La ferreria i el mas al nord-est català medieval* a *Quaderns*, 10. Centre d'Estudis Comarcal de Banyoles, 1998.

MALLORQUÍ, E. *El mas com a unitat d'explotació agrària. Repàs dels seus orígens*. *Quaderns*, 10. Centre d'Estudis Comarcal de Banyoles, 1998.

EL PRIVILEGI DE 1241

El 23 de febrer de 1241 el rei Jaume I va concedir un privilegi als habitants de Llagostera, Caldes i Santa Seclina. En relació amb aquest fet s'ha preparat:

·Edició d'una làmina amb la reproducció del Privilegi

·Edició de l'estudi de Montse Varas al núm. 19 de la revista *Crònica*

1241, un Privilegi Reial

·Xerrada-conferència sobre els motius que porten el rei a concedir el privilegi i sobre les repercussions en la vida quotidiana de la gent de Llagostera, a càrrec de Montse Varas i Elvis Mallorquí.

BREUS

Durant les festes de Nadal es va poder veure a la sala de sessions de l'Ajuntament l'exposició *De la Costa de Llevant a la Costa Brava, 1900-1950. Fotografies antigues d'aquests anys del fons imatges de la Diputació de Girona Arxiu Massanas*.

Marta Albà Espinet
Arxivera Municipal

G.E.Bell Matí

Un Pessebre vivent més

Hem passat un Nadal més i també un altre Pessebre Vivent. Un altre any, malauradament, també ens hem de lamentar de la manca de col·laboració de conveïns per fer més gran el nostre pessebre; més concretament la nit de Nadal, a la sortida de la Missa del Gall, en què fins i tot haguérem de suprimir una part del pessebre i altres quadres escènics mol migrats de figurants per falta de col·laboradors.

Quant a la participació de les representacions dels dies de Nadal i Sant Esteve, no podem queixar-nos ja que poguérem escenificar tots els quadres previstos dels quals varen poder gaudir una bona afluència de visitants, tant locals com forans. A tots ell moltes gràcies, i en especial a tots els col·laboradors.

Seguiré essent pesat però des d'aquestes ratlles demanaria l'ajut de tothom que estigués disposat a participar en la propera edició, ja sigui en el muntatge o bé com a figurant. Quants més serem, més bonic farem el nostre pessebre.

Durant aquests dies, pel fet d'haver hagut de transitar més de l'habitual per alguns carrers del poble, també m'he adonat de la "netedat i higiene" d'algunes persones del nostre poble, i que quasi em fa vergonya d'ésser conveï seu.

Començaré per alguns senyors propietaris de gossos, ja que per més campanyes que es facin des dels organismes corresponents, sembla que parlin per a les parets. En aquests dies, i en especial la zona dels arbres de la Plaça del Castell, l'escala que baixa fins al carrer Processó i l'espai que ocupaven unes cases que es van enderrocar als carrers Processó i Olivareta, s'han de fer filigranes per tal de no trepitjar cap resta fecal d'animal.

També, a les anteriorment anomenades escales que ens porten fins a peu de muralla, apart de les restes d'animals, s'hi afegeix que sembla un urinari públic.

Per acabar, els visitants del Pessebre Vivent havien d'entrar per la plaça de la Llibertat, on hi ha ubicats dos contenidors de deixalles, que el s dies de Nadal i Sant Esteve estaven plens a vessar i "ornamentats" amb una bona pila de bosses, plens d'escombreries al seu voltant. Havia llegit en algun comunicat que en aquests dos dies, no hi havia servei de recollida d'escombraries.

Crec que entre tots hem donat als visitants forasters una deplorable imatge de cultura cívica.

Joan Sàbat i Tibau
President del Grup Excursionista Bell-Matí

Carles Oliveras

Biblioteca Julià Cutillé

L'HORA DEL CONTE A LES BIBLIOTEQUES

Des de fa un temps a moltes biblioteques públiques es porta a terme una activitat anomenada "L'hora del conte".

Això no és nou a Catalunya ja que la idea d'explicar contes és una de les activitats més antigues de les biblioteques públiques.

L'objectiu principal de l'hora del conte és el de fomentar l'hàbit de la lectura entre els usuaris més petits i la d'induir els nens a llegir. Que els nens rebin els continguts dels contes, i que després els entrin ganes de llegir-los. En definitiva, trencar amb l'obligació de la lectura, per convertir-la en un plaer i en un joc.

Però alhora aquesta activitat fomenta un altre aspecte important per a la biblioteca, i és que els pares hi participin.

Quan es fa l'hora del conte, els pares, potser per primera vegada, s'acosten a la biblioteca a acompanyar els fills. Es tracta que ells hi col·laborin, i així ensenyin als nens els hàbits i la dinàmica d'una biblioteca.

Després d'escoltar el conte que li han explicat, el nen podrà demanar en préstec algun altre llibre i aquesta experiència que ha viscut la podrà tornar a repetir a casa, quan el paper de contista en aquest cas el facin els pares.

Jordi Moll

Jordi Moll

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

SASTRERIA - CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Casal Parroquial Llagosterenc

Club de futbol

El Club de Futbol del Casal Parroquial Llagosterenc es responsabilitza de les categories

Pre-benjamí i Benjamí de futbol de Llagostera des de fa uns anys. Aquesta temporada hem incorporat una sèrie de canvis per tal de potenciar, encara més, aquest esport en edats tan joves. Estem molt il·lusionats a aportar cada any més millores al nostre club de futbol, que hi hagi més nens interessats en aquest esport i per tant, també més pares que ens ajudin a tirar-ho endavant. El nostre objectiu principal és que els jugadors tinguin una formació esportiva i educativa el més bona possible. Per damunt de tot, ensenyem els nens a voler jugar bé a futbol i que el fet de guanyar, encara que és molt important i encoratjador per a ells, no ha de ser primordial. Estem molt contents dels resultats de les nostres teories: aquest any tots tres equips han aconseguit molt bona classificació en la Lliga de Futbol 7 i això ens omple de satisfacció.

També hem pogut formar 3 equips (1 més que l'any passat), tenim 36 nens apuntats i disposem de 4 entrenadors i d'un coordinador, el Sr. Josep M. Pibernat, jugador del C.F. Palamós, qui està aportant innovadores idees i projectes.

Fins ara hem organitzat diverses activitats:

-El dia 10 d'octubre de 1999 vàrem organitzar un torneig amb diversos equips de la comarca, també vàrem encarregar-nos del dinar i de fer un sorteig. Algunes entitats bancàries varen col·laborar obsequiant-nos amb els trofetjos per l'esmentat torneig.

-Venda de números per a una rifa d'una panera nadalenca el dia 19 de desembre.

-Hem buscat empreses que estimessin interessades a posar publicitat al camp de futbol del Casal.

-Aquest any hem aconseguit que el patrocinador del vestuari dels equips també ens obsequiés amb un equip per als entrenaments (suadera, pantaló curt i samarreta màniga curta).

-Hem realitzat diverses millores al camp de futbol del Casal: s'han pintat els vestidors i s'han comprat estufes. També escalfadors per a les dutxes. Respecte al camp, hem comprat banquetes i tendals, hem condicionat el terreny de joc i hem adquirit un tauler d'anuncis.

Està previst organitzar dos tornejos més de dos dies de durada cada un. El primer el mes d'abril i l'altre el mes de juny. Hi participaran 16 equips de la província de Girona en cada torneig. A més, també tenim previst organitzar un Sopar-Ball per la revetlla

de Sant Pere, el dissabte 1 de juliol del 2000 al Parc de la Torre.

D'altra banda, de l'1 al 8 de juliol d'aquest any es celebra un torneig internacional a Rimini (Itàlia) i tenim previst que l'equip Benjamí A hi participi. Hem aconseguit que tots els jugadors que hi vagin tinguin totes les despeses pagades (desplaçament i manutenció). Aquesta serà l'última temporada al Club del Casal per a aquest equip i considerem que realitzar aquest viatge serà com una mena de premi i un molt bon record del seu pas pel Club de Futbol del Casal. Serà la primera vegada que un equip llagosterenc d'aquesta categoria es desplaça a un país estranger per participar en un torneig internacional i creiem que això serà molt positiu, tant per als nens com per al poble. Per aquest motiu tenim la intenció que aquesta experiència tingui continuïtat i que es pugui repetir cada fi de temporada amb l'equip Benjamí A.

Per portar a terme i cobrir econòmicament els nostres projectes necessitem l'esforç i la dedicació de tothom. Per aquest motiu volem agrair al coordinador, entrenadors, pares i empreses la seva valuosa tasca i col·laboració.

**La Junta del Club de futbol del
Casal Parroquial Llagosterenc**

**Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.**

C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA
Tel. 83 04 92

LLIBRERIA
PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Creu Roja

El 25 d'octubre de 1939, així consta en el llibre d'actes de l'Assemblea de la Creu Roja, es va constituir la "Junta de la Asamblea Local de la Cruz Roja Española de Llagostera".

La presidenta d'honor de la primera Junta va ser la Sra. Flora Bragulat Trafí i el president efectiu, Narcís Coris Gruart.

Una assemblea que l'octubre de 1999 va celebrar els seus seixanta anys. Seixanta anys procurant servir, bàsicament, la gent de Llagostera i des de fa pocs anys la de Cassà i la dels pobles del seu voltant.

De fet, ja des dels seus inicis, la funció de la Creu Roja a la nostra població no va ser només poder oferir d'una manera més ràpida un transport sanitari a la gent que ho necessitava, sinó també ajudar la gent més vulnerable i que pogués necessitar més atencions. Així la consecució del benestar social, el desenvolupament del voluntariat i el foment de la solidaritat són tres dels punts cabdals en què es fonamenta la nostra institució.

Dels primers "camillers" a les ambulàncies actuals i al vehicle de transports adaptat, no només hi ha una colla d'anys transcorreguts, sinó tam-

Joan Carles Codola

bé una adaptació als nous temps i als objectius finals de la Creu Roja.

Seixanta anys servint la gent bé val una celebració. Llagostera i la Creu Roja s'ho mereixen. S'ho mereix el poble, l'entitat i per damunt de tot el factor humà: les persones. Totes aquelles dones i homes que amb el seu esforç, dedicació i altruisme han aconseguit que, malgrat tots els inconvenients amb què es van trobar, avui es continuï fent un servei als que més ho necessitin.

Els dies 8 i 9 d'abril són les dates que hem triat per fer aquesta celebració. Una efemèride que volem que sigui senzilla, digna i popular. Amb aquest esperit treballem per fer-ho possible.

La Junta

J C
T^dA

JOSEP COMAS / JORDI CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61
CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

TEIXITS I
RETAILS
trini

Sempre al
vostre servei

Es fa a mida
tota classe de roba.

Es ven roba feta,
també de talles especials.

També hi trobareu
servei de TINTORERIA.

C. Albertí, 16
Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Fal·lera Gegantera

Aquest número us presentem *La colla gegantera de la Bisbal d'Empordà*.

Els de Llagostera acostumem a dir a tall de broma que per fer una trobada només cal convidar-los a ells. Això ho diem perquè tenen moltes figures, ja es veu a la foto; són de mitjana uns trenta-cinc a cada trobada, però encara n'hi ha vint més que hi col·laboren i no és tampoc pel nombre de membres que tenen sinó per la gresca que porten i la festa que poden arribar a fer.

La colla és relativament jove, tot just l'any 1996 es van reunir un grup de sis joves i la van formar. A la vila no hi havia hagut mai un grup així, i per la festa major s'havia de llogar una colla de fora perquè passegessin els seus gegants.

Són l'associació més activa de la Bisbal, ja que durant tot l'any organitzen i participen en un munt d'actes com: la Festa Major, Carnestoltes, la diada de Reis, l'Aplec de la Sardana, les diades de les escoles, la Trobada Gegantera...

La història dels gegants de la Bisbal es remunta a l'any 1620. No se sap si aquests gegants del segle XVII són els mateixos que existien l'any 1902: el gegant vestia de rei moro, portava una porra, tenia la cara riallera i un gros bigoti de filferro; la gegantessa anava vestida de dama de finals del segle passat, amb faixa, mantellina i arracades pendulars. L'any 1905, el professor de l'Escola de Belles Arts, Joan B. Coromina, els va reformar per tal d'alleugerir-los, ja que eren molt pesants i cap geganter no volia portar-los.

De nou, un altre professor de l'Escola de Belles Arts, Francesc Sala, els torna a reformar manat per l'ajuntament de l'any 1925, en plena dictadura de Primo de Rivera. En aquests moments l'ajuntament va decidir que els gegants representarien els Reis Catòlics.

D'esquerra a dreta: gegants de l'any 1953, Rigoberta, Gegantona i Gegants Fesolers. Foto cedida per Joan Bufill.

L'any 1934, la poetessa Trinitat Aldrich contava al folklorista Joan Amades que un any de males collites i de fam el Consell Municipal de la Bisbal havia adquirit uns gegants del poble de Vulpellac a canvi d'un quartà de fesols, per la qual cosa els bisbalencs havien motejat els seus gegants com "els fesolers". D'entrada, aquesta explicació ens sembla un invent de bona fe ja que dubtem que una població tan petita com Vulpellac hagués tingut mai gegants.

L'any 1953, es van començar uns nous gegants a l'Escola de Belles Arts fets pels mateixos alumnes. En un principi a la festa de Corpus i a la cercavila de la Festa Major, anaven sortint les dues parelles, fins que l'ajuntament del moment els va vendre a un antiquari, i després segons sembla els va adquirir **Salvador Dalí**.

L'any 1982, el grup d'animació *Mitja Nota* va construir la nova gegantessa, la Rigoberta, a partir d'un capgròs, per tal de fer-la sortir en una obra de teatre.

Finalment l'any 1997, la colla gegantera va fer una rèplica dels gegants de principis de segle (que molt probablement eren els mateixos del segle XVII), a partir d'una foto de l'any 1902. L'any 1999, els Geganters de la Bisbal han fet construir una nova gegantona, que representa una ceramista, dissenyada especialment per ser portada per les noies de la colla.

Els mateixos membres de la colla de la Bisbal diuen: - Som una de les poblacions de Catalunya amb més gegants per habitant.

Els gegants fesolers són fets de cartró pedra i caballet de fusta. El seu pes és d'uns 50 kg. La Rigoberta (amb el pit a fora) està feta d'una estructura d'alumini recobert de fibra de vidre, el caballet és també d'alumini i el seu pes és de 40 kg. L'alçada de tots tres oscil·la entre 3,55 m i 3,60 m.

La gegantona és de cartró pedra i és molt graciosa perquè fa llengots constantment; va ser construïda a Navata per en David Ventura.

Grup municipal de CiU

Què han cobrat els regidors de l'Ajuntament?

En el Butlletí de Llagostera número 16 varem publicar un escrit on exposàvem les retribucions previstes dels regidors de l'Ajuntament de Llagostera per l'any 99.

Sense voler ser repetitiu ni eternitzar aquest tema, ens agradaria explicar alguna dada que podria no haver quedat del tot clara, i recollint alguna de les suggerències rebudes, puntualitzar la informació donada.

En primer lloc, les retribucions que varem exposar en el nostre article eren les quantitats màximes previstes que podia percebre cada regidor, mensualment, fins a final d'any. Donat que se'ns va acusar d'intentar enganyar a la gent i amb la intenció d'evitar males interpretacions, exposem tot seguit la retribució cobrada realment per

cadascun dels regidors de l'actual Ajuntament, des de juliol fins el desembre del 99.

En segon lloc, cal aclarir que la quantitat que s'atribuïa en el nostre article als tinents d'alcalde, era la suma del que percebien els quatre regidors que tenen aquest càrrec a l'Ajuntament de Llagostera.

Sota el mandat de CiU els tinents d'alcalde de l'equip de govern han percebut durant l'any 99, una retribució mitjana mensual de 82.991 pessetes. Els tinents d'alcalde de l'Entesa han cobrat 92.000 ptes al mes.

Pel que fa la retribució de l'alcalde, l'any 99 durant el mandat de CiU, va cobrar de mitjana mensual 124.491 pessetes mentre que amb l'Entesa per Llagostera, en Lluís Postigo ha passat a cobrar 132.000 pessetes al mes.

D'altra banda, amb el nou sistema de retribucions hi ha hagut un increment en la despesa salarial dels regidors, ja que l'equip de govern de CiU durant els primers sis mesos del 99 va pagar un total de 4.946.470 pessetes i l'equip de govern de l'Entesa, durant els darrers sis mesos del 99, ha pagat 5.064.000 pessetes. L'Entesa ha gastat 117.530 pessetes més que CiU durant un període equivalent.

Finalment cal dir que al comparar la retribucions aprovades durant el mandat de CiU i les que estan en vigor en l'actualitat, es va fer un desgloss de les retribucions que contenia un error: en l'anterior mandat no hi havia comissions informatives i per tant no hi havia cap retribució per aquest concepte, pel que es feia difícil fer una previsió segons el sistema de càlcul de l'actual equip de govern (abans hi havia Junta de Portaveus i ara hi ha Comissions Informatives). Una vegada satisfetes totes les retribucions de l'any 99, comparant la retribució que tenia un portaveu com en Lluís Postigo amb la que té en l'actualitat el portaveu de CiU, en Josep Comas, hem trobat que en l'actualitat un portaveu hauria percebut 9.418 pessetes més.

Esperem que amb aquestes puntualitzacions quedin aclarits els possibles dubtes que el nostre anterior article hagués pogut generar i esperem que aquest tema no hagi servit per deixar de banda altres debats de més importància per al poble de Llagostera.

**Grup Municipal de CiU
a l'Ajuntament de Llagostera**

Retribucions percebudes per cada regidor sota el govern de l'Entesa durant l'any 99

	¹ Cobrat	² Previsió	³ Diferència	⁴ Mitjana mensual
Postigo Garcia, Jose Luis (ELL)	792.000	792.000	0	132.000
Moll Ferrandis, Jaume (ELL)	552.000	552.000	0	92.000
Pla Font, Montserrat (ELL)	552.000	552.000	0	92.000
Barcelo Bosch, Esteve (ELL)	552.000	552.000	0	92.000
Noguera Sabarí, Jordi (ELL)	552.000	552.000	0	92.000
Ramis Coris, Miquel (ELL)	504.000	504.000	0	84.000
Vila Gutarra, Montserrat (ELL)	504.000	504.000	0	84.000
Comas Boadas, Josep (CiU)	132.000	132.000	0	22.000
Ramirez Malagon, Manel (CiU)	120.000	132.000	-12.000	20.000
Julia Mestres, Marta (CiU)	132.000	132.000	0	22.000
Ayach Costa, Josep (CiU)	132.000	132.000	0	22.000
Soler Salvadó, Ramon (CiU)	120.000	132.000	-12.000	20.000
Devant Ribera, Salvador (CiU)	108.000	132.000	-24.000	18.000
TOTAL	4.752.000	4.800.000	-48.000	792.000

Despesa salarial al 99 amb l'equip de govern de CiU 4.946.470 ptes.

Despesa salarial al 99 amb l'equip de govern de l'Entesa 5.064.000 ptes.

⁽⁵⁾ Increment de la despesa salarial sota el govern de l'Entesa 117.530 ptes.

Nota: ⁽¹⁾"Cobrat" correspon al total percebut per cada regidor de juliol a desembre de 1999. La columna ⁽²⁾"Previsió" correspon a les retribucions totals previstes, que CiU va publicar al Butlletí N° 16 i la columna ⁽³⁾"Diferència" és el que CiU ha deixat de percebre respecte el previst en l'esmentat article. ⁽⁴⁾"Mitjana mensual" és la quantitat que ha percebut de mitjana, cada regidor de l'actual ajuntament, des de juliol fins a desembre. ⁽⁵⁾Finalment es pot veure la despesa salarial global (en concepte de retribucions a regidors i grups) que hi ha hagut a l'Ajuntament sota el govern de CiU (de gener a juny del 99), respecte la que hi ha hagut sota el govern de l'Entesa (ELL) de juliol a desembre. Com es pot veure ha augmentat 117.530 pessetes

Llar d'infants Municipal "El Niu"

RESSENYES PEDAGÒGIQUES LLAR D'INFANTS MUNICIPAL "EL NIU"

TALLERS

ACTIVITATS D'EXPERIMENTACIÓ

Presentació dels tallers:

Els infants entre els 2 i els 3 anys tenen una gran necessitat d'explorar, manipular i experimentar amb tot tipus de materials, sobretot amb aquells que habitualment no es troben al seu abast.

És per això que durant aquest curs, les dues aules de P-2 s'han proposat organitzar diferents tallers que es duran a terme un dia a la setmana.

Els tallers que es duran a terme són:

- GENER: "Taller de manipulació i d'experimentació de diferents materials"
- FEBRER: "Taller de descoberta de l'espai"
- MARÇ: "Taller dels sentits"
- ABRIL: "Taller de cuina"
- MAIG: "Taller d'estampació i de colors"
- JUNY: "Taller de jocs d'aigua"

Objectiu dels tallers: Partint dels interessos i necessitats dels nens i nenes d'aquesta edat, amb aquests tallers es pretén potenciar l'observació, l'experimentació, la iniciativa, la creativitat i la comunicació.

Tallers interaula: Per tal d'afavorir la comunicació i la convivència entre els nens de les dues aules de P-2 es realitzaran els tallers conjuntament. Creiem que aquesta nova experiència pot aportar més diversitat d'activitats

entre els infants, fet que permetrà enriquir-nos mútuament observant les descobertes dels altres.

Col·laboració de les famílies: Es pretén que aquests tallers siguin al màxim de manipulatiu possible per als infants, per aquest motiu es necessita força diversitat de materials.

Per aconseguir-ho, creiem important la col·laboració de les famílies amb la llar d'infants, aportant alguns dels materials que se suggereixen des de l'escola per a cada taller.

COM HI PODEU JUGAR A CASA?

Alguns exemples són:

-Manipulant amb farina, sal, serradures, macarrons... i amb coladors, embuts, culleres, pots, ampolles, tapadores...

-Descobrint l'espai amb caixes de cartró grosses on poder-s'hi amagar a dins...

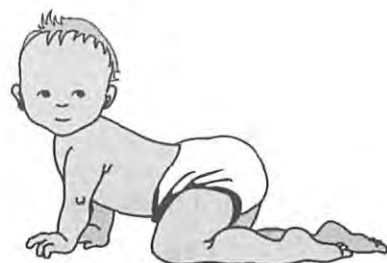
-Tocant diferents textures, olorant diferents olors, escoltant els diferents sons i sorolls del nostre entorn, tastant diferents gustos ...

-Ajudant en l'elaboració d'una coca o d'un pastís, fent galetes o xocolata desfeta...

-Pintant amb les mans, amb taps de suro, amb fulles, barrejant colors, pintant amb plantilles...

-Omplint recipients d'aigua, jugant amb embuts, pescant objectes que suren ...

Equip d'educadores Llar d'infants "El Niu"

Pernils i embotits

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, S.L.

C. Fivaller, 14
Tel. 972 80 50 17
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PROJECTE I FABRICACIÓ D'ENVASOS PER LES INDUSTRIES
ALIMENTARIA, COSMÈTICA I FARMACÈUTICA

TRANSFORMACIÓ DE PLASTICS

DECORACIÓ

INJECCIÓ
COMPRESSIÓ

EXTRUSIÓ
BUFAT

SERIGRAFIA
TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

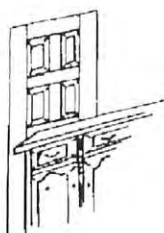
17240 LLAGOSTERA (Girona)

C/. CAMPRODÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25

FAX (972) 83 07 59

E-Mail: dpcsa @ nexa.es

Fusteria
ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69

17240 LLAGOSTERA

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Requeriment

Del notari Francesc Moragas. Llibre 447. Any 1739.

"En la villa del Castillo de Llagostera, obispado y corregimiento de Gerona, a los Diez y ocho dias del mes de Octubre el anyo de Mil setecientos treinta y nueve.

Lorenzo Buada labrador del vezindario de San Lorenzo, término de dicho Castillo de Llagostera, constituhido personalmente en la casa llamada den Oliva, que se halla dentro de la villa, para el fin y efecto de tomar pocession de aquella y del huerto que se halla detrás de dicha casa, en virtud de la venta según dijo a el hecha por la Curia Ecclesiástica de Gerona, en autos de Francisco Lagrifa notario público de la misma ciudad de Gerona, en día de Veinte y dos de setiembre próximo passado y haviendo encontrado a Maria Oliva, viuda de Antonio Oliva texedor de lino, le requirió y instó el dicho para tomar pocession de aquella. Le respondió la mujer, que no quería salir fuera de la casa hasta fuer satisfecha en trescientas libras que por razón de su dote tenía aseguradas en aquella y que en manera alguna quería que el dicho Buada tomase pocession de la casa.

Seguidamente constituhido Lorenzo Buada personalmente dentro una parte de la misma casa, en la que habita Raymundo Barceló, haviéndole assi mismo expuesto y dicho que saliese de aquella, éste respondió que no queria el dejar la pocession que tiene de la parte de la casa den Oliva, respeto que aquella fué dada por Antonio Oliva a Esperanza su hija y muger que fué del dicho Barceló, la cual parte de casa junto con parte del huerto fué constituhido y llevado en dote a el por su muger y que antes de dejar tomar pocession de aquella queria el tomar consejo si lo devia hazer o no.

Respondió Lorenzo Buada de que el protestava a Maria Oliva viuda y Raimundo Barceló de todos y quales quier gastos, danyos y cuestas i demás que se le ocasionara por razón de no haverle dejado tomar pocession de dicha casa, requiriéndome a mi el notario y escribano infrascrite que de todo llevare auto como lo hize en dicho Castillo de Llagostera en los dias, mes y anyo y lugar arriba dichos.

Testigos, Jayme Palahi jornalero y Gabriel Cisterna texedor de lino, vezinos del mismo castillo, a esto llamados".

La casa i l'hort agafant referència, estaven situats al carrer de la Processó, ocupant l'espai de les actuals propietats número 7 a 11.

Josep Cantó i Antoni Mascort
Font. AHG - Notaria de Caldes

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

CATALANA
OCCIDENT

Gent Segura

Vingui a veure'ns.

MERCÈ SALVADÓ BERENGUER

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 - LLAGOSTERA

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLACARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 7017240 LLAGOSTERA
(Girona)**PERRUQUERIA
ROSER**Carrer Nou, 27
Tel. 972 80 57 38
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

INSTAL·LACIONS

Ruffi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica

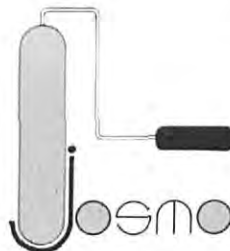
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

DROGUERIA I FERRETERIA

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 5717240 LLAGOSTERA
(Girona)

PRODUCTOS DE CORCHO ALOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

LLAGOSTERA

pintura ... decoració

Tel 80 52 08 - 46 35 78

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)**mobles****SOLER**

JOAN SOLER I RISSECH

Mobles d'encàrrec
clàssics i modernsC. Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44
LLAGOSTERA

Naixements

26-10-1999	Manuel Ramírez Vilà
26-1-1999	Naila Barmou Cabarrocas
3-11-1999	Rubén Malagón Riera
22-11-1999	Laia Ortega Flores
22-11-1999	Khalid Drissi Ezzaki
2-12-1999	Raquel Gálvez Mayorgas
30-11-1999	Salim Mimoun Salah
16-12-1999	Adrià Miquel Selis
2-12-1999	Imane El Khattabi Nati
27-12-1999	Belén Arrojeria Corral
29-12-1999	Mariona Sánchez Prat
3-1-2000	Albert Turon Pico
3-1-2000	Marc Turon Pico
3-1-2000	Brahim Mohamed Gil
4-1-2000	Musa Ceesay Ceesay
5-1-2000	Laia Rabert Pijoan
7-1-2000	Estel Comas Vila
10-1-2000	Lluís Gurnés Serradell
19-1-2000	Cristina Pla Robert

Estel Comas

Germans Turon

Rubén Malagón

Belén Arrojeria

Mariona Sánchez

Lluís Gurnés

Matrimonis

31-10-1999	Francisco-Javier Malagón Ariza i Cristina Pedrosa Domínguez
15-12-1999	Juan- Carlos Pérez Roger i Elisabet Tarrida Gispert
15-1-2000	Narciso Gener Ribalta i Isabel Ferrero Gil

Defuncions

7-11-1999	Àngela Sureda Pons	89
16-11-1999	Lucia Virgili Barnés	84
21-11-1999	Josep Calvet Amat	100
23-11-1999	Joaquina Recolons Vila	87
29-11-1999	Amèlia Esteva Buxeda	88
2-12-1999	Montserrat Roca Llovera	80
7-12-1999	Angel Abulí Ribas	73
8-12-1999	Enric Grau Pi	76
8-12-1999	Anselmo Xirgu Massa	90
12-12-1999	Francisco-Javier Pérez Gaspar	20
21-12-1999	Saturnino Nuez Izquierdo	69
22-12-1999	José Roca Torrent	80
25-12-1999	Manuel Torrado Moreno	64
26-12-1999	Ramon-Antonio García-Villaraco Flores	77
30-12-1999	Concepción Farrà Farreny	86
3-1-2000	Jordi Miquel Viñolas	32
15-1-2000	Juan Pigem Oliveras	88
15-1-2000	Purificación Martínez Felguera	74
24-1-2000	Nieves Malirach Portillo	88
25-1-2000	Lorenzo Llobet Masgrau	82
25-1-2000	Dolores Pi Mercadal	90

Secció coordinada per Cristina Càceres, Marta Genóher i Pilar Ventura

Si voleu que aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 40 del carrer migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a elbutllet@gn.es.

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUESASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCESC/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 LlagosteraHorari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat**MONTSE SURROCA COMAS**

ADVOCADA

Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINQUDES

Tel. / Fax (972) 831031

**Centre de loga
GRISELDA**

loga - Relaxació - Gimnàstica correctiva

MATRÍCULA OBERTA
PLACES LIMITADESHoraris
matí i tarda

- Mals d'esquena, musculars i articulacions.
- Insomni.
- Estrès.

Informació 972 - 83 07 27

gabinet
òptic
oftàlmic

òptica
MILENT

Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 99

Bon dia Llagostera

Arribarà una lluita que la portarà un cúmulo de coses, de coses que la mateixa societat ha engendrat i va al mateix temps "enverinant", una lluita que ningú la vol però la situació crea en tots els vertents, l'atur, la delinqüència, la cultura, els tan anomenats "drets humans", la manca de pa i de feina margina en especial la joventut que ara com ara encara no es manifesta, però sí que es mou i cada vegada es mourà més i més.

La situació és per tant perillosa i ho és tant, mentre la "societat capitalista" no reconsideri la vida social i cívica, no la consideri més equitativa, més justa.

Sabem que la reconversió del capital no té sortides que valguin, ens ho diu el Manifest d'en KARL MARX i això que és molt vell, tot i amb això encara és vàlid, està clar que s'hauria d'aplicar al temps actual, actualitzar-lo però, no ens enganyem, hem de tenir en compte que es basa en la "lluita de classes" i la "lluita de classes" existeix i existirà sempre, mentre existeixi "l'ambició humana" vindran lluites i vindran repressions, uns pocs per conservar el seu capital i uns molts per millorar el seu nivell de vida.

Però si analitzem ambdues coses i anem aprofundint en el tema ens adonarem qui és que té raó i qui no, uns tenen "diners i béns", altres tenen "fam i misèria" aquests són els més nombrosos, el referir-me a "diners i béns" no vull pas dir aquells que amb les seves suors, amb el seu treball treballant molt, s'han fet una situació i s'han comprat una casa, un cotxe o una parcel·la que qui sap si mai la podrà edificar, sinó els altres que han acumulat fortunes, amb patrimonis immensos explotant i explotant (robant diria, més clar).

Perquè la cosa senzilla i ho diu la mateixa "doctrina cristiana" "ganarás el pan con el sudor de tu frente", però

ells van entendre "ganarás el pan con el sudor de la frente de los demás", una simple confusió de termes però bé, aquests es diuen "creients i catòlics" i fins i tot practicants, no ho entenc o és que ho entenc massa.

Si la gent, el "poble pla" pensés un xic més que no pensa, veuria, s'adonaria com són les coses políticament parlant, aquests senyors que per herència (si no ho han fet ells ho han trobat fet) no els importa canviar de color, poden ésser blaus, blancs, grocs o negres, poden presentar-se per aquest o per aquell partit, es canviaran de camisa sempre que els convingui, el que no faran mai és anar a un partit vermell i no portaran mai ni dins el cor ni tan sols a la solapa la falç i el martell. A aquests colors i signes hi són al·lèrgics i això que la majoria d'ells de les eines de treball en viuen, però que les facin servir els altres, els seus "explotats".

La vida ens ensenya moltes coses i una és que, amb l'excepció de les passades eleccions, el "vot" vermell sempre es manté, es manté compacte i ho fa perquè no ens agrada canviar de camisa, no ens agrada gens ni mica perquè és aquesta la que un dia ens pot defensar el nostre "patrimoni" que són les mans per treballar i el cap per pensar, no en tenim d'altre ni en volem més, "treballar i viure" això sí millorant la vida, millorant la societat.

La vida i la societat s'han de millorar sempre i per això estem lluitant perquè les coses canviïn que no en dubtem pas un dia canviaran, vindrà la "revolució de la majoria" i la "revolució" no vol pas dir barricades per aquí barricades per allà, vol dir simplement amb els "vots" canviar el sistema i fer estar quietos els que no ho estan mai amb la força del POBLE.

Aquesta "revolució de la majoria" que l'encapçalarà la joventut que un dia s'adonarà que aquesta societat no

li val, no li dona camins, no li dona sortides i per tant crec que es rebel·larà, que reivindicarà el lloc que li correspon dintre el marc de la mateixa i aquell dia tota aquesta joventut s'aplegarà i formarà un "bloc de força" que no hi valdran en cap manera els "poders repressius" del món capitalista ni de cap mena, saben i sabran que tenen un lloc que ara com ara se'ls nega i el buscaran, el defensaran i el trobaran.

Des del prisma social les diferències són tan grans, tan marcades que aquesta esmentada "lluita de classes" cada vegada serà més i més aferrissada i per tant més odiosa, el treballador odiarà el patró que a la seva salut s'està enriquint i aquest odi arribarà a uns paràmetres massa violents, al mateix temps que insostenible i l'odi quan és una mala cosa, l'odi engendra guerra, la lluita que ningú la vol però... que ens apropem a ella.

PERÒ DESPRÉS DE TANTA VIOLÈNCIA LA PAU ARRIBARÀ ALGUN DIA ENTRE ELS HOMES SOBRE UN MAR DE FLORS.

Rosella (*Papaver reheas L.*)

Hi ha moltes varietats de roselles que tenen comportaments terapèutics i dosificacions molt variades, per tant és molt important saber la que estem utilitzant.

La rosella és molt coneguda per ser un gran tranquil·litzant. Tot i que el seu efecte sedant és molt suau és també molt llarg.

La rosella es fa servir sobretot per a tractar estats d'ansietat, irritabilitat, nerviosisme... i també en casos d'insomni o problemes per a poder dormir. D'altra part també cal dir que la rosella té una gran acció espasmolítica

(que relaxa i elimina els espasmes) molt beneficiosa en casos d'espasmes gastrointestinals, migranyes tensionals i neuràlgies (dolor que s'irradia per tot el territori d'un o més nervis); en aquests casos l'efecte sedant és una mica més lent, però igualment eficaç.

En el sistema respiratori la rosella està indicada per a tractar: tos ferina, tos espasmolítica, bronquitis, faringitis i laringitis irritatives i dispnea nerviosa (dificultat per respirar)

Aquesta planta, també la podem fer servir en casos de molèsties mens-

truals i per als símptomes posteriors als còlics intestinals (dolor produït pels espasmes dels budells) en què la musculatura ha quedat sensibilitzada.

L'aplicació externa d'aquesta planta és molt valuosa com a ajuda per al tractament de les blefaritis (inflamació de les parpelles) i les conjuntivitis (inflamació de la conjuntiva). I si, d'aquesta planta, en fem gàrgares ens pot anar molt bé per a les molèsties del coll.

FITXA RESUM

PART UTILITZADA

Pètals

PROPIETATS

Ús intern

Sedant

Espasmolítica

Bèquica (que calma la tos)

Calmant

Ús extern

Oftàlmica

Calmant

INDICACIONS

Ús intern

Ansietat

Espasmes intestinals

Migranyes tensionals

Neuràlgies

Laringitis

Faringitis

Tos irritativa

Còlics intestinals

Dolors menstruals

Irritabilitat

Insomni

Bronquitis

Asma

Disnea nerviosa

Ús extern

Blefaritis

Conjuntivitis

Irritacions del coll

DOSIFICACIÓ

Ús intern

Infusió: 2g per tassa, es deixa reposar durant 5 minuts i es pren 3 o 4 cops al dia.

Extracte fluid: de 15 a 20 gotes 3 cops al dia.

Tintura mare: 25 gotes 3 cops al dia

Ús extern

Infusió: 3 g per tassa, es fa servir o bé a través de rentats o per a fer gàrgares.

EFFECTES SECUNDARIS

No se n'han descrit a dosis terapèutiques. Si hi hagués somnolència (estat intermediari entre el son i la vigília en el qual la persona no ha perdut del tot la consciència) s'ha de disminuir la dosificació.

Només hi ha intoxicació per dosis massives.

Com totes les plantes que contenen alcaloides no és recomanable fer un tractament massa llarg i continuat.

CONTRAINDICACIONS

Està contraindicada durant l'embaràs

S'ha de tenir molta precaució amb els nens menors de 2 anys.

OBSERVACIONS

Aquesta planta té efectes molt bons, però sempre sobre els efectes simptomàtics i s'ha d'utilitzar a la vegada amb els tractaments de fons adequats.

El Xiprer

El xiprer és un arbre que tant grans com petits sabem reconèixer. Tots hem utilitzat el seu fruit en els nostres jocs infantils, bé per fer enrenou o bé per fer bondat. Quan era petita, la mare s'enfadava i deia que ens ompliríem de resina el vestit nou, no calien més de deu minuts perquè això succeís. Uns anys més tard ho vaig entendre era una conífera i per tant resinosa com el pi pinyer i d'altres arbres de la mateixa família.

El xiprer mai no s'allunya de la nostra vista, formant part del nostre paisatge urbà i rural. A l'eternitat quan no el veiem, sempre més ens farà companyia. Ell és un dels arbres més característics de tota la Mediterrània conjuntament amb l'alzina, el suro i el pi pinyoner, però la seva forma columnar el diferencia de tots ells. És signe de benvinguda a les nostres cases i el seu aroma molt peculiar el flairem als nostres jardins.

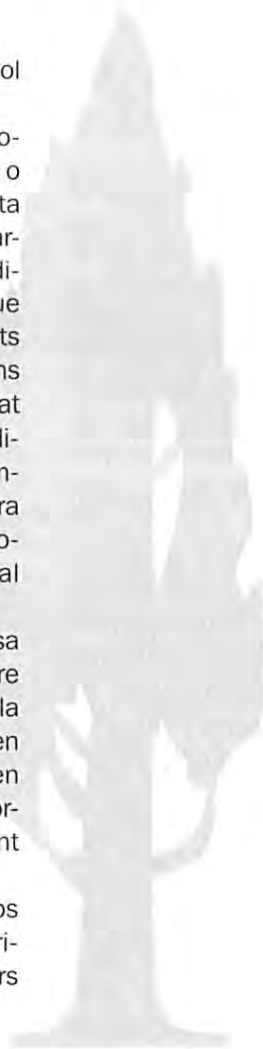
Potser no sabeu que el seu autèntic nom botànic és *Cupressus* i el seu cognom botànic *sempervirens*. *Cupressus* és un nom grec que prové de *kus* que vol dir créixer, i *parisos* que vol dir de manera molt uniforme.

Sempervirens el seu cognom que vol dir sempre verd.

El *Cupressus sempervirens* el podem reproduir de llavor, d'esqueix o d'empelt. El produït de llavor presenta molta variabilitat genètica donant arbres més o menys verticals i molt diferents entre ells. Es per això que s'han seleccionant diferents varietats com són el *Cupressus sempervirens* 'stricta'. Actualment aquesta varietat 'stricta' és la més utilitzada en jardineria, per la seva forma molt columnar i poca producció de fruits. Altra varietat molt decorativa que no produeix fruits és la 'Totem' que cal reproduir d'esqueix o empelt.

El xiprer és una planta molt estesa perquè s'adapta fàcilment al nostre habitat i climatologia. Pot suportar la sequera a l'estiu i és molt rústic en tipus de sòl. És molt decoratiu en grups, alienants en avingudes o formant tanques per protegir del vent conreus de fruiters i hortalisses.

No oblideu-vos d'ells i podeu-los abans de finalitzar aquesta nova primavera del 2.000. I lluireu les millors plantes aquest estiu.

Teresa Puértolas L.

JAUME CASTELLO MAYMI
FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC

També FUSTERIES DE FUSTA ALUMINI

Av. Gironès, 36
 17240 LLAGOSTERA

Tel. 83 10 98

Joieria

Rellotgeria

Català

Taller Propi
 Dissenys Exclusius

Àngel Guimerà, 7
 Telèfon 972 80 52 90

17240 LLAGOSTERA
 (Girona)

Estar en forma amb el ioga

En el gimnàs o a casa teva, sol o acompanyat, quan comença el dia a quan s'acaba.

El ioga ho admet tot. L'harmonia a la qual invita i la tranquil·litat que t'ofereix el converteix en una activitat especialment recomanable per a totes aquelles persones que prefereixen practicar activitats en les quals l'exercici no és sinònim de suor ni fatiga. El ioga és una excel·lent manera de trobar una perfecta forma física, un estat de salut òptim i una bona imatge davant el mirall. Els motius que fan acostar la gent a aquesta disciplina són molt variats. Mentre que moltes persones busquen simplement una manera de mantenir-se en forma, d'altres tracten de trobar la solució a certs problemes de salut, com per exemple el mal d'esquena o l'ansietat.

El ioga es caracteritza per una unió entra el cos i la ment". A través del cos s'aconsegueixen un major equilibri psicològic que a la vegada fa més efectius els exercicis, cosa que significa un major benefici físic. En realitat, es tracta d'un cercle virtuós al qual ambdós contribueixen i del qual se'n beneficien.

Qualsevol hora del dia és bona per practicar-lo. El ioga no amaga tants misteris com aparenta. De fet, per arribar als resultats de la seva pràctica en la salut i en la forma física són necessàries dues o tres hores a la setmana. L'hora del dia escollida per a posar-se a practicar no és massa important. Algunes persones prefereixen fer-ho als matins per agafar energia per afrontar bé el dia, d'altres prefereixen fer-ho als descans que els ofereix la feina per començar la tarda com si haguessin fet la migdiada. Però també existeix un tercer grup de persones que prefereixen fer ioga al final de la jornada, cosa que les permet tenir un bon descans.

Agafar aire a poc a poc. La respiració és un dels vincles que uneix el

cos i la ment en la pràctica del ioga. L'únic imperatiu que s'ha de seguir és mantenir un ritme respiratori pausat i lent. Encara que hi hagi tres tipus de respiració (diafragmàtica, abdominal i clavicular) és la realització de les postures, sense forçar-les en cap moment, la que condueix a cadascuna d'elles. Seguir les instruccions del professor i mantenir una elevada concentració són requisits suficients per trobar el mètode de respiració més adequats sense ni tan sols pensar-hi.

Potser, convé fer una menció especial als exercicis respiratoris que contempla el ioga.

En aquest cas, ja no es tracta de trobar el ritme d'acord amb els moviments que s'executen, sinó d'exercitar el sistema respiratori per incrementar l'eficàcia dels mecanismes d'utilització de l'oxigen, que pot traduir-se no només en un major control mental (les tècniques respiratòries són de gran ajuda en moments d'ansietat) sinó també en una ràpida recuperació de la musculatura després d'un esforç.

Una posició per a cada problema. El ioga clàssic consta de 84 posicions bàsiques que es poden agrupar en quatre grans grups: de tensió muscular, de flexió, de torsió i d'inversió. La sàvia combinació d'aquestes postures o *asanas* és el que converteix el ioga en una disciplina completa i global que no es troba només en una determinada zona del cos o grup muscular - el risc de sobrecarrega és ínfim - sinó que s'estén a la persona des d'un punt integral.

Les posicions de tensió muscular són les que contribueixen a una bona alimentació i bonificació dels teixits. Les dones són més reticents a anar a un gimnàs i a fer activitats directament relacionades amb el "fitness", per por a un elevat desenvolupament muscular, poden recórrer al ioga per acabar d'eliminar els seus dubtes. Amb aquests grups de postures és possible

treballar tots els músculs i zones del cos, aconseguint que adoptin una forma estilitzada. Glutis, abdomen, malucs i cuixes, entre altres, no s'escapen del efectes positius del ioga.

Amb les postures de flexió s'aconsegueix una millora de la flexibilitat del músculs i articulacions, així com un massatge dels òrgans interns. Les flexions de la columna cap enrere exerceixen un benefici positiu sobre el ronyó i afavoreixen el reg cerebral.

Quan el moviment és cap endavant s'aconsegueixen un efecte sedant i relaxant per al sistema nerviós. En el cas de les flexions laterals el resultat és, entre altres, una ampliació de la capacitat toràcica, fenomen que ve acompanyat per una tonificació de l'esquena, els braços i els músculs.

Les postures de torsió són especialment recomanables per a la columna. L'augment del reg sanguini i la millora de la hidratació dels discs intervertebrals són alguns dels efectes. Moviments d'aquest tipus ajuden a mantenir jove la columna.

Les postures d'inversió prenen especial protagonisme les cames, que s'eleven oferint el secret de l'eterna joventut. Solen ser postures en les quals s'inverteix l'ordre natural establert. Amb aquest mètode es descongessionen les cames, cosa que evita l'aparició de problemes com les varis o la cel·lulitis i es millora el reg al cervell i a les zones amb molts capil·lars i vasos de petit calibre, com el cuir cabellut o el cutis.

Om Shanti Om

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES del 22/3 al 20/4

Amor: La Lluna entrarà a la vostra casa IV, cosa que farà que estigueu més receptius/ves en totes les vostres relacions personals.

Feina: Les coses en aquest terreny no són gaire clares, serà millor que aneu tirant i esperant temps millors.

Salut: Si ara que heu aconseguit tenir un ritme d'exercici constant, no us el deixeu perdre, costarà molt més tornar-lo a tenir.

TAURE del 21/4 al 21/5

Amor: Si no deixeu que els altres us coneguin millor, mai no podreu establir una bona relació de parella.

Feina: Ara no us podeu queixar, eh?? Si busqueu feina ben segur que en trobareu, perquè Mercuri en línia amb Saturn farà que tot el que té relació amb els negocis surti rodó.

Salut: No patiu tant per totes les coses o acabareu amb un atac de nervis incontrolable!!!

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: Aquells que encara no tingueu parella, ara serà una bona ocasió de trobar-ne o de provar-ho perquè estareu més sol·licitats/des que mai, prepareu l'agenda!!!

Feina: En aquests moments no esteu preparats per arriscar-vos a canviar la vostra posició laboral, encara que vosaltres penseu que sí.

Salut: Encara que sentiu que esteu en plena forma, no forceu gaire la maquinària o podríeu ressentir-vos d'antigues lesions.

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: Plutó en la vostra casa II farà que les coses en aquest terreny us vagin més que bé.

Feina: Tot i que fins ara sempre heu tingut problemes en el terreny laboral ja veureu que a poc a poc els vostres esforços aniran donant el fruit desitjat.

Salut: No us passeu gaire amb les festes, o les ressaques seran impressionants.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: Esteu passant un bon moment d'estabilitat emocional, aprofiteu-ho i no busqueu sempre tres peus al gat.

Feina: La Lluna nova que entra en el vostre signe us aportarà noves possibilitats laborals.

Salut: Abrigueu-vos força, no penseu que a vosaltres no us pot enxampar un bon refredat.

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: Aprofiteu bé les poques festes que hi ha per conèixer i relacionar-vos amb molta gent, perquè aprendreu moltes coses.

Feina: El vostre cap estarà més pesat que mai i sobretot amb vosaltres, mala sort!!

Salut: Mart en conjunció amb Urà farà que la vostra energia sigui inextinguible.

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: Urà entrarà a la vostra casa V i això vol dir que podreu tenir petites discussions de parella, res d'important.

Feina: En poc temps rebreu moltes ofertes de feina, no en refuseu cap, i trieu la que més us agradi.

Salut: La vostra salut és de ferro o això és el que sembla, no cal que patiu.

ESCORPÍ del 24/10 al 22/11

Amor: Les coses amb la parella per ara estan bé, val més que ara us preocupeu de la família que us necessita més.

Feina: Si el que voleu és emprendre un negoci propi, encara haureu d'esperar-vos una mica més.

Salut: No feu gaire el boig, no es pot fer exercici intens després de molt de temps de no fer res.

SAGITARI de 22/11 al 22/12

Amor: Per ara no us preocupa gaire això de trobar parella, us preocupen més els vostres amics.

Feina: Felicitats!! Per fi aconsegiu la feina dels vostres somnis.

Salut: Aneu amb compte amb els aeròlits!! No fos cas que us en caigués un al cap!!!

CAPRICORN del 23/12 al 20/1

Amor: Ara no és el millor moment per buscar una relació estable, perquè esteu en un moment de canvi interior.

Feina: Tot i que sabeu que la vostra feina no és la millor del món, esteu contents amb el que feu.

Salut: Vigileu aquells que aneu a córrer sovint, feu sempre un bon escalfament abans de començar ja que els vostres turmells són el vostre punt més feble.

AQUARI de 21/1 al 19/2

Amor: Venus, el planeta de l'amor, entrarà en el vostre signe i viureu autèntiques nits de passió incontrolables.

Feina: Amb els vostres companys de feina estareu més divertits que mai.

Salut: Procureu que la psicosis de les dietes per a l'estiu no us afectin gaire.

PEIXOS del 20/2 a 21/3

Amor: No podreu amagar a ningú que esteu ben enamorats, si continueu amb aquesta cara d'enfadats que feu últimament.

Feina: Fa molt de temps que penseu a canviar de feina oi??? Doncs, ara és un bon moment per a intentar-ho.

Salut: No feu grans excessos, perquè podríeu patir lleugeres indigestions molt molestes.

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

■■■■■■■■ llagostera

SAT PC
972 83 15 12

C/Consellers. 11 baixos
HARDWARE • SOFTWARE • CONSUMIBLES • LLIBRERIA
OFIMÀTICA • TELEFONIA • SERVEI ASSISTÈNCIA TÈCNICA
ESTUDIS ACADÈMICS • ESTUDIS INFORMÀTIS

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 HORES
AL SEU SERVEI

El món des del mirador

Qui sap si una tarda d'aquestes, ara que els canvis d'estació pertorben l'ànim, notareu una certa inclinació a les especulacions transcendents i, sense poder-ho evitar, us donareu a greus i penetrants reflexions sobre el sentit de la vida i les claus de la nostra existència. Si això us succeeix, abandoneu per uns moments les feines i les famílies i pugeu, passejant amb calma, fins la plaça de l'església. Situeu-vos d'esquena als dos poders terrenals que hi tenen casa i acosteu-vos al mirador per contemplar tota l'amplada del paisatge que s'obre als vostres ulls. Si no disposeu de massa temps, podeu prescindir de l'agradable observació de les tonalitats de la posta de sol, de la solemne figura del Turó de l'Home i fins i tot de la distància, prodigiosament inconstant, que ens separa dels Pirineus; a vegades tan llunyà que es perd en l'horitzó i d'altres tan proper que Llagostera sembla un poble alpí. Per entendre el món us podeu desentendre d'aquestes petites ornaments i concentrar-vos exclusivament en les cicatrius del paisatge. Hi descobrireu com el varen seccionar per canalitzar l'aigua, des del Pasteral fins a la costa, per poder calmar la set dels estiuejants que hi conflueixen, omplir les piscines i regar tots els jardins. També veureu com han alçat majestuoses torres per transportar-hi l'electricitat que es necessita per encendre milers de neons i disparar làsers al cosmos i, si afineu la vista, o la imaginació, podreu endevinar les carreteres que s'hi construïran, successivament, per permetre aquesta peculiar transhumància que travessa Llagostera. La fascinació que el mar exerceix sobre la nostra espècie ha d'ésser molt poderosa. Si no, no s'entendria tant d'esforç. De fet, però, els economistes, els polítics sensats, afirmen que el futur està supeditat a aquests regiraments. De la mateixa manera que la intel·ligència més que de les neurones depèn de les connexions que les uneixen, la bonança econòmica depèn, segons sembla, de les carreteres. La riquesa com

l'energia deu provenir del moviment. Així doncs, si volem seguir vius i pretenem que la prosperitat s'instal·li definitivament en aquest país, és imprescindible que tots plegats ens mantinguem en contínua agitació. A l'hivern a esquiar, a l'estiu a la platja, per fires a Girona i tot l'any a l'Hipercor, com a mínim.

És una lògica que ultrapassa el nostre reduït poder de decisió. Què podem fer, doncs amb la variant? Limitar-nos a observar amb perplexitat com milers de pelegrins atapeeixen la carretera o intenten, a la desesperada, evadir-se pels carrers de la nostra població? Tancar-nos en un irreductible NO autista i que s'espavilin?

Haurem d'acceptar-ho, som habitants d'unes terres que han esdevingut de pas i no estem en condicions d'aturar un moviment que sembla tan poderós com el de la translació i el de rotació junts. Ens haurem de conformar en incorporar alguns dels nostres interessos a allò que ja ha quedat definit com una obra d'interès general. Admetem que cal la variant per evitar el caos, però busquem el traçat més raonable, el que sigui menys agressiu amb l'entorn, el que ens condicioni menys. Encara que això en retardi l'execució o n'incrementi el cost, encara que calgui encarregar nous informes tècnics i debatre-ho i discutir-ho i discutir-nos. I quan ho tinguem clar, defensem el disseny amb tota determinació.

D'aquí un temps, quan estigui enllestida i ja comenci a esdevenir insuficient, podrem retornar al mirador i prescindir, novament, del color del crepuscle, perquè estarem en condicions immillorables per entendre el món. Testimonis de l'agitació que, segons s'afirma, l'economia necessita per no defallir; observant com l'aigua, els kilowatts, les escombraries i els vehicles, travessen la nostra mirada; ocuparem l'emplaçament perfecte per preguntar-nos si estem prosperant o simplement fugint.

Enric Ramionet

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Menjars i Vins

Cal Degollat

Telf 972831125 / 972830129
C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Formigó al passeig? NO, gràcies!

El passeig Pompeu Fabra segurament és un dels més desaprofitats del món. Els veïns en fem poc ús i per la resta del poble, el passeig només existeix els dijous quan hi fan el mercat o quan, puntualment, acull alguna fira o acte popular. Aquesta indiferència no ve d'ara, tot i que ha tingut èpoques millors, almenys en la meua memòria. Un record que comença a finals dels seixanta quan ens hi vam traslladar a viure-hi amb la barberia del pare des del carrer Concepció. Aleshores, el passeig albergava dues activitats prou interessants, una que es repetia a la majoria de carrers i l'altra de ben singular. Quan venia el bon temps, a la vesprada molts veïns aprofitaven els bancs per parar la fresca i fer-la petar. I els adolescents teníem la sala de jocs del Didot (en Francesc Cabarrocas), on podíem jugar al futbolín, al ping-pong i, sobretot, escoltar música en una d'aquelles entranyables màquines de discos petits de vinil. El trànsit era molt més mesurat, fèiem moltes hores al carrer i la vida era prou tranquil·la i amable.

La història del passeig comença amb l'Eixample d'en Romeu, el mateix que va projectar la plaça Catalunya

i tota la zona del centre, encara avui, la més endregada del poble. Antigament, el passeig era el lloc de pas dels veïns de Sant Llorenç i voltants per anar cap el carrer Concepció i carrer Major que els portava a l'Església i l'Ajuntament. Quan el 1860 es va dissenyar el passeig, se li va posar el nom "de la Victòria", semblaria que amb motiu de les guerres d'Àfrica. Amb la República es va rebatejar Passeig de Galán i García Hernández, en homenatge als dos joves militars republicans afusellats durant la dictadura de Primo de Rivera. Els franquistes van recuperar el nom "de la Victòria", que ja els anava bé, i finalment, l'any 1979, l'Ajuntament democràtic el va rebatejar, encertadament, amb el nom del mestre Pompeu Fabra, pare del català modern.

Ara, des de fa una temporada, es veu un desencertat moviment de teres per intentar compensar el desnivell i "vox populi" es rumoreja que s'hi ha de fer una acció urbanística més decidida i no falten els comentaris en el sentit que si s'emportanés s'acabarien els problemes. Rotundament no. Idees sobre com redissenyar el passeig fa molts anys que n'escolto, però

fins avui cap m'ha convençut i, diguem-ho tot, tampoc jo en tinc.

La proposta que més ha arrelat en el subconscient col·lectiu, és la que apunta que s'haurien d'eixamplar les voreres i fer passar la circulació pel mig. Què hi guanyaríem? Només la tranquil·litat dels veïns d'obrir la porta i no trobar-se un vehicle davant els morros, i també poder passejar-hi sense dificultats. Per contra, la circulació pel mig seria una barrera difícil de superar ja que els vehicles podrien agafar més velocitat i desgraciadament ja sabem el respecte que hi ha per als passos de vianants.

El suggeriment de mantenir l'actual passeig però cobert de formigó, encara em sembla més forassenyat. Es podria solucionar el desnivell, però el passeig acabaria de perdre la poca personalitat que té. Abans esmentava l'ordre urbanístic que fa gairebé 150 anys va impulsar l'alcalde Antoni Romeu Raig. L'urbanisme que s'ha fet en les últimes dècades no ha tingut gens en compte aquest precedent i em costa molt assenyalar un indret que tingui una certa entitat llevat del parc de la Torre i dels terrenys recuperats del Carrilet.

L'eix vertebral del poble continuen sent la plaça del Castell, la plaça Catalunya i el passeig Pompeu Fabra. La plaça de més amunt, que s'interposa entre el poder civil i l'església catòlica, és de formigó, discreta i severa, i només té l'encant del conjunt monumental que l'envolta i les vistes. La nova plaça del mig ha reforçat la imatge del Casino, i ja ens hem acostumat a les estructures de formigó, però aquelles magnòlies no porten camí de convertir-se mai en arbres sòlids. I a baix, al passeig, les plantes no li donen un aire prou solemne, però ajuden a dignificar-lo, aporten una unitat de dalt a baix, i fan ombra als bancs, poc utilitzats però insuficients, ja que no s'han substituït els que amb el pas del temps s'han hagut de reti-

Arxiu Municipal

LLAGOSTERA. 6

PASEO DE LA VICTORIA

ED. LLIRINÓS

CUYÁS

rar. Qualsevol solució per al passeig, hauria de començar reforçant i dignificant el mobiliari urbà.

Fa uns anys, el passeig també acollia la Festa Major. El seu trasllat a l'avinguda de l'Esport va portar no pocs maldecaps a l'Ajuntament, però avui ja és un tema superat. Encara es pot escoltar algú que voldria la fira més cèntrica, però aquestes veus difícilment sortiran dels veïns més directament afectats, ja que aguantar una setmana les atraccions de la festa és una molèstia considerable i a totes les poblacions les fires es van ubicant fora del nucli urbà.

Entenc que amb el mercat acabarà passant el mateix. Amb els anys també s'ha anat traslladant: la plaça de la Llibertat, la plaça del Mercat (can Muntaner), la plaça del Gra i la plaça Catalunya. El poble creix i les activitats temporals s'han d'anar adaptant. Abans, el mercat anava molt lligat amb el comerç en general, ja que aquell

dia molta gent aprovisionava per la setmana. Ara, aquest concepte el supleix el supermercat i el petit comerç ha de fer la viu-viu com pot, i això en una ciutat ho acceptes com una realitat irreversible, però en un poble s'hauria de fer un esforç perquè no fos així.

Ara mateix, penso en una sèrie de botigues que hi havia al passeig l'any 1970 i que han desaparegut o s'han reconvertit: can Corominas (al costat d'on hi ha el Vídeo), can Noell o can Gotarra (ara 'xuxes'), can Fa, can l'Esclopater, can Poch o can Pla, els últims que han tancat. Evidentment, hi ha nous comerços com el de la meva amiga Vicenta, la natura en estat pur, la botiga d'esports, les perruqueries o el bar del final. Altres es mantenen com a can Lites, can Pons, la Teresa Ros o can Cabarrocas. Al voltant del passeig també es generava una gran activitat industrial amb la fàbrica de can Raset, que es va cremar, o les Agulles, un edifici que presenta

un estat ruïnós, o can Roca. També hi havia industrials més modestos, com el ferrer Aiguabella que es va traslladar a l'Esteve Fa. Pensant en els entranyables Aiguabella i Fa, també recordo altres veïns que ens han deixat com en Sebastià Gispert, l'Emili Mañorquí o el recentment traspassat Emili Pons.

No sé què opinarien avui tots ells del passeig, però segur que la seva opinió seria molt interessant. En qualsevol cas, abans de projectar una reforma del passeig, s'hauria de començar fent una consulta a tots els veïns i usuaris. Els resultats no són garantia de res, però partint de la base que hi ha moltes altres prioritats, seria bo saber què n'opinen els que hi viuen perquè quan es volgués afrontar la remodelació no es partís de zero o de dissenys espectaculars i costosos que, al meu entendre, no hi fan cap falta.

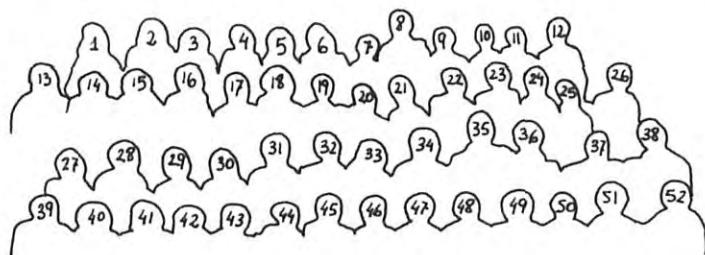
Joan Ventura Brugat

Àlbum de Fotos

Comunió Solemne 30/06/1946

Foto cedida per Montserrat Salvador i Lola Sagué

Secció coordinada per Núria Capdevila

1. Pilar Noguera Casanovas	27. Pilar Lloveras Esteve
2. Montserrat Salvador Breix	28. Maria Puig Rodó
3. M ^a Dolors Mir Montaña	29. Maria Carreras Puig
4. Carmen Guich Massa	30. ?
5. Consuelo Juanmiquel Mateu	31. Mercè Rissech Roscaldeda
6. Rosa Casas Collell	32. Anita Estañol Font
7. Pere Gascons Masgrau	33. Montserrat Soler Rissech
8. Josep Bagudan Martí	34. Juanita Cassà Pi
9. Enric Ramionet Torroella	35. Mossèn Josep Boix
10. Enric Rissech Oliver	36. Josep Carreras Sidera
11. ?	37. Vicens Massanet Vall-Iloera
12. ?	38. Josep Mayol Collell
13. Lola Sagué Masgrau	39. Margarita Gispert Montaña
14. ?	40. Maria Planas Noell
15. M ^a Gràcia Montiel Figueras	41. Elisenda Vall-Iloera Miquela
16. Gemma Celis Tarinas	42. Montserrat Ferrer Pujol
17. Lola Llinàs Vila	43. Anna M ^a Luna Manzanegue
18. Cèlia Alemany Parés	44. M ^a Teresa Rodríguez Lloera
19. Ramon Soler Barceló	45. Rosario Pérez Ortega
20. Jordi Salades Casablanca	46. Maruja Gabarrón Ortega
21. Juli Clara Andrés	47. Salvador Casas Collell
22. Miquel Virgili Rovira	48. Josep Comas Corrius
23. Joaquim Fuyà Virgili	49. Narcís Marquès Sararols
24. Joaquim Comas Boadella	50. Miquel Portés Basacomà
25. Narcís Llagostera Prunell	51. ?
26. Josep Roca Punsatí	52. Aniceto Riera

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

**Agraïm la confiança de les 40 famílies
que han adquirit el seu habitatge al**

Master Llagostera

3a FASE

INICIEM LA CONSTRUCCIÓ DE LA 3a FASE DE MASTER LLAGOSTERA. INFORMACIÓ I VENDA D'HABITATGES DE PROTECCIÓ OFICIAL

- Planta baixa amb pati/jardí privat
- Planta primera
- Àtics dúplex amb estudi i grans terrasses.
Tots amb pàrquing i traster inclosos.

Disseny avançat, sol tot el dia, obra vista gris/beix, teulada especial tecnologia alemanya, orientació immillorable, aïllaments tèrmics i acústics, fusteria exterior d'alumini lacat blanc, ascensor hidràulic, calefacció individualitzada a gas, terres gres i aixetes Roca, cuines Xey, porta d'entrada blindada, vidres amb càmera, estucats, edifici adaptat a la nova llei de telecomunicacions.

Tot això i més per aconseguir una millor qualitat de vida.

Finançament concertat amb **CAIXA DE GIRONA**; vivendes acollides al Nou Pla d'Habitatge 1998-2001. Mensualitats des de **43.200 pts/mes** fins a **53.125 ptes/mes**. Durada d'hipoteca 20 anys.

L'informarem personalment de la millor oferta del mercat qualitat/preu/finançament, directament a l'Oficina del Master. VISITI'NS.

**CORPORACIÓ
MASTER**
SERVEIS IMMOBILIARIS

c/ Garbí, núm. 1 i 3 Oficina - 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83.16.15 - Fax 972.83.02.39

Horari: Laborables de 9 a 14 hores i de 16 a 19 hores.

Dissabtes i festius, visites concertades.

Restaurant *Mas Roure*

JORDI RISSECH I COLLELL

Ctra. de Vidreres a St. Feliu
Tels. 972 83 12 02 - Fax 972 80 51 02
17240 LLAGOSTERA